

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียนอนุเฉท
ของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา

Strategies and Common Errors in the Use of French Adverbs
in Paragraph Writing by French for Communication Majors
at Burapha University

นิชิตา บุญขำ

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย เงินรายได้ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

สัญญาทูลเลขที่ Huso003/2568

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียนอนุเขต
ของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา
Strategies and Common Errors in the Use of French Adverbs
in Paragraph Writing by French for Communication Majors
at Burapha University

นิชุตตา บุญขำ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเภทประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน และ 2) ศึกษาข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเภทของผู้เรียน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลวิจัยจากงานเขียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเภทภาษาฝรั่งเศส จำนวน 31 คน โดยเก็บข้อมูลจากงานเขียน 4 ประเภท ได้แก่ งานเขียนอนุเภทเชิงบรรยาย งานเขียนอนุเภทเชิงเล่าเรื่อง งานเขียนอนุเภทเชิงให้ข้อมูล และงานเขียนอนุเภทเชิงโต้แย้ง รวมทั้งหมด 124 ชิ้น โดยเก็บข้อมูลเฉพาะประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์จำนวน 875 ประโยค ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับผลการเรียนแตกต่างกัน (ดีเยี่ยม ดี ปานกลาง พอใช้ และตก) มีจำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ที่ใกล้เคียงกันในงานเขียนอนุเภทแต่ละประเภท ผู้เรียนเลือกใช้ประเภทคำวิเศษณ์ (แสดงอาการ ระบุระดับขั้น ระบุสถานที่ ฯลฯ) ที่สอดคล้องกับงานเขียนอนุเภทแต่ละประเภท และมักใช้คำวิเศษณ์เพื่อขยายประโยค ขยายคำกริยา ขยายคำคุณศัพท์ ขยายคำวิเศษณ์คำอื่น หรือขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม นอกจากนี้ จากการศึกษาประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์ จำนวน 875 ประโยค พบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ จำนวน 120 ประโยค ข้อบกพร่องส่วนใหญ่มาจากการสะกดคำผิด การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค ความสับสนระหว่างคำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์ และการใช้คำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม ทั้งนี้ พบว่าข้อบกพร่องส่วนใหญ่มาจากอิทธิพลของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน งานวิจัยชิ้นนี้ได้เสนอแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องโดยการแสดงตัวอย่างการใช้คำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยแบบคู่ขนานตามแนวทางภาษาศาสตร์เชิงเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยทั้งในระดับโครงสร้างและในระดับความหมายของประโยคไปพร้อม ๆ กัน

คำสำคัญ คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส, กลวิธี, ความถี่, ข้อบกพร่อง, การเขียนอนุเภท

Abstract

This research focuses on the use of French adverbs among students majoring in French for Communication at Burapha University. The aim of this study is twofold: 1) to determine how frequently French Adverbs occur in various types of paragraphs written by these students; and 2) to examine the errors in the use of French adverbs found in student paragraphs. The study is based on data extracted from the written work of 31 students majoring in French for Communication at Burapha University who were enrolled in the course 22633664 Paragraph Writing in French. Data was collected from four types of paragraphs: descriptive, narrative, informative, and argumentative paragraphs, totaling 124 pieces. This written corpus consists of 875 sentences containing adverbs. The study indicates that learners with varying academic performance levels (excellent, good, fair, poor, fail) use a similar number and frequency of adverbs in each type of paragraph writing. Learners choose adverb types (manner, degree, placement, etc.) that relate to each type of paragraph writing and often use adverbs to modify sentences, verbs, adjectives, other adverbs, and nouns or noun phrases. Additionally, a study of 875 sentences containing adverbs found that learners made 120 errors in their use of adverbs. Most of these errors stemmed from misspellings, the placement of adverbs in sentences, confusion between adverbs and adjectives, and the use of quantitative adverbs to modify nouns or noun phrases. It was found that most of these errors were due to the influence of the Thai language, which is the learners' native language. The present research suggests a method that demonstrates the application of adverbs in French and Thai. This is achieved through a contrastive approach, allowing learners to observe both the similarities and differences between French and Thai adverbs, specifically focusing on syntactic and semantic aspects.

Keywords: French Adverbs, Strategies, Frequency, Common Errors, Paragraph Writing

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย เงินรายได้ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เลขที่สัญญา Huso003/2568

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ Professor Dr. Alice Vittrant (Université Lumière Lyon 2-CNRS, France)
ที่กรุณาให้คำปรึกษาและตรวจแก้ภาษาฝรั่งเศสงานวิจัยฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ดังรายนามต่อไปนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธิชา
โรจนอนันต์ อาจารย์ ดร.วรรณฤดี คุระวรรณ และอาจารย์ ดร.จิรารวรรณ เกียรติโพธา ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ
ต่าง ๆ สำหรับปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และขอขอบคุณอาจารย์ศโรชิน อัจหาญ ผู้ช่วย
นักวิจัยที่ทำงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศส
(Paragraph Writing in French) ที่ยินยอมให้ผู้วิจัยนำงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภทมาใช้เป็นข้อมูลวิจัย
สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้

ขอขอบคุณอาจารย์อัครวินท์ โฉมทองและอาจารย์มารุต หาญทะเล ที่คอยพูดคุยและสร้างบรรยากาศ
ดี ๆ อยู่เสมอ

ผู้วิจัยขออุทิศคุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยชิ้นนี้แต่บิดามารดาและครูบาอาจารย์ทุกท่านที่คอย
อบรมสั่งสอนผู้วิจัยตลอดมา

นิชดา บุญขำ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	5
2.1.1 คำนิยามของคำวิเศษณ์	5
2.1.2 ลักษณะเฉพาะของคำวิเศษณ์	5
2.1.3 ประเภทของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส	6
2.1.4 หน้าที่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส.....	7
2.1.5 ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส.....	9
2.1.6 กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส	12
2.1.7 การเปลี่ยนหมวดคำคุณศัพท์เป็นหมวดคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส	14
2.1.8 การละคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในประโยค.....	15
2.1.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
2.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	21
2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย	21
2.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	22
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	24
3.1 วิธีดำเนินการวิจัย	24
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย	25
3.4 เครื่องมือและการจัดเก็บข้อมูลวิจัย	26

3.5 การกำหนดระดับผลการเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน ที่ใช้ในงานวิจัย.....	28
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	29
4.1 กลวิธีในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน .	29
4.1.1 จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ	29
4.1.2 จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน.....	30
4.1.3 จำนวนและความถี่ของประเภทคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉท ประเภทต่าง ๆ.....	32
4.1.3.1 งานเขียนอนุเฉทเชิงบรรยาย	34
4.1.3.2 งานเขียนอนุเฉทเชิงเล่าเรื่อง.....	34
4.1.3.3 งานเขียนอนุเฉทเชิงให้ข้อมูล.....	35
4.1.3.4 งานเขียนอนุเฉทเชิงโต้แย้ง	36
4.1.4 ความถี่ของหน้าที่คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ.....	37
4.1.5 คำวิเศษณ์ที่ใช้มากที่สุดในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ	39
4.2 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียน	40
4.2.1 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์.....	41
4.2.2 ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค.....	43
4.2.2.1 ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์	43
4.2.2.2 ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา	44
4.2.3 ข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์.....	46
4.2.3.1 ข้อบกพร่องจากการเพิ่มพยัญชนะท้ายลงในคุณศัพท์เพศหญิงก่อนเติม -ment.....	46
4.2.3.2 ข้อบกพร่องจากการไม่เปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิงก่อนเติม -ment.....	47
4.2.3.3 ข้อบกพร่องที่เกิดจากรูปคำคุณศัพท์เพศชาย	47
4.2.3.4 ข้อบกพร่องในการเลือกใช้คำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์	48
4.2.4 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์	48
4.2.5 ข้อบกพร่องในการสะกดคำวิเศษณ์.....	49
4.2.5.1 การสะกดเกิน	49
4.2.5.2 การสะกดขาด.....	49
4.2.5.3 การสะกดผิด.....	50
4.2.5.4 การฉีกคำ.....	51
4.2.6 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุด อย่างสมบูรณ์.....	52

4.2.7	ข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบชั้นกว่า (le comparatif).....	53
4.2.7.1	การเลือกใช้กลุ่มคำวิเศษณ์.....	53
4.2.7.2	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบชั้นกว่า.....	54
4.2.8	ข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม.....	55
4.2.9	ข้อบกพร่องอื่น ๆ.....	56
บทที่ 5	อภิปรายและสรุปผลการวิจัย.....	61
5.1	กลวิธีและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน.....	61
5.2	ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียน.....	63
5.3	แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียน.....	67
5.4	ประโยชน์และแนวทางในการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยที่ได้จากโครงการวิจัย.....	73
5.5	ข้อเสนอแนะและแนวทางวิจัย.....	73
	บรรณานุกรม.....	75
	ภาคผนวก.....	77
	ภาคผนวก ก.	
	เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	78
	ภาคผนวก ข.	
	ผลการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัยเพื่อหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity).....	79
	ภาคผนวก ค.	
	เครื่องมือวิจัย.....	81
	เครื่องมือวิจัยชุดที่ 1.....	81
	เครื่องมือวิจัยชุดที่ 2.....	85
	ภาคผนวก ง.	
	หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	89
	ภาคผนวก จ.	
	เอกสารชี้แจงผู้แสดงความยินยอมการใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (Consenting Person Information Sheet).....	90
	ภาคผนวก ฉ.	
	เอกสารแสดงความยินยอมการใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (Consent Form).....	92
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	93

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	ประเภทและตัวอย่างของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส (Laurent & Delaunay, 2019 : 218)....	6
ตารางที่ 2	ชนิดคำที่คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสทำหน้าที่ขยาย (Laurent & Delaunay, 2019 : 219).....	8
ตารางที่ 3	ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ.....	19
ตารางที่ 4	ประเภทของงานเขียนอนุเฉทและจำนวนชิ้นงานที่นำมาเก็บข้อมูลวิจัย.....	26
ตารางที่ 5	ชื่อคลังข้อมูลในซอฟต์แวร์ ELAN และตัวอย่างที่ใช้อ้างอิงข้อมูล	27
ตารางที่ 6	ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของการวิจัยกับแบบบันทึกข้อมูลวิจัย	27
ตารางที่ 7	การกำหนดระดับผลการเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน ที่ใช้ในงานวิจัย.....	28
ตารางที่ 8	จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ	30
ตารางที่ 9	จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน	30
ตารางที่ 10	จำนวนและความถี่ของประเภทคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉท ประเภทต่าง ๆ	33
ตารางที่ 11	ความถี่ของหน้าที่คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ	37
ตารางที่ 12	คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ใช้มากที่สุดในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ	40
ตารางที่ 13	ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียน	57
ตารางที่ 14	อัตราความถี่และร้อยละของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียน อนุเฉท.....	60
ตารางที่ 15	สาเหตุของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียน	64
ตารางที่ 16	ผลกระทบที่เกิดจากข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสด้านต่าง ๆ.....	65
ตารางที่ 17	ตัวอย่างการจำแนกชนิดคำในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทย	67
ตารางที่ 18	ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยในประโยค	68
ตารางที่ 19	กระบวนการการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศส	69
ตารางที่ 20	การเปลี่ยนเพศและพจน์คำวิเศษณ์ <i>tout</i>	70
ตารางที่ 21	คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์และคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์.....	71
ตารางที่ 22	รูปและตำแหน่งคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่าในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทย. 71	
ตารางที่ 23	ความเป็นไปได้ในการใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นขยายคำคุณศัพท์ที่มีความหมายขั้นสูงสุด อย่างสมบูรณ์ในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทย	73

สารบัญภาพ

แผนภาพที่ 1 แนวคิดในการวิเคราะห์กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียน อนุเจตประเภทต่าง ๆ.....	22
แผนภาพที่ 2 ตัวอย่างการบันทึกประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในซอฟต์แวร์ ELAN	27

บทที่ 1

บทนำ

ไวยากรณ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนการสอนภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์เป็นอย่างดี เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ การเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาต่างประเทศมักเริ่มจากการศึกษาการเรียงลำดับคำในประโยคและชนิดของคำที่ปรากฏในประโยค ทั้งนี้ การเรียงลำดับคำและชนิดของคำในภาษาหนึ่งอาจมีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกับอีกภาษาหนึ่ง

ภาษาฝรั่งเศสจัดอยู่ในกลุ่มตระกูลอินโด-ยูโรเปียน (les langues indo-européennes) และจัดอยู่ในกลุ่มตระกูลย่อยโรมานซ์ (les langues romanes) มีการเรียงลำดับคำพื้นฐานแบบ ประธาน + กริยา + ส่วนขยาย (SVO) ดังตัวอย่างที่ (1) อย่างไรก็ตาม หากส่วนขยายอยู่ในรูปคำสรรพนาม ภาษาฝรั่งเศสมีการเรียงลำดับคำแบบ ประธาน + ส่วนขยาย + กริยา (SOV) ตามตัวอย่างที่ (2)

(1) Antoine regarde sa femme.

(2) Antoine la regarde. (la = sa femme)

Pellat and Fonvielle (2016) ได้จำแนกคำในภาษาฝรั่งเศสออกเป็น 9 ชนิดตามแนวไวยากรณ์ดั้งเดิม (la grammaire traditionnelle) ได้แก่ คำนาม (les noms) คำสรรพนาม (les pronoms) คำกริยา (les verbes) คำนำหน้าคำนาม (les déterminants) คำคุณศัพท์ (les adjectifs) คำวิเศษณ์ (les adverbes) คำบุพบท (les prépositions) คำสันธาน (les conjonctions) และคำอุทาน (les interjections) (Pellat & Fonvielle, 2016 : 74-212)

คำวิเศษณ์จัดอยู่ในหมวดคำทางไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยคำที่มีหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์และหน้าที่ทางความหมายที่หลากหลาย คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำประเภทต่าง ๆ ได้แก่ คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำอื่น คำบุพบท คำสันธาน คำนาม และคำสรรพนาม นอกจากนี้ คำวิเศษณ์ยังทำหน้าที่ขยายประโยค และทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม (Delatour et al., 2004 : 169) โดยทั่วไปแล้ว คำวิเศษณ์เป็นหมวดคำที่ไม่ได้บังคับในโครงสร้างประโยค การละคำวิเศษณ์จึงมักทำได้ในประโยคส่วนใหญ่ การเลือกใช้คำวิเศษณ์จึงเป็นการขยายความหรือเพิ่มเติมความหมายของประโยคที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ตามที่คุณวิจัยเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเจตภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564 ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนมักนำคำวิเศษณ์ประเภทต่าง ๆ มาใช้ในการเขียนอนุเจต เช่น คำวิเศษณ์ระบุเวลา คำวิเศษณ์แสดงอาการ คำวิเศษณ์ที่เป็นคำเชื่อม ฯลฯ แม้ว่าโดยทั่วไปแล้ว

คำวิเศษณ์ส่วนใหญ่ไม่ใช่คำบังคับที่ต้องปรากฏในประโยคเมื่อเทียบกับคำชนิดอื่น ๆ เช่น คำกริยา เป็นต้น

จากการตรวจแก้งานเขียนอนุเฉทแต่ละประเภท ได้แก่ งานเขียนอนุเฉทเชิงบรรยาย งานเขียนอนุเฉทเชิงเล่าเรื่อง งานเขียนอนุเฉทเชิงให้ข้อมูล และงานเขียนอนุเฉทเชิงโต้แย้ง ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนอยู่บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะเป็นข้อบกพร่องทั่วไป เช่น การสะกดคำหรือการเลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมกับบริบทและข้อบกพร่องอื่น ๆ ที่สลับซับซ้อนขึ้น เช่น การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยคหรือกระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ซึ่งเป็นข้อบกพร่องที่มีสาเหตุมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องไวยากรณ์ เรื่องวากยสัมพันธ์ และเรื่องวิทยาหน่วยคำภาษาฝรั่งเศส ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ปัญหาการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์

(3) *¹Cette université semble *parfaitement* pour moi.

แก้ไข Cette université semble *parfaite* pour moi.

- ปัญหาการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค

(4) *Je *toujours* reste dans ma chambre.

แก้ไข Je reste *toujours* dans ma chambre.

- ปัญหาการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์

(5) *Les paysages variés sont *très* magnifiques.

แก้ไข Les paysages variés sont magnifiques.

- ปัญหาการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์

(6) **Finallement*, on peut dire que c'est un être-humain bien fait.

แก้ไข *Finalemnt*, on peut dire que c'est un être-humain bien fait.

- ปัญหาการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์

(7) *Elle a la peau *tout* lisse.

แก้ไข Elle a la peau *toute* lisse.

¹ เครื่องหมาย * หมายถึง ประโยคที่มีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์

- ปัญหาการใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า

(8) *Elle fait *jeune plus que* son âge.

แก้ไข Elle fait *plus jeune que* son âge.

- ปัญหาการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณกับคำนามหรือกลุ่มคำนาม

(9) *J'ai *beaucoup* les amis.

แก้ไข J'ai *beaucoup d'*amis.

ตัวอย่างที่ (3) ถึง (9) แสดงให้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียน ทั้งนี้ เป็นที่ทราบกันว่าภาษาเขียนมีความยืดหยุ่นด้านไวยากรณ์น้อยกว่าภาษาพูด หากข้อบกพร่องดังกล่าวไม่ได้รับการแก้ไขแต่ต้น ก็จะมีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสในระดับกลางและในระดับสูง เช่น การเขียนเรียงความภาษาฝรั่งเศส การเขียนย่อความภาษาฝรั่งเศส การเขียนภาษาฝรั่งเศสเชิงวิชาการ หรือการเขียนรายงานภาษาฝรั่งเศส ผู้วิจัยจึงเห็นควรดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียนอนุเขตของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อรวบรวมคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนมาศึกษา กลวิธี ความถี่ และข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสอย่างละเอียด

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อรวบรวมความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน
2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียน

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. กลวิธีและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสอาจขึ้นอยู่กับงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภท ได้แก่ งานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย งานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง งานเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูล และงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง
2. ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสน่าจะมาจากอิทธิพลของภาษาไทย (ภาษาแม่ของผู้เรียน) และภาษาอังกฤษ (ภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ของผู้เรียน)
3. ผู้เรียนที่ได้รับผลการเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศสในระดับดีหรือดีมากน่าจะมีอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสสูงกว่าผู้เรียนคนอื่นในขณะเดียวกัน ผู้เรียนกลุ่มนี้อาจมีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์น้อยกว่าผู้เรียนคนอื่น

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. งานเขียนอนุเลขที่นำมาเก็บข้อมูลเป็นของนิสิตชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเลขภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) ภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 (ระหว่างปลายเดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 ถึง ปลายเดือนมีนาคม พ.ศ. 2567) จำนวน 31 คน
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากงานเขียนอนุเลขภาษาฝรั่งเศส 4 ประเภท ได้แก่ งานเขียนอนุเลขเชิงบรรยาย งานเขียนอนุเลขเชิงเล่าเรื่อง งานเขียนอนุเลขเชิงให้ข้อมูล และงานเขียนอนุเลขเชิงโต้แย้ง
3. ผู้เรียนกลุ่มนี้เคยลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22615164 โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสตามสถานการณ์ (French Grammatical Structure in Situations) เป็นรายวิชาเอกบังคับ และได้ศึกษาคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในด้านต่าง ๆ ได้แก่ หน้าที่ของคำวิเศษณ์ ประเภทของคำวิเศษณ์ ตำแหน่งในประโยคของคำวิเศษณ์ กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ที่ลงท้ายด้วยปัจจัย *-ment* รวมทั้งการอ่านออกเสียงคำวิเศษณ์มาแล้วในรายวิชาดังกล่าว
4. ระดับผลการเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเลขภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนที่ระบุในงานวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับดีเยี่ยม (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) ระดับดี (ร้อยละ 70-79.99) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 60-69.99) ระดับพอใช้ (50-59.99) และระดับตก (0-49.99)
5. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในภาษาเขียนโดยยึดตามไวยากรณ์กำหนด (la grammaire prescriptive) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยไม่ละเลยที่จะวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยโดยใช้ไวยากรณ์เชิงพรรณนา (la grammaire descriptive) เพื่อให้เห็นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ซึ่งอาจแตกต่างจากสิ่งที่ปรากฏในแบบเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน
6. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย คือ วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2568 ถึง วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2569

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ประกอบหรือขยายคำชนิดอื่น ๆ เช่น คำกริยา คำคุณศัพท์ หรือคำวิเศษณ์ คำอื่นเพื่อให้ได้ใจความชัดเจนหรือละเอียดมากยิ่งขึ้น โดยทั่วไปแล้ว คำวิเศษณ์ไม่ใช่คำบังคับในประโยค และมักผูกติดกับส่วนประกอบอื่น ๆ ของประโยค หรือผูกติดกับประโยคทั้งประโยค อย่างไรก็ตาม ในบางครั้ง คำวิเศษณ์นับเป็นส่วนประกอบหลักของประโยคที่ไม่สามารถละได้

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1 คำนิยามของคำวิเศษณ์

ในมุมมองภาษาศาสตร์ทั่วไป Creissels (2006) ระบุว่า “คำวิเศษณ์ (les adverbess) จัดเป็นชนิดคำหลักในภาษาต่าง ๆ เช่นเดียวกับคำนาม (les noms) คำกริยา (les verbes) คำคุณศัพท์ (les adjectifs) และคำบอกตำแหน่ง (les adpositions) อย่างไรก็ตาม คำวิเศษณ์คือหมวดคำที่รวบรวมคำที่ไม่สามารถจัดไว้ในหมวดอื่นได้อย่างชัดเจน” (Creissels, 2006 : 249)

ความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับ Riegel et al. (1994) ที่กล่าวไว้ว่า “คำวิเศษณ์ คือ หมวดคำที่รวบรวมคำที่หลีกเลี่ยงการจัดหมวดหมู่คำชนิดต่าง ๆ ที่ไม่เปลี่ยนรูปเช่นเดียวกับคำบอกตำแหน่ง (les adpositions) คำสันธาน (les conjonctions) และคำอุทาน (les interjections)” (Riegel et al., 1994 : 646)

Pellat and Fonvielle (2016) ให้คำนิยามคำวิเศษณ์ว่า “คำวิเศษณ์จัดอยู่ในหมวดคำทางไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยคำที่มีหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์และทางความหมายที่หลากหลาย” (Pellat & Fonvielle, 2016 : 188)

ในขณะที่ Bodelet (2022) ระบุว่า “คำวิเศษณ์คือคำที่ไม่เปลี่ยนรูปเช่นเดียวกับคำบุพบทและคำสันธาน คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำวิเศษณ์คำอื่น เช่น Elle sort *très peu*. ขยายคำคุณศัพท์ Ils sont *très contents*. ขยายคำกริยา En ce moment, je *dors peu*. และขยายประโยค *Heureusement, vous êtes arrivés !*” (Bodelet, 2022 : 37)

2.1.2 ลักษณะเฉพาะของคำวิเศษณ์

Laurent and Delaunay (2019) ระบุว่า คำวิเศษณ์มีลักษณะเฉพาะ 5 ประการ ได้แก่

1. คำวิเศษณ์เป็นคำไม่เปลี่ยนรูป Il a *beaucoup* changé. / Ils ont *beaucoup* changé. ยกเว้นคำวิเศษณ์บางคำ ดังจะเห็นได้ใน 2.1.6 กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส (cf. Riegel et al., 1994)

2. คำวิเศษณ์เป็นคำที่สามารถละได้ในประโยค Nous trions *scrupuleusement* nos déchets. / Nous trions nos déchets. อย่างไรก็ตาม บางครั้งคำวิเศษณ์ไม่สามารถละได้ในบางประโยค เพราะส่งผลต่อความหมายโดยรวมของประโยค เช่น Il s'est comporté *admirablement* dans l'épreuve. / *Il s'est comporté dans l'épreuve. การตัดคำวิเศษณ์ *admirablement* ซึ่งทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มสำคัญออกส่งผลให้ประโยคข้างต้นมีความหมายไม่สมบูรณ์

3. คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายส่วนประกอบของประโยค เช่น Cette situation est *absolument* inadmissible. หรือทำหน้าที่ขยายประโยคโดยรวม เช่น *Bien sûr*, on ne nous a donné aucune explication.

4. คำวิเศษณ์บางประเภทปรากฏโดยไม่มีคำขยาย เช่น คำว่า *devant* ในประโยค Il n'y a plus de place *devant*. ซึ่งแตกต่างกับคำบุพบทที่ต้องมีค่านามหรือกลุ่มค่านามตามหลัง เช่น คำว่า *devant* ในประโยค Un grand maigre s'est installé *devant* nous. (Laurent & Delaunay, 2019 : 217)

กรณีดังกล่าวสอดคล้องกับที่ Creissels (2006) ระบุว่า “บางครั้งคำวิเศษณ์มาจากการเปลี่ยนรูปของกลุ่มคำบุพบท (le syntagme prépositionnel) ที่ประกอบด้วยคำบอกตำแหน่งและค่านาม ในทางไวยากรณ์ คำว่า *dessus* ในประโยค Il le pose *dessus*. จัดว่าเป็นคำวิเศษณ์ อย่างไรก็ตาม เป็นที่รู้กันว่าประโยคดังกล่าวมาจากโครงสร้าง N1 pose N2 sur N3” (Creissels, 2006 : 254)

(10) Il le pose *sur le lit*. (Le bébé, je lui ai mis la couverture *dessus* ∅. /

*sur (cf. J'ai mis la couverture *sur* le bébé).

2.1.3 ประเภทของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

Laurent and Delaunay (2019) แบ่งประเภทของคำวิเศษณ์โดยอาศัยความหมายในประโยค ดังสรุปในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ประเภทและตัวอย่างของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส (Laurent & Delaunay, 2019 : 218)

ลำดับ	ประเภทของคำวิเศษณ์	ตัวอย่างคำวิเศษณ์
1.	คำวิเศษณ์ระบุสถานที่	<i>ici, là, devant, derrière</i>
2.	คำวิเศษณ์ระบุเวลา	<i>maintenant, hier, tôt, tard</i>
3.	คำวิเศษณ์แสดงอาการ	<i>bien, mal, vite, lentement</i>
4.	คำวิเศษณ์ระบุลำดับขั้นหรือปริมาณ	<i>beaucoup, peu, assez, plus, moins, très</i>
5.	คำวิเศษณ์ที่ใช้ในประโยคคำถาม	<i>où, quand, comment</i>
6.	คำวิเศษณ์ที่ใช้ในประโยคอุทาน	<i>que, comme, combien</i>
7.	คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ	<i>non, guère, ne...pas</i>
8.	คำวิเศษณ์แสดงความคิดเห็น	<i>naturellement, évidemment</i>
9.	คำวิเศษณ์ในถ้อยคำ	<i>franchement, vraiment</i>
10.	คำวิเศษณ์ที่เป็นคำเชื่อม	<i>cependant, pourtant, donc, enfin</i>

อย่างไรก็ตาม Laurent and Delaunay (2019) ระบุว่า “การแบ่งประเภทคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส โดยอาศัยความหมายข้างต้นยังมีข้อจำกัด เนื่องจากคำวิเศษณ์บางคำสามารถจัดอยู่ใน 2 ประเภท เช่น *jamais* เป็นได้ทั้งคำวิเศษณ์ระยะเวลาและคำวิเศษณ์ที่ใช้ปฏิเสธ *ainsi* เป็นได้ทั้งคำวิเศษณ์แสดงอาการและคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมแล้วแต่กรณี เช่นเดียวกับ *alors* ที่เป็นได้ทั้งคำวิเศษณ์ที่เป็นคำเชื่อมและคำวิเศษณ์ระยะเวลา” (Laurent & Delaunay, 2019 : 218)

2.1.4 หน้าที่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

Riegel et al. (1994) กล่าวว่า คำวิเศษณ์เป็นส่วนหนึ่งของคำกริยา (*mourir lentement*) ในขณะที่คำคุณศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของคำนาม (*une mort lente*) คำวิเศษณ์ (11)a สามารถทำหน้าที่เดียวกับกลุ่มบุพบท (11)b หรืออนุประโยคที่ทำหน้าที่เติมเต็มประโยคหลัก (11)c (Riegel et al., 1994 : 646)

(11) a. *Demain*, il partira. / Il partira *demain*.

b. *Après le repas*, il partira. / Il partira *après le repas*.

c. Quand il aura fini son travail, il partira. /

Il partira quand il aura fini son travail.

นอกจากนี้ Creissels (2006) ระบุว่า คำวิเศษณ์ในบางภาษามีหน้าที่เดียวกับคำนามหรือกลุ่มคำนามเนื่องจากสามารถปรากฏในตำแหน่งเดียวกันได้ เช่น คำว่า *hier* ที่ปรากฏในประโยคภาษาฝรั่งเศส (Creissels, 2006 : 250)

(12) a. – Quand est-il mort ?

– Il est mort *hier* (คำวิเศษณ์) / *l’an dernier* (กลุ่มคำนาม).

b. C’est *hier* (คำวิเศษณ์) / *la semaine dernière* (กลุ่มคำนาม) qu’il est parti.

c. Il est malade depuis *hier* (คำวิเศษณ์) / *le jour où il a pris froid* (กลุ่มคำนาม).

คำวิเศษณ์ *hier* ในตัวอย่างข้างต้นสามารถแทนที่กลุ่มคำนาม *l’an dernier* (12)a, *la semaine dernière* (12)b และ *le jour où il a pris froid* (12)c ได้ เนื่องจากทั้งหมดทำหน้าที่เป็นส่วนขยายแสดงเวลา (le complément circonstanciel du temps) เหมือนกัน

คำวิเศษณ์ที่ปรากฏในแต่ละประโยคทำหน้าที่แตกต่างกันออกไป Laurent and Delaunay (2019) แบ่งหน้าที่คำวิเศษณ์ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำหรือกลุ่มคำในประโยค

(13) Il est *excessivement* occupé.

(คำวิเศษณ์ *excessivement* ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ occupé)

(14) Il a répondu *très* honnêtement.

(คำวิเศษณ์ *très* ทำหน้าที่ขยายคำวิเศษณ์ honnêtement)

ทั้งนี้ คำหรือกลุ่มคำที่ถูกขยายด้วยคำวิเศษณ์มีหน้าที่ทางไวยากรณ์แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางต่อไป

ตารางที่ 2 ชนิดคำที่คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสทำหน้าที่ขยาย (Laurent & Delaunay, 2019 : 219)

ลำดับ	ชนิดคำที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย	ตัวอย่าง
1.	คำคุณศัพท์ (adjectif)	Il est <i>terriblement</i> <u>têtu</u> .
2.	คำวิเศษณ์ (adverbe)	Il a <i>très</i> <u>sagement</u> agi.
3.	คำกริยา (verbe)	À l'heure qu'il est, il <u>court</u> <i>encore</i> .
4.	กลุ่มคำบุพบทหรือกลุ่มคำนาม (groupe prépositionnel ou groupe nominal)	Je l'ai laissé <i>exactement</i> <u>à cet endroit</u> . Il est <i>exactement</i> <u>minuit</u> .
5.	คำสรรพนาม (pronom)	Il les a <i>presque</i> <u>tous</u> lus.
6.	อนุประโยค (proposition subordonnée)	Il est parti <i>à peu près</i> <u>quand vous êtes arrivés</u> .

2. คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายประโยคและเชื่อมประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(15) *Surtout*, n'oubliez pas vos chaussures de marche !

(16) Nous sommes allés en montagne cet été. *Ainsi*, avons-nous découvert les plaisirs de la randonnée.

ในตัวอย่าง (15) *surtout* ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของประโยค ในขณะที่ในตัวอย่าง (16) *ainsi* ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมที่เชื่อมประโยคที่ 1 เข้ากับประโยคที่ 2

Creissels (2006) กล่าวถึงคำวิเศษณ์ขยายประโยคว่า ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ประเภทนี้ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าทำหน้าที่ขยายประโยคหรือขยายคำกริยาเมื่อเปรียบเทียบกับคำวิเศษณ์แสดงอาการที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาโดยเฉพาะ ในภาษาที่มีคำวิเศษณ์แสดงอาการ คำวิเศษณ์ขยายประโยคส่วนใหญ่มักมาจากคำวิเศษณ์แสดงอาการ ดังนั้น คำวิเศษณ์แสดงอาการและคำวิเศษณ์ขยายประโยคจึงมีกระบวนการการสร้างคำเหมือนกัน เช่น ในภาษาฝรั่งเศส คำวิเศษณ์ขยายประโยค *curieusement* หรือ *certainement* ประกอบด้วยคำปัจจัย *-ment* เช่นเดียวกับคำวิเศษณ์แสดงอาการ *rapidement* อย่างไรก็ตาม คำบางคำสามารถเป็นได้ทั้งคำวิเศษณ์แสดงอาการและคำวิเศษณ์ขยายประโยค เช่น คำว่า *franchement* ในตัวอย่าง (17) และ (18)

(17) J'ai essayé de lui parler *franchement*. (คำวิเศษณ์แสดงอาการ)

(18) *Franchement*, j'ai essayé de lui parler. (คำวิเศษณ์ขยายประโยค)

ความหมายของคำวิเศษณ์แสดงอาการและคำวิเศษณ์ขยายประโยคอาจแตกต่างกัน ทั้งนี้ คำวิเศษณ์แสดงอาการสามารถทำหน้าที่ขยายคำกริยาได้ ไม่ว่าจะคำกริยาจะอยู่ต้นประโยคหรืออยู่ส่วนแรกของประโยคความซ้อนดังตัวอย่าง (19) ในขณะที่คำวิเศษณ์ขยายประโยคไม่สามารถขยายคำกริยาที่ทำหน้าที่เป็นส่วนแรกของประโยคความซ้อนได้ดังตัวอย่าง (20)

(19) En partant *rapidement*, il s'est placé en tête de la course.

(20) ²En partant *certainement*, il s'est placé en tête de la course.

Creissels ระบุว่า ในภาษาฝรั่งเศสสามารถแยกคำวิเศษณ์แสดงอาการกับคำวิเศษณ์ขยายประโยคได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ คำวิเศษณ์แสดงอาการจะวางอยู่หลังคำปฏิเสธ *pas* ดังตัวอย่าง (21) ในขณะที่คำวิเศษณ์ขยายประโยคจะวางอยู่หน้าคำปฏิเสธ *pas* ดังตัวอย่าง (22)

(21) Il n'est pas parti *rapidement*.

(22) Il n'est *certainement* pas parti.

2.1.5 ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

Riegel et al. (1994) ระบุว่าตำแหน่งของคำวิเศษณ์ในแต่ละประโยคถูกกำหนดโดยชนิดคำที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย ทั้งนี้ สามารถแบ่งตำแหน่งของคำวิเศษณ์ได้ตามชนิดคำที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายออกเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่

- คำวิเศษณ์วางหน้าคำคุณศัพท์ (23) หรือคำวิเศษณ์คำอื่น (24) ที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย

(23) Il est *très / plutôt prudent*.

(24) Il conduit *très / assez / plutôt prudemment*.

- คำวิเศษณ์วางหน้าคำสรรพนาม (25) กลุ่มคำนาม (26) กลุ่มคำบุพบท (27) หรืออนุประโยค (28)

(25) Je les ai *à peu près tous* identifiés.

(26) Il y avait *environ une vingtaine de personnes*.

² เครื่องหมาย [?] ที่อยู่ต้นประโยคระบุว่าประโยคดังกล่าวที่มีปัญหาด้านความหมาย

(27) Il est arrivé **juste** avant les autres.

(28) Une bonne bière, ça se boit **même** lorsqu'on n'a pas soif.

- คำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยาสามารถย้ายที่ได้ตามข้อจำกัดของกลุ่มกริยา กล่าวคือ คำวิเศษณ์สามารถวางหลังคำกริยา (29) หรือวางหลังส่วนขยายของคำกริยา (30)

(29) Il relit **soigneusement** sa copie.

(30) Il relie sa copie **soigneusement**.

- คำวิเศษณ์วางอยู่ระหว่าง l'auxiliaire กับ le participe passé (31) ใน le temps composé และวางอยู่ระหว่าง le verbe modalisateur และ le verbe à l'infinitif (32)

(31) Il a **soigneusement** relu sa copie.

(32) Il va / doit / peut **soigneusement** relire sa copie.

- ในกรณีของกลุ่มกริยาที่เป็นสำนวน คำวิเศษณ์วางอยู่ระหว่างคำกริยาและคำที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา

(33) Il a **toujours** soif.

(34) Il a **encore** confiance.

นอกจากตำแหน่งของคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายส่วนประกอบต่าง ๆ ของประโยค ดังที่ Riegel et al. (1994) กล่าวไว้ข้างต้น Pellat and Fonvielle (2016) ยังกล่าวถึงคำวิเศษณ์ที่ผูกติดกับประโยค คำวิเศษณ์ที่อยู่หน้าประโยคคำถามและประโยคอุทาน และคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม โดยตำแหน่งของคำวิเศษณ์แต่ละประเภทจะแตกต่างกันออกไป ดังต่อไปนี้

- คำวิเศษณ์ที่ผูกติดกับประโยคสามารถย้ายที่ได้ และไม่ผูกติดกับคำกริยา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำวิเศษณ์ที่ระบุเวลา (35) และสถานที่ (36)

(35) **Maintenant**, je vois que très jeune, à dix-huit ans, à quinze ans, j'ai eu ce visage prémonitoire [...]. (M. Duras, L'Amant อ้างอิงใน Pellat & Fonvielle (2016 : 192))

(36) **Ici**, tu t'asseyais. C'était ta place. (Aragon อ้างอิงใน Pellat & Fonvielle (2016 : 192))

- คำวิเศษณ์ที่ใช้ปฏิเสธประโยคพื้นฐาน (la phrase canonique) โดยมีคำว่า *ne* เชื่อมกับ คำวิเศษณ์คำอื่น ๆ เช่น *pas, plus, jamais* เป็นต้น

(37) Il **ne** parlait **jamais** de ses états d'âme. (A. Maalouf, Les Échelles du Levant อ้างอิงใน Pellat & Fonvielle (2016 : 193))

- คำวิเศษณ์วางอยู่ต้นประโยคคำถาม

(38) **Comment** franchir le mur entre le cimetière et la forêt où sautent les bêtes ? (P. Guyotat, Coma อ้างอิงใน Pellat & Fonvielle (2016 : 193))

- คำวิเศษณ์มักวางอยู่ต้นประโยคอุทาน

(39) **Ah !** ma chère Lisette, que je souffre ! (Marivaux อ้างอิงใน Pellat & Fonvielle (2016 : 193))

- คำวิเศษณ์ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม

คำวิเศษณ์บางคำสามารถทำหน้าที่เชื่อมประโยคเพื่อระบุมความสัมพันธ์ด้านความหมายของประโยค เหล่านั้น

(40) **Puis** le ciel s'apaisa [...], il se mit à tomber une pluie régulière et lente. (M. Houellebecq, Les particuliers élémentaires)

(41) **Certes**, j'aurais pu me dire qu'à Paris, si Albert avait ces goûts, elle trouverait bien d'autres personnes avec qui les assouvir. (Proust)

Laurent and Delaunay (2019) เน้นย้ำว่าหน้าที่และตำแหน่งของคำวิเศษณ์มีผลต่อความหมายของประโยค เช่น

(42) **Ici**, il travaille.

(43) Il travaille **ici**.

ในตัวอย่าง (42) สามารถตีความคำวิเศษณ์ *ici* ที่วางอยู่ต้นประโยคและทำหน้าที่ขยายประโยคได้ว่า “ที่นี่เขาทำงาน ไม่ใช่ทำอย่างอื่น” ในขณะที่ตัวอย่าง (43) สามารถตีความคำวิเศษณ์ *ici* ที่วางอยู่ท้ายประโยคและทำหน้าที่ขยายกลุ่มคำกริยาได้ว่า “เขาทำงานที่นี่ ไม่ใช่ที่อื่น” (Laurent & Delaunay, 2019 : 220)

Le Goffic (1993) กล่าวว่า คำวิเศษณ์บางคำสามารถขยายด้วยคำว่า *que* ที่มีหน้าที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

- ADV + *que* ที่ทำหน้าที่เป็นคำเปรียบเทียบ

(44) Restez ici ***aussi*** longtemps que vous voulez. (Le Goffic, 1993 : 412)

- ADV + *que* ที่ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมคุณานุประโยค (le pronom relatif)

(45) ***Maintenant*** que tout est terminé, nous pouvons tirer les leçons de cette affaire. (Le Goffic, 1993 : 415)

- ADV + *que* ที่ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม ทั้งนี้ หลัง *que* อาจเป็นประโยค l'indicatif (46) หรือ ประโยค le subjonctif (47)

(46) ***Cependant*** que les habitants dormaient tranquillement, le commando se préparait à l'attaque. (Le Goffic, 1993 : 416)

(47) ***Bien*** que je lui aie défendu de sortir, il l'a fait. (Le Goffic, 1993 : 416)

2.1.6 กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

Pellat and Fonvielle (2016) ระบุว่า คำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) คำวิเศษณ์ที่มาจากภาษาละติน ซึ่งมีประมาณ 30 คำ เช่น *ainsi, aussi, bien, comme, dehors, encore, hier, là, loin, souvent, etc.* 2) คำวิเศษณ์และกลุ่มคำวิเศษณ์ที่สร้างโดยกระบวนการสร้างคำประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การสร้างคำจากกระบวนการการเปลี่ยนรูปคำ (la derivation) โดยการใส่คำปัจจัย *-ment* ลงในคำคุณศัพท์เพศหญิง เช่น *grand – grande – grandement / doux – douce – doucement* การทำเป็นคำประสม (la composition) เช่น *beau + coup – beaucoup, bien + tôt – bientôt, ce + pendant – cependant* และกระบวนการการเปลี่ยนหมวดคำ (la conversion) เช่น คำวิเศษณ์มาจากคำคุณศัพท์ เช่น *grave* ในตัวอย่างต่อไปนี้

(48) Il assure ***grave***.

นอกจากนี้ คำบางคำยังทำหน้าที่เป็นทั้งคำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์ เช่น *soudain, fort, même* เป็นต้น (Pellat & Fonvielle, 2016 : 190-191)

Riegel et al. (1994) ระบุว่า คำวิเศษณ์เป็นคำไม่เปลี่ยนรูป ยกเว้นคำว่า *tout* และ *seul* (ซึ่งแต่เดิมอยู่ในหมวดคำคุณศัพท์) ที่เปลี่ยนเพศและพจน์เมื่อวางอยู่หน้าคำคุณศัพท์เพศหญิงที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะหรือ h aspiré ดังเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

(49) Ils sont **tout** ridés.

(50) Elles sont **toutes** ridées.

(51) **Seule** cette femme est allée au Tibet.

(= Il n'y a que cette femme qui est allée au Tibet.)

ยังมีกรณีที่คำวิเศษณ์ที่มาจากคำคุณศัพท์อาจเปลี่ยนรูปตามเพศและพจน์ของคำคุณศัพท์ที่ทำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายหรืออาจไม่เปลี่ยนรูปก็ได้ เช่น *des roses fraîche (s) écloses / des fenêtres grand (es) ouvertes*.

หากไม่นับคำปัจจัย *-ons* ที่ปรากฏเฉพาะในกลุ่มคำวิเศษณ์ *à reculons, à talons* และ *à califourchon* คำปัจจัยที่ใช้สร้างคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสสมัยใหม่มีเพียงรูปเดียว คือ *-ment* ที่มักจะเติมลงในคุณศัพท์เพศหญิงเพื่อสร้างคำวิเศษณ์แสดงอาการ เช่น *gracieux – gracieuse – gracieusement* หรือ *vif – vive – vivement* อย่างไรก็ตาม กระบวนการนี้ไม่สามารถใช้ได้กับคำคุณศัพท์ทุกคำ เช่น *perplexe – *perplexement*

นอกจากนี้ ยังสามารถสร้างคำวิเศษณ์โดยการเติมคำปัจจัย *-ment* ลงคำคุณศัพท์เพศชายโดยตรง หากคำคุณศัพท์ลงท้ายด้วยสระตัวอื่นที่ไม่ใช่ *-e* (*vraiment / malaisément / éperdument, etc.*) หากคำคุณศัพท์เพศหญิงลงท้ายด้วยตัว *-e* มักจะมีการแทนที่ตัว *-e* ด้วยการใส่ *l'accent circonflexe (ˆ)* บนสระที่อยู่หน้าตัว *-e* (*indu – indue – indûment* หรือ *cru – crue – crûment* หรือ *assidu – assidue – assidûment*) คำวิเศษณ์ที่มาจากคำคุณศัพท์บางคำอาจมีสองรูป เช่น *gai – gaiement* หรือ *gaîment* ทั้งนี้ สามารถลบ *l'accent circonflexe* ออกได้ตามข้อกำหนด (*Les Rectifications, 1990*) เมื่อเปรียบเทียบกับคำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย *-é* (*assurément*) คำวิเศษณ์ประเภทที่ลงท้ายด้วย *-ment* จะแทนที่ตัว *-e* ในคำคุณศัพท์ด้วย *-é* เช่น *aveugle – aveuglément, confuse – confusément, intense – intensément, précise – précisément* เป็นต้น

คำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วย *-ent* และ *-ant* เปลี่ยนรูปเป็นคำวิเศษณ์โดยเติม *-emment* เช่น *prudent – prudemment* หรือเติม *-amment* เช่น *constant – constamment* ยกเว้น *lent – lentement, présent – présentement* และ *véhément – véhémentement* ส่วนรูป *notamment, précipitamment* และ *sciemment* มาจากคำของรูป *le participe présent* ของคำกริยา *noter – notant, précipiter – précipitant* และ *scier – sciant*

รูปไม่ปกติของคำวิเศษณ์อื่น ๆ มักมาจากรากคำคุณศัพท์ที่มีหลายรากที่ใช้ในปัจจุบันหรือมาจากรากคำคุณศัพท์ที่ไม่มีการใช้อีกแล้วในปัจจุบัน เช่น *journalier* (รากคำคุณศัพท์เดิม คือ *journal*) – *journallement* หรือ *grave* (รากคำคุณศัพท์เดิม คือ *grief*) – *grièvement* เป็นต้น นอกจากนี้ คำวิเศษณ์บางคำมาจากการเติมคำปัจจัย *-ment* ลงในรากคำนาม ซึ่งคำวิเศษณ์ลักษณะนี้มีจำนวนไม่มากในภาษาฝรั่งเศส เช่น *diable – diablement* หรือ *vache – vachement* หรือ *bougre – bougrement*

2.1.7 การเปลี่ยนหมวดคำคุณศัพท์เป็นหมวดคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

ในภาษาฝรั่งเศสมีการนำคำคุณศัพท์มาใช้เป็นคำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำกริยา เช่น *manger gras / léger, rouler français, voter socialiste* เป็นต้น โครงสร้างนี้ที่มักพบในภาษาฝรั่งเศสสมัยใหม่ และมักจะเป็นสำนวน เช่น *cuisiner* หรือ *manger gras / salé / léger / chaud / froid – voir double / trouble / clair / rouge – écrire serré / large / grand / petit – tirer (trop) court / (trop) long – tailler large / trop / court / un peu juste* เป็นต้น ทั้งนี้ จากโครงสร้างประโยคในตัวอย่างที่ (52) สามารถอธิบายประโยค *Il mange gras* ได้ว่า N1 ในประโยคนี้ คือ (=tout) ce qu’il mange est gras

(52) *Il mange son steak saignant.* (N0 – mange – N1 – ADJ)

โครงสร้างประโยคลักษณะนี้พบได้ในกลุ่มกริยากรรม (les verbes intransitifs) ดังตัวอย่าง (53) ที่มาจาก *une bonne odeur* และกลุ่มกริยาที่ผันรูปเดียว (les verbes impersonnels) ดังตัวอย่าง (54) ที่มาจาก *une pluie drue*

(53) *Il sent bon.*

(54) *Il pleut drue.*

นอกจากนี้ คำคุณศัพท์ที่เปลี่ยนหมวดคำเป็นคำวิเศษณ์ยังใช้คู่กับคำคุณศัพท์ที่นำมาเติมคำปัจจัย *-ment* ให้กลายเป็นคำวิเศษณ์เพื่อให้เห็นความหมายที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม หรือความหมายตรงตัว และความหมายแฝง เช่น (*un moteur*) *tourne rond / mener (une affaire) rondement – manger froid / répondre froidement – boire chaud / recommander (quelqu’un) chaudement – boire sec / répondre sèchement* จากตัวอย่างดังกล่าว การนำคำคุณศัพท์มาใช้เป็นหมวดคำวิเศษณ์แสดง ความหมายที่เป็นรูปธรรมหรือความหมายตรงตัว ในขณะที่การนำคุณศัพท์คำเดียวกันมาเปลี่ยนรูปเป็นเพศ หญิงและเติมคำปัจจัย *-ment* ให้กลายเป็นคำวิเศษณ์จะแสดงความหมายที่เป็นนามธรรมหรือความหมายแฝง

ในทางกลับกัน คำวิเศษณ์แท้บางคำสามารถทำหน้าที่เป็นหมวดคำอื่นได้ เช่น คำว่า *bien, mal, avant, arrière* ฯลฯ สามารถทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ขยายคำนาม เช่น *un type bien – un travail pas mal – le siège avant – les passagers arrière – une place debout* คำวิเศษณ์ระบุสถานที่และระบุ เวลาสามารถใช้เป็นคำนามเพื่อทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนามคำอื่น เช่น *les gens d’ici – la grammaire d’aujourd’hui – Il y a loin (=une grande distance) de la coupe aux lèvres.* หรือทำหน้าที่เป็นส่วน ขยายคำกริยา เช่น *Ça ne date pas d’hier.* นอกจากนี้ คำวิเศษณ์ยังสามารถทำหน้าที่เป็นประธานที่ระบุ สถานที่หรือเวลา เช่น *Demain sera un autre jour.* ในขณะเดียวกัน คำวิเศษณ์ระบุปริมาณ เช่น *beaucoup, peu, plus, moins* ฯลฯ และคำวิเศษณ์ที่มาจากกริยาเติมคำปัจจัย *-ment* บางคำที่ตามด้วย บุพบท *de* สามารถทำหน้าที่เป็นคำนำหน้าคำนามได้ เช่น

(55) Il y a *beaucoup d'appelés*, mais *peu d'élus*.

(56) Il a *suffisamment d'argent*.

(57) Il faut *énormément d'argent*.

นอกจากนี้ คำวิเศษณ์บางคำยังทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามบอกปริมาณที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(58) *Beaucoup* ont été invités, *peu* sont venus.

2.1.8 การละคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในประโยค

Gross (2012) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วคำวิเศษณ์มักทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของประโยค (le complément circonstanciel) อย่างไรก็ตาม คำวิเศษณ์สามารถทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของภาคแสดง (l'argument) ได้เช่นกัน ข้อแตกต่างคือ คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของประโยค (le complément circonstanciel) สามารถละได้ ในขณะที่คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของภาคแสดง (l'argument) ไม่สามารถละออกจากประโยคได้ ดังประโยคต่อไปนี้

(59) a. Paul a répondu *courageusement*.

b. Paul a donné une réponse *courageuse*.

c. La réponse de Paul a été *courageuse*.

คำวิเศษณ์ *courageusement* ในตัวอย่างที่ (59)a ทำหน้าที่ขยายกริยา *répondre* เช่นเดียวกับที่ คำคุณศัพท์ *courageuse* ทำหน้าที่ขยายคำนาม *une réponse* ใน (59)b และขยาย *la réponse* ใน (59)c หากลบคำวิเศษณ์ *courageusement* ในตัวอย่างที่ (59)a ออก จะได้ประโยค *Paul a répondu*. ซึ่งให้ข้อเท็จจริงว่า *Paul* ตอบ แต่การเติมคำวิเศษณ์ *courageusement* ลงในประโยคเป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีหรืออาการในการตอบ Gross (2012) จึงยืนยันว่า หากการละคำวิเศษณ์ส่งผลให้ความหมายของประโยคเปลี่ยน เราก็ไม่สามารถกล่าวได้ว่าสามารถละคำวิเศษณ์ดังกล่าวได้ อย่างไรก็ตาม Gross (2012) ยังระบุว่าคำวิเศษณ์แสดงอาการส่วนใหญ่ไม่ใช่ส่วนเติมเต็มของภาคแสดง (l'argument) แต่ทำหน้าที่ขยายภาคแสดง ดังที่เห็นจากการเปรียบเทียบกับโครงสร้างคำนามในประโยคต่อไปนี้

(60) a. Paul a répondu (*calmement*).

b. La réponse de Paul était *calme*.

(61) a. Les secours sont arrivés (*rapidement*).

b. L'arrivée des secours a été *rapide*.

นอกจากนี้ ยังมีคำวิเศษณ์บางประเภทที่จำเป็นต้องปรากฏกับคำกริยาบางคำในภาคแสดง เนื่องจากคำกริยาประเภทนี้ไม่สามารถอยู่เดี่ยว ๆ ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(62) Paul se porte **bien / mal / comme un charme**.

*Paul se porte.

(63) Paul se comporte **mal / de façon indigne**.

*Paul se comporte.

(64) Paul a procédé **correctement / comme il faut**.

*Paul a procédé.

(65) Paul a accueilli **calmement / avec le sourire qu'on lui fasse cette remarque**.

*Paul a accueilli qu'on lui fasse cette remarque.

คำกริยา *se porter, se comporter, procéder* และ *accueillir* ต้องมีคำวิเศษณ์เป็นส่วนเติมเต็ม เพื่อให้ประโยคมีความหมายสมบูรณ์ ทำให้ไม่สามารถละคำวิเศษณ์ออกจากประโยคได้

2.1.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษากระบวนการการสร้างวิเศษณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่าคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสส่วนใหญ่ มาจากการนำคำคุณศัพท์เพศหญิงมาเติมปัจจัย *-ment* ที่มักเป็นคำวิเศษณ์แสดงอาการที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา อย่างไรก็ตาม คำวิเศษณ์ที่ลงท้ายด้วย *-ment* บางคำสามารถทำหน้าที่ขยายประโยคได้ เช่น *franchement* ดังที่ Creissels (2006) กล่าวไว้ใน 2.1.4 หน้าที่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

Prendes (2016) ได้ศึกษาคุณสมบัติและการใช้คำวิเศษณ์ *sérieusement* ในภาษาฝรั่งเศส ร่วมสมัย โดยพบว่า คำว่า *sérieusement* มีหน้าที่หลัก 3 หน้าที่ โดยแต่ละหน้าที่มีข้อจำกัด ดังนี้

1. *sérieusement* ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์แสดงอาการที่สามารถปรากฏในประโยคปฏิเสธ (66) แต่ไม่สามารถวางต้นได้ (67) และสามารถย้ายที่ได้ในประโยคบอกเล่า (68)

(66) Il a devancé ses rivaux, mais il ne les a pas devancés **sérieusement**.

(67) ***Sérieusement**, je ne commence pas à me poser cette question.

(68) **Sérieusement**, il a devancé ses rivaux.

นอกจากนี้ ยังสามารถใช้คำว่า *sérieusement* ในรูปคำคุณศัพท์ที่วางหลัง *de manière* เพื่อแสดงอาการ (69) ใช้เป็นรูปคำคุณศัพท์เพื่อบอกคุณลักษณะของคน (70) และ *sérieusement* ยังสามารถปรากฏใน la phrase clivée : *C'est...que* ได้ ดังตัวอย่าง (71)

(69) Il a devancé ses rivaux *de manière sérieuse*.

(70) Il a devancé ses rivaux *sérieux*.

(71) C'est **sérieusement** que je commence à me poser la question.

2. *sérieusement* ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ของถ้อยคำ (l'énonciation) ที่แสดงถึงทัศนคติของผู้พูดเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังพูดถึง คุณสมบัติของคำวิเศษณ์ประเภทนี้ คือ สามารถปรากฏได้ทั้งต้นประโยค กลางประโยคและท้ายประโยคเหมือนกับคำวิเศษณ์ขยายประโยคคำอื่น ๆ ดังตัวอย่าง (72) – (74)

(72) **Sérieusement**, en Jamaïque tu ne peux rien acheter avec un dollar.

(73) Rempart contre l'islamisme, **sérieusement**, le régime qui a, pendant presque quinze ans, hébergé le bureau politique du Hamas, branche palestinienne des Frères musulmans et fer de lance, à ce titre, d'une des formes les plus radicales du fondamentalisme ? Rempart contre l'islamisme ? (Le Monde, 02/09/2013)

(74) En Jamaïque, « tu ne peux rien acheter avec un dollar, **sérieusement** », s'exclame sur Twitter Laura Edwards. (Le Monde, 19/10/2013)

อย่างไรก็ตาม คำวิเศษณ์ *sérieusement* ไม่สามารถอยู่ท้ายประโยคปฏิเสธ (75) และไม่สามารถใช้ได้กับโครงสร้าง la phrase clivée : *C'est...que* ดังตัวอย่าง (76)

(75) *Laisse tomber, mais ne laisse pas tomber **sérieusement**.

(76) *C'est **sérieusement** qu'en Jamaïque tu ne peux rien acheter avec un dollar.

3. *sérieusement* ระบุระดับขึ้นหรือปริมาณของคำกริยาหรือคำคุณศัพท์ที่ถูกขยาย แต่ไม่นับเป็นคำวิเศษณ์แสดงอาการ คำวิเศษณ์ประเภทนี้ไม่สามารถอยู่ในตำแหน่งต้นประโยค (77) แต่สามารถปรากฏท้ายประโยคปฏิเสธ (78) และสามารถเปลี่ยนรูปเป็นคำคุณศัพท์ได้ โดยใช้โครงสร้าง Le N est Adj (79) ในกรณีนี้ *sérieusement* มีความหมายใกล้เคียงกับคำวิเศษณ์ *très* และ *beaucoup* (80) อย่างไรก็ตาม คำวิเศษณ์ระบุระดับขึ้นหรือปริมาณเหล่านี้ไม่สามารถปรากฏร่วมกันเพื่อขยายคำ ๆ เดียวกันในประโยค (81)

- (77) **Sérieusement*, elle s'est fait engueuler.
- (78) Elle s'est fait engueuler, mais elle ne s'est pas fait engueuler sérieusement.
- (79) L'engueulement est sérieux.
- (80) Elle s'est fait beaucoup engueuler.
- (81) *Elle s'est fait *sérieusement* et *beaucoup* engueuler.

งานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตำแหน่งของคำวิเศษณ์ขึ้นอยู่กับรูปประโยค (ประโยคบอกเล่าและประโยคปฏิเสธ) และส่วนประกอบอื่น ๆ ที่ปรากฏในประโยค เช่น *C'est...que* ทั้งนี้ ตำแหน่งของคำวิเศษณ์สามารถกำหนดหน้าที่ของคำวิเศษณ์ในแต่ละประโยคได้ เช่น หาก *sérieusement* วางอยู่ท้ายประโยคจะทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์แสดงอาการ ถ้าวางอยู่ระหว่าง *l'auxiliaire* กับ *le participe passé* หรือวางอยู่หน้าคำกริยา จะทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นหรือปริมาณ หาก *sérieusement* สามารถย้ายที่ได้อย่างอิสระ จะทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ขยายประโยค

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษากววิธและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทย จึงเป็นไปได้ว่าภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่และภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ของผู้เรียนมีอิทธิพลในการใช้ภาษาฝรั่งเศสซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2 ของผู้เรียน ดังที่ Lightbown and Spada (2006) ได้ระบุไว้ว่า ภาษาแม่สามารถส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ เมื่อภาษาแต่ละภาษา มีความแตกต่างกัน เช่น ภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ ข้อบกพร่องก็จะเกิดขึ้นได้ทั้ง 2 ทาง กล่าวคือ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่อาจมีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษ ในขณะที่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ก็อาจมีข้อบกพร่องในการใช้ภาษาฝรั่งเศส สาเหตุของข้อบกพร่องประการแรก คือ ผู้เรียนมีความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งในภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศไม่ครบทุกด้าน เช่น ผู้เรียนที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่รับรู้ว่าการผัน *past simple tense* ในภาษาอังกฤษทำได้โดยการเติม *-ed* ลงในคำกริยารูปกลาง แต่ไม่ได้สังเกตว่ามีข้อยกเว้นสำหรับคำกริยาบางคำ จึงพบว่าผู้เรียนบางคนใช้คำว่า **bused* (**I bused a bus ticket*) แทน *bought* (*I bought a bus ticket.*) สาเหตุอีกประการหนึ่ง คือ ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศมีลักษณะบางประการที่คล้ายคลึงกับภาษาแม่ จนผู้เรียนไม่ได้สังเกตว่าการใช้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศของตนเองผิดเพี้ยนไปจากการใช้ภาษาของเจ้าของภาษา

ข้อบกพร่องดังกล่าวสอดคล้องกับที่ White (1991) ได้ยกตัวอย่างการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ระบุความถี่ *souvent* ในภาษาฝรั่งเศสและ *often* ในภาษาอังกฤษที่สามารถปรากฏในประโยคได้หลายตำแหน่ง แต่มีบางตำแหน่งที่เป็นไปได้ในภาษาหนึ่งแต่กลับผิดหลักไวยากรณ์ในอีกภาษาหนึ่ง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ

S = Sujet	V = Verbe	O = Objet	A = Adverbe
ASVO		SVOA	
<i>Often, Mary drinks tea.</i>		<i>Mary drinks tea often.</i>	
<i>Souvent, Marie boit du thé.</i>		<i>Marie boit du thé souvent.</i>	
SAVO		SVAO	
<i>Mary often drinks tea.</i>		<i>*Mary drinks often tea.</i>	
<i>*Marie souvent boit du thé.</i>		<i>Marie boit souvent du thé.</i>	

จากตัวอย่างในตารางที่ 3 ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ได้เพิ่มโครงสร้าง SAVO ในโครงสร้างประโยคภาษาฝรั่งเศส โดยการวางคำวิเศษณ์ *souvent* ไว้หน้ากริยาเช่นเดียวกับ *often* ในภาษาอังกฤษ ในขณะที่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาแม่เพิ่มโครงสร้าง SVAO ในโครงสร้างภาษาอังกฤษ โดยการวางคำวิเศษณ์ *often* ไว้หลังคำกริยา เช่นเดียวกับ *souvent* ในภาษาฝรั่งเศส ซึ่งส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ทั้ง 2 กรณี จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนทั้ง 2 กลุ่มต่างมีปัญหาในการแยกโครงสร้างประโยคภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศออกจากภาษาแม่ ทั้งนี้ คำวิเศษณ์ *souvent* และ *often* สามารถปรากฏในโครงสร้างประโยครูปแบบเดียวกัน ได้แก่ วางต้นประโยค (ASVO) และท้ายประโยค (SVOA) แต่ผู้เรียนไม่ได้ตระหนักว่า *often* วางหน้าคำกริยา (SAVO) ได้ แต่ไม่สามารถวางหลังคำกริยา (SVAO) ได้ และในทางตรงกันข้าม *souvent* วางหลังคำกริยา (SVAO) ได้แต่ไม่สามารถวางหน้าคำกริยา (SAVO) ได้ ตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ภาษาแม่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียงลำดับคำชนิดต่าง ๆ ในประโยค

กิตติธน ยงประพันธ์ (2556) ที่ได้ศึกษาบทบาทของภาษาแม่ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่ 2 โดยงานวิจัยดังกล่าวระบุว่า ผู้เรียนที่มีระดับความรู้ความสามารถภาษาที่ 2 ไม่เท่ากัน จะได้รับผลกระทบจากภาษาแม่ในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 แตกต่างกันไป กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาที่ 2 ในระดับอ่อนจะได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่มากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาที่ 2 ในระดับดี และอิทธิพลดังกล่าวมักเป็นเชิงลบที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการเรียนรู้หรือการใช้ภาษาที่ 2 มากกว่าผู้เรียนคนอื่น

ในส่วนของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนชาวไทย Benassaya (2023) ได้ศึกษาการใช้ประโยชน์ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับระบุคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสและสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ลงท้ายด้วย *-ment* ของผู้เรียน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ที่มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่และมีภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ในระดับ B1 หรือเทียบเท่า จะเห็นได้ว่า กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีการเติมคำปัจจัยลงในชนิดคำอื่นเพื่อสร้างคำวิเศษณ์ โดยภาษาอังกฤษมีการเติมคำปัจจัย *-ly* ลงในคำกริยาที่อยู่ในรูป participle เช่น *surprising* → *surprisingly* หรือลงในคำคุณศัพท์ เช่น *notable* → *notably* ในขณะที่ภาษาฝรั่งเศสเติม *-ment* ลงในคำคุณศัพท์ (ดู 2.1.6 กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์) ภาษาอังกฤษมีคำวิเศษณ์ที่ลงท้ายด้วย *-ly* ประมาณ 12,000 คำ ในขณะที่ภาษาฝรั่งเศสมีคำที่ลงท้ายด้วย *-ment* ประมาณ 1,900 คำ และมีคำจำนวนไม่น้อยที่มี

ความคล้ายคลึงกัน เช่น *rarely* กับ *rarement* หรือ *certainly* กับ *certainement* เป็นต้น (Chuquet & Solano, 2019 อ้างอิงใน Benassaya, 2023, น.54) งานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนสามารถสะท้อนคิดเชิงข้ามภาษา (les réflexions translinguistiques) ได้ 3 ประเด็น ได้แก่ 1. คำศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมีความคล้ายคลึงกัน 2. กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสบางประเภทมีรูปแบบคล้ายคลึงกัน และ 3. กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสบางประเภทมีรูปแบบมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังสามารถสรุปกระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสโดยอาศัยการสังเกตตัวอย่าง หรือที่เรียกว่าการอุปนัย (les inductions) การที่ผู้เรียนมีการสะท้อนคิดเชิงข้ามภาษาโดยการเทียบเคียงกับภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 และมีการอุปนัยโดยอาศัยตัวอย่างต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถระบุคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ลงท้ายด้วย *-ment* ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสหรือศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทยโดยตรง แต่พบงานวิจัยที่ศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์ภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้ ประภา ศรีแสงทรัพย์ (2560) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดด้านการใช้คำคุณศัพท์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเอกภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยนานาชาติในประเทศไทย จำนวน 25 คน งานวิจัยชิ้นนี้แสดงให้เห็นว่าข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์ภาษาฝรั่งเศสที่พบมากที่สุดของผู้เรียนกลุ่มนี้ คือ 1. การใช้คำตกหล่น 2. การเพิ่มส่วนที่ไม่จำเป็น 3. การใช้คำผิดรูป และ 4. การเรียงลำดับคำผิด งานวิจัยระบุว่าสาเหตุของข้อผิดพลาดดังกล่าวมาจากอิทธิพลของภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารในการเรียนการสอน รวมถึงพื้นฐานความรู้ทางด้านไวยากรณ์และกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้ในการศึกษาภาษาต่างประเทศ เนื่องจากคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีคุณสมบัติบางประการร่วมกันทั้งในระดับวากยสัมพันธ์ ระดับวิทษาหน่วยคำหรือระดับความหมาย (Goes, 2022 : 151) ดังนั้น หากผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์ภาษาฝรั่งเศสก็อาจส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสด้วยเช่นกัน

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าคำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำชนิดต่าง ๆ หรือขยายประโยค และคำวิเศษณ์ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นคำบังคับที่ต้องปรากฏในประโยค อย่างไรก็ตาม ประเภท หน้าที่ ตำแหน่งในประโยค และกระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสมีความหลากหลายและมีกรณียกเว้นหลายประการ จึงอาจส่งผลให้ผู้เรียนที่มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 และเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2 มีกลวิธีในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่หลากหลาย แต่ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนอาจประสบปัญหาในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากที่ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจภาษาฝรั่งเศสโดยตรงหรืออาจมาจากอิทธิพลของภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษที่เข้ามาแทรกแซงการใช้ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน

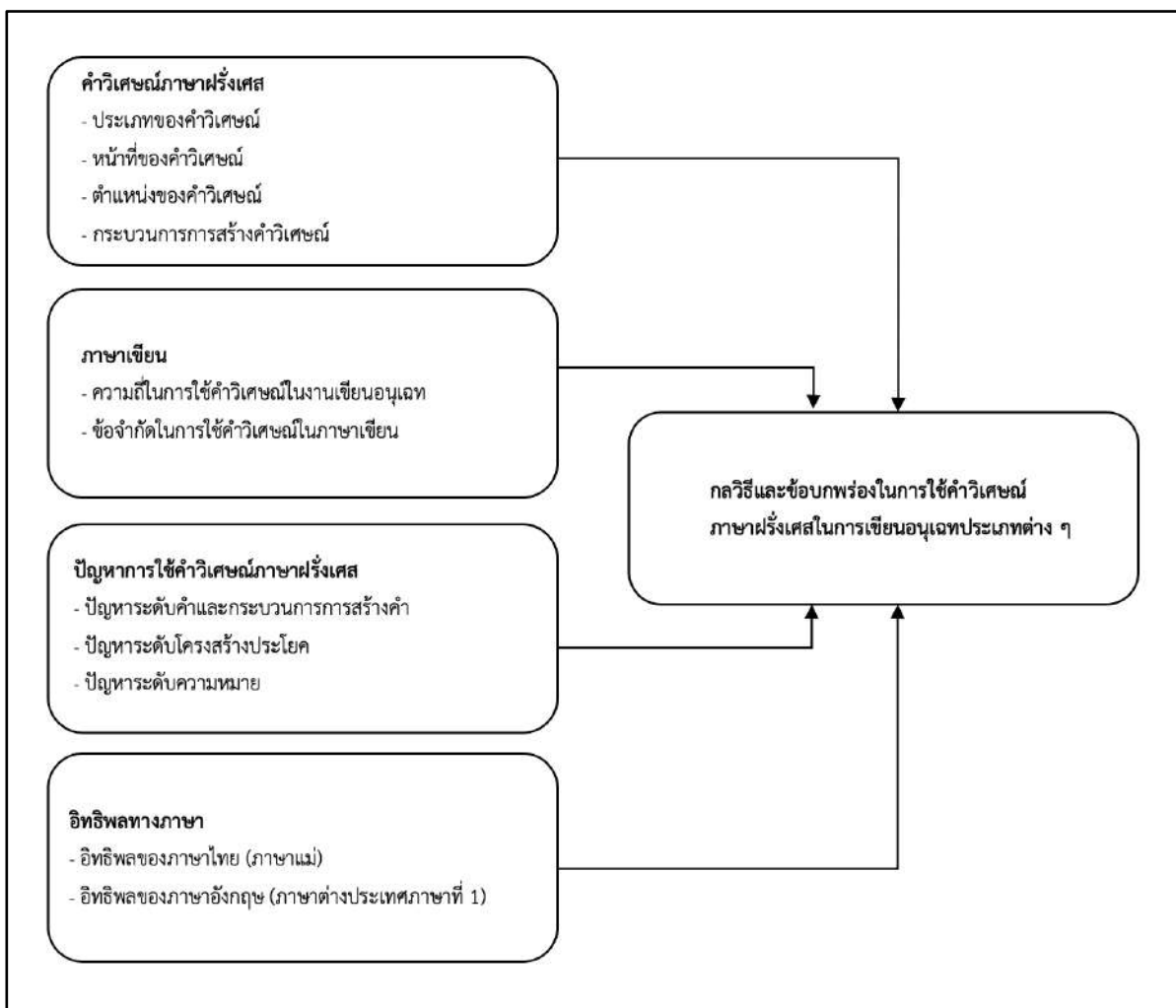
2.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาเรื่องกลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา จะทำให้ทราบถึงกลวิธีและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ผู้เรียนนำมาใช้ในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ทราบถึงข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทย และสามารถเสนอแนวทางแก้ไขข้อบกพร่องที่เหมาะสมสำหรับพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสในระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง และพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดด้านไวยากรณ์กำหนด (la grammaire prescriptive) ของ Laurent and Delaunay (2019, 217-220) ที่แสดงให้เห็นถึงการใช้คำวิเศษณ์ที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส และใช้กรอบแนวคิดด้านภาษาศาสตร์ของ Riegel et al. (1994, 646-659) ที่ได้อธิบายหน้าที่และตำแหน่งของคำวิเศษณ์ในประโยคตามแนวทฤษฎีสัมพันธ์ (la syntaxe) และอธิบายกระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสตามแนววิทยานวาคำ นอกจากนี้ ยังใช้กรอบแนวคิดของ Lightbown and Spada (2006) ในการวิเคราะห์เรื่องอิทธิพลของภาษาแม่ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แนวคิดทั้งหมดนำไปสู่การวิเคราะห์กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียนในรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) ดังแสดงในแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 แนวคิดในการวิเคราะห์กลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียน
 อนุเขตประเภทต่าง ๆ

2.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

คำวิเศษณ์ (les adverbies) หมายถึง ชนิดคำทางไวยากรณ์ในภาษาฝรั่งเศสที่ทำหน้าที่ขยาย คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำนาม คำสรรพนาม คำบุพบท หรือทำหน้าที่ขยายประโยค เพื่อระบุเวลา สถานที่ ระดับชั้นหรือปริมาณ หรือแสดงอาการ เป็นต้น (ในงานวิจัยชิ้นนี้รวมถึงกลุ่มคำวิเศษณ์ (les locutions adverbiales))

อนุเขต หมายถึง กลุ่มของประโยคที่เขียนเรียงกันในรูปแบบที่ถูกต้อง เพื่ออธิบายหรือขยายความ แนวคิดใดแนวคิดหนึ่ง

งานเขียนอนุเขต หมายถึง งานเขียนจำนวน 4 ประเภท ได้แก่ งานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย งานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง งานเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูล และงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง ของนิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 31 คน

ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French)
ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2566

กลวิธี หมายถึง การเลือกใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสเพื่อขยายชนิดคำต่าง ๆ เช่น คำกริยา คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์อื่น ๆ หรือขยายประโยคในการเขียนอนุเฉทแต่ละประเภท

ไวยากรณ์กำหนด (la grammaire prescriptive) หมายถึง หลักภาษาที่ระบุว่ารูปแบบใดถูก รูปแบบใดผิด หรือรูปแบบใดควรใช้ รูปแบบใดไม่ควรใช้ โดยไม่สนใจว่ารูปแบบที่ถูกต้องหรือควรใช้นั้นเป็น รูปแบบที่ใช้จริงในสังคมหรือไม่

ไวยากรณ์เชิงพรรณนา (la grammaire descriptive) หมายถึง การศึกษาและอธิบายไวยากรณ์ ตามความเป็นจริงที่ผู้ใช้ภาษาใช้กันในปัจจุบัน โดยเน้นที่การสังเกตและบันทึกรูปแบบการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริง แทนที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ว่าถูกหรือผิด

ข้อบกพร่อง หมายถึง ความไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ พบในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียน

ข้อบกพร่องด้านไวยากรณ์ หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดจากการเลือกชนิด การเปลี่ยนเพศและพจน์ การเปลี่ยนรูปคำ และการวางตำแหน่งของคำวิเศษณ์ในประโยค

ข้อบกพร่องด้านความหมาย หมายถึง ข้อบกพร่องที่เกิดจากการใช้คำที่มีความหมายไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับบริบท

อิทธิพลทางภาษา หมายถึง อิทธิพลด้านบวกและด้านลบของภาษาใดภาษาหนึ่งหรือหลายภาษาที่ ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง อิทธิพลของภาษาไทย (ภาษาแม่ของผู้เรียน) และ อิทธิพลของภาษาอังกฤษ (ภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ของผู้เรียน) ที่ส่งผลต่อการเรียนและการสื่อสารภาษา ฝรั่งเศส (ภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2 ของผู้เรียน)

แนวทางเชิงเปรียบเทียบต่าง (l'approche contrastive) หมายถึง การศึกษาเปรียบเทียบ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาอย่างน้อย 2 ภาษาอย่างเป็นระบบในระดับเสียง คำ ไวยากรณ์ หรือวัฒนธรรม เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนภาษาที่ 2 (เช่น การคาดการณ์ข้อผิดพลาด) หรือการวิจัยทาง ภาษาศาสตร์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยพื้นฐานซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาจำนวนและอัตราความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน นอกจากนี้ ยังใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษากลวิธีการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส พร้อมเสนอแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องที่เหมาะสม ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมประโยคทุกประโยคในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียนที่ปรากฏคำวิเศษณ์ ทั้งประโยคที่ถูกต้องตามหลักภาษา และประโยคที่มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ ด้านคำศัพท์ ด้านความหมายและด้านอื่น ๆ

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องกลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในการเขียนอนุเฉทของนิสิตสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา สามารถอธิบายเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

- ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ศึกษางานเขียนอนุเฉทของนิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French)

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการ

- สรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและภาษาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
- สร้างแบบบันทึกข้อมูลวิจัยเพื่อใช้บันทึกข้อมูลวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และสร้างแบบประเมินเพื่อหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
- เชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน มาประเมินเครื่องมือวิจัย จากนั้นสรุปผลค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พร้อมทั้งปรับแก้แบบบันทึกข้อมูลวิจัยตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- ดำเนินการยื่นขอรับการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์
- เก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลวิจัยลงในซอฟต์แวร์ ELAN และในแบบบันทึกข้อมูลวิจัยทั้ง 2 ชุด
- ระบุจำนวน ค่าความถี่และข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ได้จากข้อมูลวิจัย
- อภิปราย สรุปผลการวิจัย และรายงานการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส เพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเอกเลือก 22633664 การเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 จำนวน 44 คน สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกผู้เรียนชั้นปีที่ 2 เนื่องจากผู้เรียนกลุ่มนี้มีประสบการณ์ด้านไวยากรณ์และด้านทักษะการเขียนที่ใกล้เคียงกัน โดยผู้เรียนเคยเรียนรายวิชา 22615164 โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสตามสถานการณ์ (French Grammatical Structure in Situations) และรายวิชา 22615264 โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร (French Grammatical Structure for Communication) มาแล้วในภาคต้นและภาคปลาย ปีการศึกษา 2565 และยังคงเคยเรียนการเขียนภาษาฝรั่งเศสในระดับต้นในรายวิชา 22623164 การอ่านและการเขียนภาษาฝรั่งเศสในชีวิตประจำวัน (French Reading & Writing for Everyday Use) ในภาคต้น ปีการศึกษา 2566 แล้วเช่นกัน

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากวิธีการเลือกอย่างเจาะจง โดยเลือกเฉพาะผู้เรียนที่เรียนรายวิชาดังกล่าว จนจบภาคการศึกษา จำนวน 31 คน (ผู้เรียนจำนวน 13 คน ลตรายวิชา (Withdraw) หลังสอบกลางภาค) เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลงานเขียนอนุเขตได้ครบทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ งานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย งานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง (ทดสอบก่อนสอบกลางภาค) งานเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูลและงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง (ทดสอบหลังสอบกลางภาค) ผู้วิจัยไม่ได้คัดเลือกผู้เรียนที่เรียนจนจบภาคการศึกษาออก เนื่องจากต้องการศึกษาจำนวน ความถี่และข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนทุกคน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาข้อบกพร่องที่ครอบคลุมทุกด้าน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) ผู้วิจัยได้บรรยายเรื่องการเขียนอนุเขตที่ละประเภท และมอบหมายให้ผู้เรียนฝึกเขียนอนุเขตในชั้นเรียนโดยมีผู้วิจัยให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เมื่อผู้วิจัยตรวจแก้และคืนงานให้ผู้เรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดสอบเก็บคะแนนในสัปดาห์ถัดไปก่อนเริ่มบรรยายอนุเขตประเภทอื่น

งานเขียนอนุเขตที่นำมาเก็บข้อมูลวิจัยมาจากแบบทดสอบเก็บคะแนนในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2567 ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อให้ผู้เรียนเขียนอนุเขตแต่ละประเภทจำนวน 80-120 คำ ภายในเวลา 40 นาที ณ ห้อง QS2-809 อาคาร 60 พรรษามหาราชาินี 2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทั้งนี้ ในระหว่างทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยอนุญาตให้ผู้เรียนใช้พจนานุกรมภาษาฝรั่งเศส (Le Micro Robert, 2018) แต่ไม่อนุญาตให้นำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เข้าห้องสอบ

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำหนังสือถึงคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยจากแบบทดสอบงานเขียนของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเขตภาษา

ฝรั่งเศส ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2566 (ดูภาคผนวก ง หน้า 89) จากนั้น ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำเอกสารชี้แจงผู้แสดงความยินยอมการใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีรายละเอียดชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ช่องทางติดต่อผู้วิจัย และช่องทางติดต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม (ดูภาคผนวก จ หน้า 90) และจัดทำหนังสือแสดงความยินยอมให้ใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนจำนวน 31 คนซึ่งเป็นเจ้าของงานเขียนพิจารณาและลงนามให้ความยินยอมการใช้และเปิดเผยข้อมูล (ดูภาคผนวก ฉ หน้า 92)

จากนั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมงานเขียนที่นำมาเก็บข้อมูลวิจัยทั้งหมดซึ่งอยู่ในรูปแบบกระดาษมาสแกนเป็นไฟล์รูปแบบ PDF โดยแยกไฟล์ตามประเภทของงานเขียนที่นำมาเก็บข้อมูลจำนวน 4 ไฟล์ ๆ ละ 31 ชิ้น ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ประเภทของงานเขียนอนุเขตและจำนวนชิ้นงานที่นำมาเก็บข้อมูลวิจัย

ลำดับ	ประเภทงานเขียน	จำนวนงานเขียนที่นำมาเก็บข้อมูลวิจัย
1	งานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย	31 ชิ้น
2	งานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง	31 ชิ้น
3	งานเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูล	31 ชิ้น
4	งานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง	31 ชิ้น
	รวม	124 ชิ้น

ผู้วิจัยได้ลบชื่อและรหัสனிสติดอกในระหว่างสแกนข้อมูลงานเขียนแต่ละชิ้นเพื่อปกปิดตัวตนและใช้รหัสในการกำหนดเจ้าของงานเขียน ได้แก่ ETU_001 หมายถึง ผู้เรียนคนที่ 1 ถึง ETU_031 หมายถึง ผู้เรียนคนที่ 31 และได้มีการใช้รหัสเดิมสำหรับผู้เรียนแต่ละคนในการเก็บข้อมูลงานเขียนทุกประเภทเพื่อให้สะดวกต่อการค้นหาข้อมูลต่าง ๆ เช่น จำนวนและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนแต่ละคน หากประโยชน์ที่ยกมาใช้ในการนำเสนอข้อมูลวิจัยมีข้อมูลที่อาจเชื่อมโยงถึงเจ้าของงานเขียน ผู้วิจัยจะปกปิดข้อมูลดังกล่าวโดยการขีดทับด้วยลายน้ำ

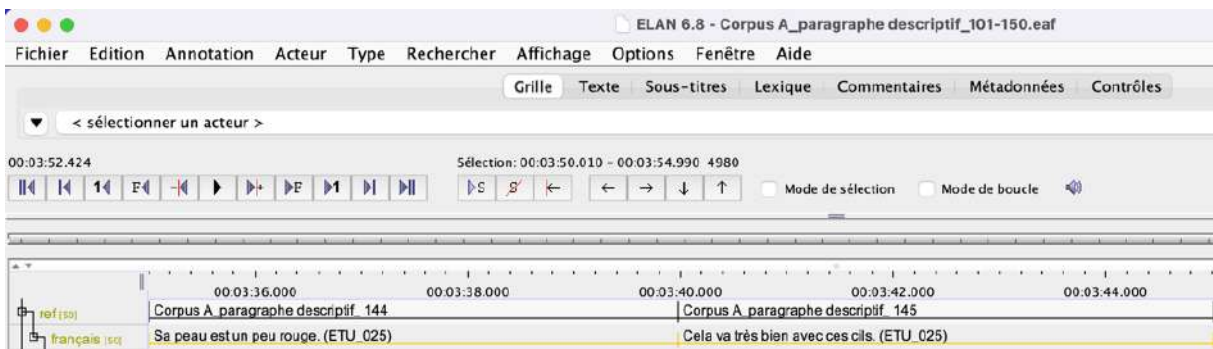
3.4 เครื่องมือและการจัดเก็บข้อมูลวิจัย

หลังจากที่สแกนไฟล์งานเขียนแต่ละประเภทเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้คัดแยกประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์ทุกประโยคที่พบในงานเขียนแต่ละประเภทของผู้เรียนแต่ละคน และบันทึกประโยคดังกล่าวในซอฟต์แวร์ ELAN (จัดทำขึ้นโดยสถาบันวิจัย Max Planck ประเทศเนเธอร์แลนด์) การบันทึกข้อมูลในซอฟต์แวร์ ELAN จะช่วยให้ค้นหาข้อมูลด้านต่าง ๆ อย่างแม่นยำและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งคลังข้อมูลออกเป็น 4 หมวดตามประเภทงานและกำหนดรหัสข้อมูลไว้ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ชื่อคลังข้อมูลในซอฟต์แวร์ ELAN และตัวอย่างที่ใช้อ้างอิงข้อมูล

ลำดับ	ชื่อคลังข้อมูล	ประเภทงานเขียนอนุเขต	ตัวอย่างที่ใช้อ้างอิงข้อมูล สำหรับยกตัวอย่าง ผลการวิจัย
1.	Corpus A_paragraphe descriptif	การเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย	P.D.
2.	Corpus B_paragraphe narratif	การเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง	P.N.
3.	Corpus C_paragraphe informatif	การเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูล	P.I.
4.	Corpus D_paragraphe argumentatif	การเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง	P.A.

แผนภาพที่ 2 ตัวอย่างการบันทึกประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในซอฟต์แวร์ ELAN

เมื่อบันทึกประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์ลงในซอฟต์แวร์ ELAN ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้จำแนกและบันทึกเฉพาะคำวิเศษณ์ที่ปรากฏในแต่ละประโยคลงในแบบบันทึกข้อมูล จำนวน 2 ชุด (ดูภาคผนวก ค หน้า 81-88) เพื่อบันทึกข้อมูลวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิจัย ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของการวิจัยกับแบบบันทึกข้อมูลวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	แบบบันทึกข้อมูลวิจัย
1. เพื่อรวบรวมความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน	1. แบบบันทึกข้อมูลวิจัย รูปแบบ Excel กลวิธีและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภท
2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียน	2. แบบบันทึกข้อมูลวิจัย รูปแบบ Excel การจำแนกข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตและความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละประเภท

แบบบันทึกข้อมูลวิจัยทั้ง 2 ชุดได้ผ่านการประเมินค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน และมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงเฉลี่ยระดับ 1 (ดูภาคผนวก ข หน้า 79-80) และผู้วิจัยได้ปรับแก้แบบบันทึกข้อมูลทั้ง 2 ชุดตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านก่อนดำเนินการยื่นขอรับพิจารณาจริยธรรมวิจัยในมนุษย์

3.5 การกำหนดระดับผลการเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดระดับผลการเรียนของผู้เรียนเพื่อใช้ในการศึกษากลวิธีและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ และวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส ทั้งหมด 5 ระดับ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 การกำหนดระดับผลการเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนที่ใช้ในงานวิจัย

ลำดับ	ระดับผลการเรียนที่ระบุในงานวิจัย	ช่วงคะแนน	เกรด	จำนวนผู้เรียน
1.	ระดับดีเยี่ยม	ร้อยละ 80 ขึ้นไป	A	4
2.	ระดับดี	ร้อยละ 70-79.99	(B และ B+)	11
3.	ระดับปานกลาง	ร้อยละ 60-69.99	(C และ C+)	11
4.	ระดับพอใช้	ร้อยละ 50-59.99	(D และ D+)	4
5.	ระดับตก	ต่ำกว่าร้อยละ 50	(F)	1

จากตารางด้านบนจะเห็นได้ว่า ผู้วิจัยแบ่งระดับผลการเรียนของผู้เรียนออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับดีเยี่ยม ระดับดี ระดับปานกลาง ระดับพอใช้ และระดับตก ไม่ได้แบ่งตามเกรดที่ผู้เรียนได้รับที่มีทั้งหมด 8 ระดับ ได้แก่ เกรด A เกรด B+ เกรด B เกรด C+ เกรด C เกรด D+ เกรด D และเกรด F เพื่อให้การรายงานผลการวิจัยมีความกระชับมากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิจัย

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการบันทึกประโยคที่ปรากฏคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสจากงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคนลงในซอฟต์แวร์ ELAN และจำแนกหมวดหมู่คำวิเศษณ์ลงในแบบบันทึกข้อมูลวิจัยทั้ง 2 ชุดแล้ว ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลวิจัยซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็น 2 ประเด็นใหญ่ คือ

1. ความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน
2. ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียน

ผู้วิจัยตั้งคำถามวิจัย 5 ประเด็น ได้แก่

1. คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสประเภทใดปรากฏมากที่สุดในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภท
2. จำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคนมีความใกล้เคียงกันหรือไม่
3. ระดับผลการเรียนส่งผลต่อข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนหรือไม่
4. ผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสด้านใดมากที่สุด
5. อิทธิพลของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ และภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ของผู้เรียนส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ด้านใดบ้าง

4.1 กลวิธีในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน

จากการศึกษาข้อมูลวิจัยในแบบบันทึกข้อมูลวิจัยชุดที่ 2 ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับประเภทของงานเขียนอนุเขต เห็นได้จากที่จำนวน ความถี่ ประเภท และหน้าที่ของคำวิเศษณ์ที่ผู้เรียนแต่ละคนใช้ในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางต่าง ๆ ต่อไปนี้

4.1.1 จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ

จำนวนคำวิเศษณ์โดยรวม (ไม่นับคำซ้ำ) ที่พบในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน ในขณะที่ความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ (นับคำซ้ำ) ในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภทมีความใกล้เคียงกัน ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ

ลำดับ	ประเภทงานเขียนอนุเขต	จำนวนคำวิเศษณ์	ความถี่ ของคำวิเศษณ์
1.	การเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย	27	220
2.	การเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง	53	207
3.	การเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูล	64	223
4.	การเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง	53	225
	รวม	197	875

ตารางด้านบนแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจำนวนทั้งหมด 31 คนใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูลมากที่สุด และใช้คำวิเศษณ์น้อยที่สุดในงานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนมีอัตราการใช้คำวิเศษณ์ที่สูงสุดในงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง ซึ่งมีอัตราความถี่ใกล้เคียงกับในงานเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูล ผู้เรียนมีอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์น้อยที่สุดในงานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง ซึ่งมีอัตราความถี่ใกล้เคียงกับในงานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย หากเปรียบเทียบจำนวนกับอัตราความถี่ของคำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภทจะพบว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์บางคำมากกว่าหนึ่งครั้งในงานเขียนอนุเขตประเภทเดียวกัน เนื่องจากตัวเลขอัตราความถี่ของคำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขตทุกประเภทสูงกว่าตัวเลขจำนวนคำวิเศษณ์อย่างชัดเจน

4.1.2 จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน

ข้อมูลวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนทุกคนได้นำคำวิเศษณ์มาใช้ในการเขียนอนุเขตแต่ละประเภท แม้ว่าตามหลักไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส คำวิเศษณ์ส่วนใหญ่ไม่ใช่ส่วนประกอบที่บังคับในประโยค ทั้งนี้ จำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันออกไป ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคน

ลำดับ	รหัสผู้เรียน	จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ที่ปรากฏในงานเขียนอนุเขต ของผู้เรียนแต่ละคน (จำนวนคำวิเศษณ์/ความถี่ของคำวิเศษณ์)				รวม
		อนุเขต เชิงบรรยาย	อนุเขต เชิงเล่าเรื่อง	อนุเขต เชิงให้ข้อมูล	อนุเขต เชิงโต้แย้ง	
1	ETU_001	4/4	5/5	5/7	10/15	24/31
2.	ETU_002	8/11	6/6	6/6	8/8	28/31
3.	ETU_003	4/12	6/7	6/7	7/7	23/33
4.	ETU_004	5/10	7/8	3/3	7/7	22/28

ลำดับ	รหัสผู้เรียน	จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ที่ปรากฏในงานเขียนอนุเลข ของผู้เรียนแต่ละคน (จำนวนคำวิเศษณ์/ความถี่ของคำวิเศษณ์)				รวม
		อนุเลข เชิงบรรยาย	อนุเลข เชิงเล่าเรื่อง	อนุเลข เชิงให้ข้อมูล	อนุเลข เชิงโต้แย้ง	
5.	ETU_005	4/6	6/9	7/7	8/8	25/30
6.	ETU_006	2/2	6/6	3/3	8/9	19/20
7.	ETU_007	1/6	6/6	12/13	7/7	26/32
8.	ETU_008	7/8	7/7	7/7	5/6	26/28
9.	ETU_009	5/9	9/13	6/10	7/7	27/39
10.	ETU_010	6/8	7/8	4/4	5/5	22/25
11.	ETU_011	6/9	9/9	10/10	7/8	32/36
12.	ETU_012	3/3	4/5	8/8	6/6	21/22
13.	ETU_013	5/7	6/6	7/8	7/7	25/28
14.	ETU_014	4/7	8/9	9/9	7/8	28/33
15.	ETU_015	4/11	5/8	9/9	8/10	26/38
16.	ETU_016	5/9	7/9	11/12	7/7	30/37
17.	ETU_017	2/5	5/9	2/2	8/8	17/24
18.	ETU_018	3/3	8/8	4/4	3/3	18/18
19.	ETU_019	6/12	2/2	11/13	7/8	26/35
20.	ETU_020	3/5	2/2	6/7	5/5	16/19
21.	ETU_021	4/4	7/9	7/8	7/8	25/29
22.	ETU_022	4/5	4/4	6/6	5/5	19/20
23.	ETU_023	3/4	8/10	7/7	8/8	26/29
24.	ETU_024	4/7	2/2	6/7	6/6	18/22
25.	ETU_025	5/5	7/7	7/8	5/5	24/25
26.	ETU_026	5/5	7/7	5/5	10/10	27/27
27.	ETU_027	5/11	8/8	8/8	9/9	30/36
28.	ETU_028	6/7	6/8	7/8	8/9	27/32
29.	ETU_029	4/10	2/2	3/5	5/5	13/22
30.	ETU_030	3/6	5/6	6/6	5/5	19/23
31.	ETU_031	5/10	2/2	6/6	6/6	19/24
	รวม	135/220	179/207	204/223	211/225	728/875

ผู้เรียนส่วนใหญ่มักใช้คำวิเศษณ์แต่ละคำมากกว่าหนึ่งครั้งในงานเขียนอนุเลขแต่ละประเภท ดังจะเห็นได้จากตัวเลขที่ระบุจำนวนและความถี่ในงานเขียนอนุเลขแต่ละประเภทที่แสดงในตารางด้านบน ยกเว้น

ผู้เรียน ETU_018 และ ETU_026 ที่ใช้คำวิเศษณ์คำละหนึ่งครั้งในงานเขียนอนุเฉททุกประเภท แต่จำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ของผู้เรียนทั้งสองคนมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน และผลการเรียนก็แตกต่างกันด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ ETU_018 ได้รับผลการเรียนระดับตก ในขณะที่ ETU_026 ได้รับผลการเรียนระดับดี นอกจากนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้คำวิเศษณ์ในจำนวนและอัตราความถี่ที่ใกล้เคียงกันในงานเขียนอนุเฉทแต่ละประเภท แต่มีผู้เรียนบางคนที่ใช้คำวิเศษณ์น้อยกว่าหรือมากกว่าผู้เรียนคนอื่นอย่างชัดเจนในงานเขียนอนุเฉทบางประเภท เช่น ETU_007 ที่ได้รับผลการเรียนระดับปานกลางใช้คำวิเศษณ์เพียง 1 คำในอัตราความถี่ 5 ครั้งในงานเขียนอนุเฉทเชิงบรรยาย ในขณะที่เดียวกัน ผู้เรียนคนนี้ใช้คำวิเศษณ์จำนวน 12 คำในอัตราความถี่ 13 ครั้งในงานเขียนอนุเฉทเชิงให้ข้อมูล

หากดูจำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนแต่ละคน จะพบว่าผู้เรียน ETU_011 ใช้คำวิเศษณ์มากที่สุด คือ จำนวน 32 คำ ในงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภท โดยมีอัตราความถี่ 36 ครั้ง และได้รับผลการเรียนระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่ใช้คำวิเศษณ์ที่มากที่สุดคือ ETU_009 ที่ใช้คำวิเศษณ์ 39 ครั้ง จากจำนวน 27 คำ และได้รับผลการเรียนระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ผู้เรียนที่ใช้คำวิเศษณ์น้อยที่สุดในงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภท คือ ETU_020 ซึ่งใช้คำวิเศษณ์จำนวน 16 คำ ในอัตราความถี่ 19 ครั้ง และได้รับผลการเรียนระดับดี ส่วนผู้เรียนที่ใช้คำวิเศษณ์ในอัตราความถี่ต่ำสุด คือ ETU_018 จำนวน 18 ครั้ง จากจำนวนคำวิเศษณ์ทั้งหมด 18 คำ และได้รับผลการเรียนระดับตก

จากตัวเลขในตารางด้านบน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีจำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ใกล้เคียงกันแม้ว่าผลการเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม หากเปรียบเทียบผู้เรียนที่ได้รับผลการเรียนระดับดีเยี่ยมกับผู้เรียนที่ได้รับผลการเรียนระดับตก จะเห็นได้ชัดเจนว่า ผู้เรียนที่ได้รับผลการเรียนระดับดีเยี่ยมมีจำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเฉทแต่ละประเภทสูงกว่าผู้เรียนที่ได้รับผลการเรียนระดับตกอย่างชัดเจน

4.1.3 จำนวนและความถี่ของประเภทคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ

Laurent and Delaunay (2019) จำแนกคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสออกเป็น 10 ประเภท (ดูตารางที่ 1 หน้า 6) จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนไม่ได้ใช้คำวิเศษณ์บางประเภทในงานเขียนอนุเฉท ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ Laurent and Delaunay (2019) จำแนกไว้ ดังแสดงในตารางด้านล่าง

ตารางที่ 10 จำนวนและความถี่ของประเภทคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเลข
ประเภทต่าง ๆ

ลำดับ	ประเภทของคำวิเศษณ์ (Laurent & Delaunay, 2019 : 218)	จำนวนและความถี่ของคำวิเศษณ์ที่ปรากฏในงานเขียนอนุเลข ของผู้เรียนแต่ละคน (จำนวนคำวิเศษณ์/ความถี่ของคำวิเศษณ์)				รวม
		อนุเลข เชิงบรรยาย	อนุเลข เชิงเล่าเรื่อง	อนุเลข เชิงให้ข้อมูล	อนุเลข เชิงโต้แย้ง	
1.	สถานที่ (lieu)	-	3/3	-	-	3/3
2.	เวลา (temps)	-	8/38	4/6	-	12/44
3.	อาการ (manière)	11/63	12/24	12/14	16/27	51/128
4.	ระดับขั้นหรือปริมาณ (intensité ou quantité)	8/147	10/57	8/40	7/29	33/273
5.	คำถาม (interrogation)	-	-	1/1	-	1/1
6.	อุทาน (interjection)	-	-	-	-	-
7.	ปฏิเสธ (négation)	1/1	5/27	5/33	3/22	14/83
8.	ความคิดเห็น (opinion)	-	-	3/5	1/1	4/6
9.	ถ้อยคำ (énonciatif)	-	1/3	-	-	1/3
10.	คำเชื่อม (mot de liaison)	6/7	11/43	28/118	22/141	67/309
	อื่น ๆ (autres)					
11.	ความถี่ (fréquence)	1/2	3/12	2/4	2/3	8/21
12.	การณลักษณะ (aspect)	-	-	1/2	2/2	3/4
	รวม (Total)	27/220	53/207	64/223	53/225	197/875

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อมมากที่สุดทั้งด้านจำนวนและความถี่ โดยเฉพาะในงานเขียนอนุเลขเชิงให้ข้อมูลและเชิงโต้แย้ง หากพิจารณาด้านจำนวนคำวิเศษณ์จะพบว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์แสดงอาการมากเป็นอันดับ 2 และคำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นและปริมาณเป็นอันดับ 3 แต่หากพิจารณาด้านอัตราความถี่ ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นหรือปริมาณเป็นอันดับ 2 และคำวิเศษณ์แสดงอาการเป็นอันดับ 3 ในขณะที่ผู้เรียนมีจำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธมากเป็นอันดับ 4 จำนวน และอัตราความถี่ของคำวิเศษณ์ประเภทอื่น ๆ ลดหลั่นตามประเภทของงานเขียนอนุเลข ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ประเภทอุทาน เนื่องจากคำวิเศษณ์ประเภทดังกล่าวมักพบในการสนทนาโต้ตอบ แต่งานเขียนอนุเลขเป็นการสื่อสารทางเดียว จึงไม่พบการใช้คำวิเศษณ์ประเภทนี้ในงานเขียนอนุเลขทุกประเภท นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ระบุความถี่ในงานเขียนอนุเลขทุกประเภทและใช้คำวิเศษณ์ระบุการณลักษณะในงานเขียนอนุเลขบางประเภท โดยที่ Laurent and Delaunay (2019) ไม่ได้จำแนกคำวิเศษณ์ 2 ประเภทนี้ไว้แต่ต้น แต่พบว่าตำราเรียนบางเล่มมีการกล่าวถึงคำวิเศษณ์ระบุความถี่

(Hirschsprung & Tricot, 2017 : 206)

นอกจากจำนวนและอัตราความถี่ของคำวิเศษณ์แต่ละประเภทแล้ว ตารางด้านบนยังแสดงให้เห็นว่า กลวิธีการเลือกใช้คำวิเศษณ์แต่ละประเภทมีความสอดคล้องกับประเภทของงานเขียนอนุเฉท ดังต่อไปนี้

4.1.3.1 งานเขียนอนุเฉทเชิงบรรยาย

ในงานเขียนอนุเฉทเชิงบรรยาย ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนบรรยายภาพบุคคลที่นำมาในแบบทดสอบ จึงเห็นได้ว่า ผู้เรียนมักใช้คำวิเศษณ์แสดงอาการ (82) และ (83) และคำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นหรือปริมาณ (84) และ (85) มากกว่าคำวิเศษณ์ประเภทอื่น ทั้งนี้ คำวิเศษณ์ทั้ง 2 ประเภทมักทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ ที่เป็นชนิดคำหลักที่ใช้ในการบรรยายคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของคำนาม ในโครงสร้างประโยค สัมพันธกริยา (la construction copulative) : S + COP + ATTRIBUT ที่อยู่ในรูปคำคุณศัพท์ เช่น

(82) Ses sourcils sont *parfaitement* noirs. (P.D._180_ETU_031)³

(83) Elle est *bien* coiffée. (P.D._032_ETU_005)

(84) Sa peau est *assez* claire. (P.D._097_ETU_015)

(85) Elle paraît *plus* jeune que son âge. (P.D._077_ETU_013)

นอกจากนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้เรียนใช้คำว่า *comme* ในรูปอุปมาอุปไมย (la comparaison) ในอัตราความถี่ 96 ครั้ง การใช้โวหารภาพพจน์ดังกล่าวทำให้ผู้อ่านเห็นภาพที่บรรยายได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

(86) Sa peau est claire *comme* la lumière du matin. (P.D._178_ETU_031)

(87) Son nez est *comme* une goutte d'eau. (P.D._122_ETU_020)

(88) Quand elle sourit, ses yeux scintillent *comme* les étoiles. (P.D._009_ETU_002)

จะเห็นได้ว่า คำว่า *comme* ที่พบในงานเขียนของผู้เรียนมีหน้าที่หลากหลาย ทั้งนี้ ส่วนใหญ่มักทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ (86) รองลงมาคือขยายคำนาม (87) และยังพบว่าผู้เรียนใช้ *comme* ขยายคำกริยา (88) จำนวน 1 ครั้ง

4.1.3.2 งานเขียนอนุเฉทเชิงเล่าเรื่อง

ในงานเขียนอนุเฉทเชิงเล่าเรื่อง ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนเล่าเรื่องในขณะที่ผู้เรียนเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 และเห็นได้ว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นหรือปริมาณมากที่สุดเพื่อขยายคำกริยาที่บอกการกระทำ

³ P.D. หมายถึง อนุเฉทเชิงบรรยาย (le paragraphe descriptif) 180 หมายถึง ลำดับประโยคในหมวดอนุเฉทเชิงบรรยายที่บันทึกลงในซอฟต์แวร์ ELAN และ ETU_031 หมายถึง ประโยคของผู้เรียนคนที่ 31

(les verbes d'action) ซึ่งเป็นประเภทคำกริยาหลักที่ใช้ในการเล่าเรื่อง

(89) Elle a conduit **assez vite**. (P.N._001_ETU_001)

(90) Soudain, j'ai glissé **trop fort**. (P.N._051_ETU_010)

นอกจากการกระทำแล้ว สถานที่และเวลาก็นับเป็นองค์ประกอบหลักในการเล่าเรื่อง จึงพบว่าผู้เรียนมักใช้คำวิเศษณ์ระยะเวลา (91) - (92) และระบุสถานที่ (93) - (94) ในงานเขียนอนุเลขเชิงเล่าเรื่อง ทั้งนี้ผู้เรียนมีอัตราการใช้คำวิเศษณ์ระยะเวลาสูงกว่าคำวิเศษณ์ระบุสถานที่อย่างชัดเจน

(91) Mais **aujourd'hui**, je me réveille très **tard**. (P.N._016_ETU_004)

(92) **Maintenant**, nous sommes étudiants de 2e année. (P.N._149_ETU_031)

(93) J'habitais dans un appartement **loin de** l'université. (P.N._111_ETU_023)

(94) Je n'aime pas sortir **dehors** parce qu'il fait très chaud. (P.N._114_ETU_023)

นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อมเพื่อบอกจุดเปลี่ยนของเหตุการณ์ในเหตุการณ์หนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(95) **Soudain**, j'ai vu le coucher du soleil. (P.N._029_ETU_007)

(96) Mon ami m'a **soudainement** appelé. (P.N._064_ETU_013)

ผู้เรียนยังใช้คำวิเศษณ์ระบุความถี่ (les adverbess de fréquence) เพื่อแสดงให้เห็นว่าการกระทำเกิดขึ้นบ่อยเพียงใด

(97) Je trouvais **souvent** les oiseaux et les fleurs et les petits animaux.

(P.N._097_ETU_019)

(98) *Après, nous **toujours** allions à la bibliothèque pour lire.

(P.N._126_ETU_026)

แก้ไข Après, nous allions **toujours** à la bibliothèque pour lire.

(99) *Nous **parfois** jouions un vidéo game ensemble. (P.N._127_ETU_026)

แก้ไข **Parfois**, nous jouions à un jeu vidéo ensemble. /

Nous jouions **parfois** à un jeu vidéo ensemble.

4.1.3.3 งานเขียนอนุเลขเชิงให้ข้อมูล

ในงานเขียนอนุเลขเชิงให้ข้อมูล ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปิดตัวของร้านขายหนังสือในประเทศไทย ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อมมากที่สุด คำเชื่อมที่พบบ่อยที่สุด คือ คำเชื่อม

แสดงลำดับ (les adverbess énumératifs) ซึ่งมักใช้ในการลำดับข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ผู้เขียนนำเสนอในงานเขียนอนุเฉท ทั้งนี้ ผู้เรียนใช้คำเชื่อมแสดงลำดับ 2 ประเภท ได้แก่ การใช้ *d'abord, ensuite, ..., enfin* ในตัวอย่างที่ (100)a–c และการใช้ *premièrement, deuxièmement, ..., dernièrement* ในตัวอย่างที่ (101)a–c

(100) a. *D'abord*, l'achat en ligne est populaire à nos jours. (P.I._107_ETU_022)

b. *Ensuite*, les livres sont numériques. (P.I._108_ETU_022)

c. *Enfin*, la librairie n'a pas d'espace pour lire toute la journée.

(P.I._019_ETU_022)

(101) a. *Premièrement*, les employés au chômage n'ont pas de travail.

(P.I._088_ETU_016)

b. *Deuxièmement*, les librairies sont endettées. (P.I._089_ETU_016)

c. Et *dernièrement*, ils doivent déclarer la faillite. (P.I._090_ETU_016)

นอกจากนี้ ผู้เรียนยังใช้คำวิเศษณ์ประเภทเพิ่มความ (les adverbess additifs) เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม โดยอาจใช้คำวิเศษณ์ที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพียง 1 ประเด็น ดังตัวอย่าง (102) และ (103) หรือ 2 ประเด็นที่แตกต่างกันในตัวอย่าง (104)

(102) *Par ailleurs*, plusieurs propriétaires font faillite. (P.I._004_ETU_001)

(103) *En outre*, soutenir financièrement les librairies locales encourage

la collaboration entre les acteurs de secteur du livre. (P.I._081_ETU_015)

(104) a. *D'une part*, le pouvoir d'achat des clients diminue. (P.I._048_ETU_010)

b. *D'autre part*, le comportement des lecteurs change en fonction de

la technologie. (P.I._050_ETU_010)

4.1.3.4 งานเขียนอนุเฉทเชิงโต้แย้ง

ในงานเขียนอนุเฉทเชิงโต้แย้ง ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนเขียนแสดงความเห็นเกี่ยวกับการสอบวัดระดับภาษาฝรั่งเศส ระดับ DELF B1 จึงพบว่าผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อมมากกว่าคำวิเศษณ์ประเภทอื่น ๆ อย่างชัดเจน คำเชื่อมที่พบบ่อย คือ คำเชื่อมแสดงลำดับ (les adverbess énumératifs) และแสดงการเพิ่มความ (les adverbess additifs) ดังที่พบในงานเขียนอนุเฉทเชิงให้ข้อมูลที่กล่าวมาแล้วด้านบน นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้เรียนใช้คำเชื่อมประเภทสรุปความ (les adverbess conclusifs) มาเป็นลำดับต้น ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (105) *Ainsi*, le diplôme DELF B1 n'est pas suffisant pour trouver un bon travail dans une entreprise. (P.A._009_ETU_001)
- (106) *Donc*, ce diplôme est suffisant pour travailler dans une entreprise ou le pays francophone. (P.A._109_ETU_021)
- (107) *En conséquence*, le diplôme DELF B1 est suffisant pour trouver un bon emploi dans une entreprise française. (P.A._021_ETU_003)
- (108) *En conclusion*, selon trois arguments ci-dessus, le DELF B1 est très important pour trouver un bon travail. (P.A._104_ETU_020)

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า ไม่พบคำวิเศษณ์ประเภทขัดแย้ง (les adverbess concessifs) และประเภทตรงกันข้าม (les adverbess d'opposition) ซึ่งมักพบคำวิเศษณ์ทั้ง 2 ประเภทได้ในการแสดงเหตุผลในงานเขียนอนุเลขเชิงโต้แย้ง

4.1.4 ความถี่ของหน้าที่คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเลขประเภทต่าง ๆ

นอกจากจำแนกประเภทของคำวิเศษณ์ข้างต้นแล้ว Laurent and Delaunay (2019) ยังจำแนกหน้าที่ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสออกเป็น 9 ประเภท ตารางด้านล่างแสดงให้เห็นหน้าที่ของคำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเลขแต่ละประเภทของผู้เรียนจำนวน 31 คน (ความถี่ที่ปรากฏในตารางนับรวมการใช้คำวิเศษณ์ที่มีข้อบกพร่อง)

ตารางที่ 11 ความถี่ของหน้าที่คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ปรากฏในงานเขียนอนุเลขประเภทต่าง ๆ

ลำดับ	หน้าที่ของคำวิเศษณ์ (Laurent & Delaunay, 2019 : 218)	อนุเลข เชิงบรรยาย	อนุเลข เชิงเล่าเรื่อง	อนุเลข เชิงให้ข้อมูล	อนุเลข เชิงโต้แย้ง	รวม
1.	ขยายคำกริยา (verbe)	10	74	62	47	193
2.	ขยายคำคุณศัพท์ (adjectif)	170	22	13	20	225
3.	ขยายคำวิเศษณ์ (adverbe)	2	4	0	2	8
4.	ขยายคำบุพบทหรือกลุ่มบุพบท (préposition ou GP)	-	-	2	-	2
5.	ขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม (nom ou GN)	30	27	22	16	95
6.	ขยายคำสรรพนาม (pronom)	-	-	-	-	-
7.	ขยายคำนำหน้าคำนามที่บอกปริมาณ (déterminant quantificateur)	-	-	-	-	-
8.	ขยายอนุประโยค (proposition subordonnée)	-	-	-	-	-
9.	ขยายประโยค (phrase)	8	80	124	140	352
	รวม	220	207	223	225	875

ตารางข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ในการขยายประโยค ขยายคำคุณศัพท์ และขยาย คำกริยาในอัตราความถี่ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำวิเศษณ์คำอื่นและขยาย คำบุพบทหรือกลุ่มคำบุพบท ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงการใช้คำวิเศษณ์หน้าที่ต่าง ๆ ที่พบในงานเขียน อนุเขตของผู้เรียน

1. คำวิเศษณ์ขยายคำกริยา

(109) *Plusieurs emplois qui passent DELF B1 ne parlent pas ***couramment*** français dans le travail. (P.A._004_ETU_001)

แก้ไข Plusieurs employés qui ont passé le DELF B1 ne parlent pourtant ***pas couramment*** français dans leur travail.

(110) Ils travaillent ***dur*** chaque année pour apprendre et réussir toutes les leçons. (P.A._137_ETU_028)

(111) Il faut ***bien se préparer*** pour réussir l'examen. (P.A._086_ETU_016)

2. คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์

(112) Elle a les cheveux ***naturellement bruns***. (P.D._043_ETU_008)

(113) Ses lèvres sont ***un peu fortes***. (P.D._047_ETU_008)

(114) Elle est ***vraiment mince***. (P.D._053_ETU_009)

3. คำวิเศษณ์ขยายประโยค

(115) ***Malheureusement***, tout cela n'était que mon rêve. (P.N._067_ETU_013)

(116) ***Finally***, les librairies sont fermées. (P.I._122_ETU_025)

4. คำวิเศษณ์ขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม

(117) J'avais ***beaucoup de*** passion. (P.N._046_ETU_009)

(118) *Ensuite, il veulent ***plus de*** confort. (P.I._086_ETU_016)

แก้ไข Ensuite, ils veulent ***plus de*** confort.

5. คำวิเศษณ์ขยายคำวิเศษณ์คำอื่น

(119) Elle a conduit **assez vite**. (P.N._001_ETU_001)

(120) Mais aujourd'hui, je me réveille **très tard**. (P.N._016_ETU_004)

6. คำวิเศษณ์ขยายคำบุพบทหรือกลุ่มบุพบท

(121) *Deuxièmement, les lecteurs préfèrent acheter les livres en ligne **plutôt dans la librairie**. (P.I._119_ETU_025)

แก้ไข Deuxièmement, les lecteurs préfèrent acheter les livres en ligne **plutôt que dans une librairie**.

(122) *Les lecteurs lisent les livres sur Internet **plus qu'à la bibliothèque**.

(P.I._140_ETU_029)

แก้ไข Les lecteurs lisent des livres sur Internet **plutôt qu'à la bibliothèque**.

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า หน้าที่ของคำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียนสอดคล้องกับหน้าที่หลักของคำวิเศษณ์ที่มักพบในหนังสือไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสที่มีระบุหน้าที่ของคำวิเศษณ์จำนวน 4 หน้าที่ ได้แก่ ขยายคำกริยา ขยายคำคุณศัพท์ ขยายคำวิเศษณ์คำอื่น และขยายประโยค (Gliemann, M-F. et al., 2015 : 70 ; 184 ; 186 ; 188) อย่างไรก็ตาม ไม่พบผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ขยายคำสรรพนาม ขยายคำนำหน้าคำนามระบุปริมาณและขยายอนุประโยคในงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภท ทั้งนี้ หน้าที่ของคำวิเศษณ์ดังกล่าวไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในแบบเรียนภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น จึงเป็นไปได้ว่าผู้เรียนไม่คุ้นเคยและไม่ได้นำมาใช้ในการเขียนอนุเฉทแต่ละประเภท

4.1.5 คำวิเศษณ์ที่ใช้มากที่สุดในงานเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ

แม้ว่าผู้เรียนจะใช้คำวิเศษณ์โดยเฉลี่ย 5-10 คำในงานเขียนอนุเฉทแต่ละประเภท แต่จะเห็นได้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ใช้คำวิเศษณ์บางคำในอัตราความถี่มากกว่าคำวิเศษณ์คำอื่น ๆ อย่างชัดเจน ทั้งนี้ คำวิเศษณ์ที่ใช้มากที่สุดในงานเขียนอนุเฉทแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน และอัตราความถี่ของแต่ละคำก็ไม่ได้ใกล้เคียงกัน ตารางต่อไปนี้แสดงคำวิเศษณ์ที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด 5 อันดับในงานเขียนอนุเฉทแต่ละประเภท

ตารางที่ 12 คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ใช้มากที่สุดในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ

ลำดับ	อนุเขตเชิงบรรยาย	อนุเขตเชิงเล่าเรื่อง	อนุเขตเชิงให้ข้อมูล	อนุเขตเชิงโต้แย้ง
1.	comme (96)	ne...pas (20) très (20)	ne...pas (24)	ainsi (30)
2.	bien (22) très (22)	maintenant (18)	plus (18)	d'abord (28)
3.	naturellement (15)	beaucoup (16)	premièrement (16)	enfin (26)
4.	un peu (12)	donc (7) ensuite (7) bien (7) toujours (7)	deuxièmement (15)	ensuite (25)
5.	parfaitement (10)	aujourd'hui (6) enfin (6) puis (6) soudain (6)	d'abord (13)	ne...pas (20)

ในงานเขียนอนุเขตเชิงบรรยายผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ *comme* เพื่อเปรียบเทียบเชิงอุปมาอุปไมยมากที่สุดถึง 96 ครั้ง ซึ่งอัตราความถี่ดังกล่าวแตกต่างจากการใช้คำวิเศษณ์คำอื่น ๆ อย่างชัดเจน ผู้เรียนใช้วิเศษณ์ *ne...pas* มากที่สุดในงานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่องและเชิงให้ข้อมูล และใช้คำวิเศษณ์ *ainsi* มากที่สุดในงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง จะเห็นได้ว่ายกเว้น *ne...pas* คำวิเศษณ์แต่ละคำมีอัตราความถี่สูงเฉพาะในงานเขียนอนุเขตประเภทใดประเภทหนึ่งเท่านั้น

4.2 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียน

ข้อมูลวิจัยที่นำมาศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ได้เก็บรวบรวมจากแบบทดสอบงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ในรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศส การทำแบบทดสอบมีข้อจำกัดด้านเวลา กล่าวคือผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภทภายในเวลา 40 นาที และอนุญาตให้ใช้พจนานุกรมภาษาฝรั่งเศส (Le Micro Robert, 2018) แต่ไม่อนุญาตให้นำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิดเข้าห้องสอบ ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขตทั้งหมด 9 ประเภท ได้แก่

- ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์
- ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค
- ข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์
- ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์
- ข้อบกพร่องในการสะกดคำวิเศษณ์

- ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์
- ข้อบกพร่องการใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า
- ข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม
- ข้อบกพร่องอื่น ๆ (การใช้คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ขยายกริยาแสดงการเคลื่อนที่)

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสแต่ละประเภทที่พบในงานเขียน อนุเขตของผู้เรียนเพื่อหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขที่เหมาะสม และจะสรุปความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละประเภทไว้ท้ายบท

4.2.1 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์

ข้อมูลวิจัยแสดงให้เห็น ว่าผู้เรียนบางคนมีความสับสนในการใช้คำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์ กล่าวคือ มีการนำคำวิเศษณ์มาใช้ในตำแหน่งคำคุณศัพท์ ความสับสนดังกล่าวพบในโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กริยาที่ ประกอบด้วย S + COPULE + ATTRIBUT โดยผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์แทนที่คำคุณศัพท์ในตำแหน่ง l'attribut ผู้วิจัยสามารถแบ่งคำวิเศษณ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในตำแหน่ง l'attribut แทนคำคุณศัพท์ได้ 2 ประเภท คือ คำวิเศษณ์แสดงอาการที่เปลี่ยนรูปจากคำคุณศัพท์ในตัวอย่าง (123) และ (124) และคำวิเศษณ์ *bien* และ *mal* ในตัวอย่าง (127) และ (128)

(123) *Ses sourcils sont **naturellement**. (P.D._101_ETU_016)

แก้ไข Ses sourcils sont **naturels**.

(124) *Son nez est **parfaitement**. (P.D._103_ETU_016)

แก้ไข Son nez est **parfait**.

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์แสดงอาการที่มาจากกระบวนการการสร้างคำจาก คำคุณศัพท์ *naturel-naturelle* และ *parfait-parfaite* และเติมคำปัจจัย *-ment* ในตำแหน่งของ l'attribut สำหรับขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคจนส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ เนื่องจาก ตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่งของคำคุณศัพท์ จึงต้องเปลี่ยนคำวิเศษณ์ *naturellement* ในตัวอย่าง (123) เป็นคำคุณศัพท์ *naturelle* และเปลี่ยนคำวิเศษณ์ *parfaitement* ในตัวอย่าง (124) เป็นคำคุณศัพท์ *parfait* ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

อย่างไรก็ตาม หากผู้เรียนต้องการใช้คำวิเศษณ์ข้างต้น ผู้เรียนต้องเติมคำคุณศัพท์ลงในประโยค เพื่อให้โครงสร้างประโยคสัมพันธ์กริยา มีความสมบูรณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(125) Ses sourcils sont *naturellement* noirs.

(126) Son nez est *parfaitement* droit.

ในตัวอย่าง (125) และ (126) คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ *noir* และ *droit* ในขณะที่คำคุณศัพท์ *noir* และ *droit* ทำหน้าที่ l'attribut ขยายคำนาม *ses sourcils* และ *son nez* ตามลำดับ

นอกจากความสับสนในการใช้คำวิเศษณ์แสดงอาการที่ลงท้ายด้วยคำปัจจัย *-ment* ในตำแหน่งของคำคุณศัพท์แล้ว ผู้เรียนยังใช้คำวิเศษณ์แสดงอาการ *bien/mal* แทนที่คำคุณศัพท์ *bon/bonne* และ *mauvais/mauvaise* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(127) *Mon point est **bien**. (P.N._092_ETU_017)

แก้ไข [Mes notes]⁴ sont **bonnes**.

(128) *Mon point est très **mal**. (P.N._095_ETU_018)

แก้ไข [Mes notes] sont très **mauvaises**.

ในตัวอย่าง (127) และ (128) ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ *bien* และ *mal* ในตำแหน่งของคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่ l'attribut ขยายคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค *mon point* [mes notes] ในประโยคสัมพันธ์กรรมจนส่งผลให้มีข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ทั้ง 2 ข้อ ทั้งนี้ ต้องเปลี่ยนคำวิเศษณ์ *bien* และ *mal* เป็นคำคุณศัพท์ *bon* และ *mauvais* เพื่อให้ประโยคดังกล่าวถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

สาเหตุของข้อบกพร่องดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากการแบ่งชนิดของคำในภาษาไทยที่ไม่ได้แยกคำคุณศัพท์ออกจากคำวิเศษณ์อย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาฝรั่งเศส โดยจะเห็นได้ว่า พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ฉบับ พ.ศ. 2554 ระบุว่า คำว่า “ดี” ที่ทำหน้าที่ขยายคำนามและขยายคำกริยาเป็นชนิดคำวิเศษณ์เหมือนกัน จึงพบว่า ผู้เรียนบางส่วนเกิดความสับสนในการเลือกใช้คำวิเศษณ์ *bien* กับคำคุณศัพท์ *bon/bonne* เช่นเดียวกับคำวิเศษณ์ *mal* กับคำคุณศัพท์ *mauvais/mauvaise* ในภาษาฝรั่งเศส

นอกจากตำแหน่ง l'attribut ในประโยคสัมพันธ์กรรมแล้ว ผู้วิจัยยังพบว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ขยายคำนามในตำแหน่งของคำคุณศัพท์ขยายคำนาม (l'adjectif épithète)

(129) *L'ensemble évoque une beauté **naturellement** et **admirable**.

(P.D._120_ETU_019)

แก้ไข L'ensemble évoque une beauté **naturelle** et **admirable**.

ในตัวอย่าง (129) ผู้เรียนใช้คำว่า *naturellement* ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์และคำว่า *admirable* ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์เพื่อขยายคำนาม *une beauté* โดยทั่วไปแล้วชนิดคำที่ใช้ขยายคำนามต้องเป็นคำคุณศัพท์ ดังนั้น

⁴ เครื่องหมาย [...] หมายถึง คำหรือประโยคที่ผู้วิจัยปรับแก้เพื่อให้โครงสร้างและ/หรือความหมายถูกต้องหรือสมบูรณ์มากขึ้น

ต้องเปลี่ยนคำวิเศษณ์ *naturellement* เป็นคำคุณศัพท์ *naturelle* เหมือนคำว่า *admirable* ซึ่งทำหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ *l'épithète postposé* ที่ผู้เรียนใช้ถูกต้องมาแต่ต้น

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความสับสนในการคำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์อาจเกิดจากความแตกต่างในการแบ่งชนิดคำในภาษาฝรั่งเศสและในภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียน อย่างไรก็ตามไม่พบว่าผู้เรียนนำคำคุณศัพท์มาใช้ในตำแหน่งคำวิเศษณ์

4.2.2 ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค

การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยคภาษาฝรั่งเศสเป็นปัญหาใหญ่ของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละประเภทในตารางด้านล่าง ข้อบกพร่องดังกล่าวมักเกิดจากการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ ขยายคำกริยา และขยายประโยค

4.2.2.1 ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์

ตามหลักไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ต้องวางหน้าคำคุณศัพท์ อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนบางคนวางคำวิเศษณ์ไว้หลังคำคุณศัพท์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(130) *Ses joues semblent **roses naturellement**. (P.D. _127_ETU_021)

แก้ไข Ses joues semblent *naturellement* roses.

(131) *Ses yeux semblent **ronds admirablement**. (P.D. _172_ETU_030)

แก้ไข Ses yeux sont *admirablement* ronds.

ในตัวอย่าง (130) ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ *naturellement* ขยายคำคุณศัพท์ *rose* และในตัวอย่าง (131) ใช้คำวิเศษณ์ *admirablement* ขยายคำคุณศัพท์ *rond* โดยวางคำวิเศษณ์ทั้ง 2 คำไว้หลังคำคุณศัพท์ในตำแหน่งท้ายประโยค ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า ลักษณะการเรียงคำในประโยคดังกล่าวมีความสอดคล้องกับโครงสร้างภาษาไทยที่วางคำวิเศษณ์ที่อยู่ในกลุ่มวลีคุณศัพท์ (le syntagme adjectival) ไว้หลังคำคุณศัพท์ จึงเป็นไปได้ว่า ข้อบกพร่องด้านการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ในประโยคภาษาฝรั่งเศสมีสาเหตุจากที่ผู้เรียนสร้างประโยคภาษาฝรั่งเศสโดยเรียงลำดับคำตามโครงสร้างประโยคภาษาไทย

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหลักไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสกำหนดไว้ว่าคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ต้องวางอยู่หน้าคำคุณศัพท์ แต่การสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือในแบบเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสมักพบการวางคำวิเศษณ์วางหลังคำคุณศัพท์ เช่น *Vous épélez les mots lentement*. (Akyüz et al., 2015 : 25)

4.2.2.2 ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยา

ข้อบกพร่องต่อมา คือ การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาในประโยคภาษาฝรั่งเศส ซึ่งนับเป็นปัญหาใหญ่ของผู้เรียนชาวไทย เนื่องจากภาษาฝรั่งเศสมีกริยาหลายรูปกาล ได้แก่ กริยารูปกาลเดี่ยว (les verbes au temps simple) กริยารูปกาลประสม (les verbes au temps composé) และกริยารูปกลาง (les verbes à l'infinitif) ทั้งนี้ พบข้อบกพร่องการใช้คำวิเศษณ์ขยายกริยาของผู้เรียนทั้ง 3 รูปกาล

- คำวิเศษณ์ขยายกริยารูปกาลเดี่ยว (les verbes au temps simple)

โดยทั่วไปคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยาที่อยู่ในรูปกาลเดี่ยวต้องวางอยู่หลังคำกริยา แต่พบว่าผู้เรียนบางคนวางคำวิเศษณ์ไว้หน้าคำกริยา

(132) *Je **toujours** reste dans ma chambre. (P.N._113_ETU_023)

แก้ไข Je reste **toujours** dans ma chambre.

(133) *Nous **parfois** jouions un video game ensemble. (P.N._127_ETU_026)

แก้ไข Nous jouions **parfois** à un jeu vidéo ensemble. /

Parfois, nous jouions à un jeu vidéo ensemble.

เมื่อวิเคราะห์โดยการแปลประโยคดังกล่าวแบบคำต่อคำ (mot à mot) จะพบว่าโครงสร้างประโยคของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาอังกฤษมักวางคำวิเศษณ์ระบุความถี่ที่ทำหน้าที่ขยายกริยาที่มีความหมายใกล้เคียงกับ *toujours* ไว้หน้าคำกริยา เช่น คำว่า *always* ในประโยค *I always stay in my bedroom.*

ในทางกลับกัน ผู้เรียนบางคนวางคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายกริยารูปกาลเดี่ยวไว้ท้ายประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(134) *J'allais à la fac **tard**. (P.N._040_ETU_009)

แก้ไข J'allais **tard** à la fac.

(135) *Maintenant, je vais à la fac **très vite**. (P.N._041_ETU_009)

แก้ไข Maintenant, je vais **très vite** à la fac.

(136) *Si on a le diplôme de DELF B1, on trouve un bon emploi **plus facilement**.

(P.A._052_ETU_009)

แก้ไข Si on a le diplôme de DELF B1, on trouve **plus facilement**
un bon emploi.

จากตัวอย่างข้างต้น หากแปลประโยคดังกล่าวแบบคำต่อคำ (mot à mot) จะพบว่าผู้เรียนเรียงคำตามโครงสร้างประโยคภาษาไทยที่มีกวางคำวิเศษณ์ไว้ท้ายประโยค แต่ตามหลักไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยารูปกาลเดี่ยวต้องวางหลังคำกริยา อย่างไรก็ตาม ผู้พูดชาวฝรั่งเศสยอมรับประโยคที่วางคำวิเศษณ์ระบเวลา *tard* และคำวิเศษณ์แสดงอาการ *très vite* และ *plus facilement* ไว้ท้ายประโยค

- คำวิเศษณ์ขยายคำกริยารูปกาลประสม (les verbes au temps composé)

นอกจากข้อบกพร่องด้านการวางตำแหน่งของคำกริยาในกาลเดี่ยวแล้ว ยังพบว่า ผู้เรียนวางคำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยารูปกาลประสมไว้ท้ายประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(137) *Puis, ma vie a changé **vraiment**. (P.N. 145_ETU_030)

แก้ไข Puis, ma vie a **vraiment** changé.

โดยทั่วไปแล้ว คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยารูปกาลประสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำวิเศษณ์ที่มีจำนวนพยางค์น้อยมักจะวางระหว่าง l'auxiliaire และ le participe passé เช่นคำว่า *bien, un peu, beaucoup* เป็นต้น อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่าในบางกรณีคำวิเศษณ์วางอยู่หลัง le participe passé

(138) J'ai glissé **trop fort**. (P.N. 051_ETU_010)

แก้ไข J'ai glissé **trop fort**.

[J'ai glissé **trop bêtement**.]

[J'ai **trop bêtement** glissé.]

ประโยคดังกล่าวประกอบด้วยคำวิเศษณ์สองคำ คือ *fort* ทำหน้าที่ขยายคำกริยา *glisser* ซึ่งอยู่ในรูปของ le temps composé และ *trop* ที่ทำหน้าที่ขยายคำวิเศษณ์ *fort* โดยทั่วไปแล้ว คำวิเศษณ์ที่มีหลายพยางค์หรือที่ถูกขยายด้วยคำวิเศษณ์คำอื่นที่ทำหน้าที่ขยายกริยาในรูปกาลประสมมักจะวางหลัง le participe passé ทั้งนี้ ผู้พูดชาวฝรั่งเศสยอมรับประโยคทุกประโยคในตัวอย่าง (138)

- คำวิเศษณ์ขยายคำกริยารูปกลาง (les verbes à l'infinitif)

คำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยารูปกลาง มักจะวางหน้าคำกริยารูปกลาง แต่ด้วยเหตุผลด้านความไพเราะในการออกเสียง (l'euphonie) สามารถพบประโยคที่คำวิเศษณ์วางหลังกริยารูปกลาง (Pellat & Fonvielle, 2016 : 191) แต่กลับพบว่าผู้เรียนบางคนวางคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำกริยารูปกลางไว้ท้ายประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(139) *On peut utiliser la langue française **bien**. (P.A._084_ETU_015)

แก้ไข On peut maîtriser **bien** la langue française.

On peut **bien** maîtriser la langue française.

[On maîtrise **bien** la langue française.]

[On peut maîtriser la langue française.]

[On peut maîtriser **correctement** la langue française.]

คำวิเศษณ์ *bien* ในตัวอย่าง (139) ทำหน้าที่ขยายคำกริยารูปกลาง *utiliser* จึงต้องวางไว้หน้าหรือหลังคำกริยารูปกลาง แต่ไม่สามารถวางไว้ท้ายประโยคได้ อาจเป็นไปได้ว่า ผู้เรียนวางคำวิเศษณ์ทั้งสองคำไว้ท้ายประโยคเนื่องจากผู้เรียนคุ้นเคยกับโครงสร้างประโยคภาษาไทยซึ่งมักจะวางคำวิเศษณ์ไว้ท้ายประโยคดังที่เห็นได้จากตัวอย่างหลายตัวอย่างข้างต้น นอกจากนี้ ประโยคดังกล่าวมีความหมายซ้ำซ้อน (la redondance) เนื่องจากมีการใช้คำกริยา *pouvoir* ที่แสดงถึงความสามารถในการกระทำบางอย่างร่วมกับคำวิเศษณ์ *bien* จึงควรตัดคำใดคำหนึ่งออกจากประโยค หรือแทนที่คำวิเศษณ์ *bien* ด้วยคำวิเศษณ์คำอื่น เช่น คำว่า *correctement* ดังที่เห็นในตัวอย่างด้านบน (ผู้วิจัยใช้คำกริยา *maîtriser* แทน *utiliser* เนื่องจาก *maîtriser* หมายถึง ใช้ความรู้ความสามารถหรือทักษะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ใช้ภาษาฝรั่งเศส ในขณะที่คำกริยา *utiliser* หมายถึง ใช้ประโยชน์ของอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ใช้กรรไกร เป็นต้น)

4.2.3 ข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์

โดยทั่วไปแล้ว คำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศสมาจากภาษาละตินและมาจากกระบวนการการเปลี่ยนรูปคำที่เรียกว่า la dérivation โดยนำคุณศัพท์เพศชายมาเปลี่ยนเป็นเพศหญิง และเติมคำปัจจัย *-ment* อย่างไรก็ตาม กระบวนการการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิงมีอยู่หลายประการ เช่น การเติม *-e* ลงในคำคุณศัพท์เพศชาย การเพิ่มพยัญชนะท้ายก่อนเติม *-e* หรือการเปลี่ยนรูปส่วนท้ายคำคุณศัพท์ (la terminaison) เช่น จาก *-eux* เป็น *-euse* จึงส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียนดังต่อไปนี้

4.2.3.1 ข้อบกพร่องจากการเพิ่มพยัญชนะท้ายลงในคุณศัพท์เพศหญิงก่อนเติม *-ment*

ผู้เรียนมีข้อบกพร่องในกระบวนการการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เพศชายเป็นคำคุณศัพท์เพศหญิง โดยการเติม *-e* ก่อนเติมคำปัจจัย *-ment* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(140) **Finallement*, on peut dire que c'est un être humain bien fait.

(P.D._143_ETU_024)

แก้ไข *Finalelement*, on peut dire que c'est un être humain bien fait.

จากตัวอย่าง (140) กฎการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายที่ลงท้ายด้วย *-al* เป็นเพศหญิง คือการเติม *-e* ลงในคำคุณศัพท์เพศชายโดยไม่ต้องเพิ่มพยัญชนะท้าย เช่น *final* → *finale*, *idéal* → *idéale*, *général* → *générale* จากนั้น เติมคำปัจจัย *-ment* ให้กลายเป็นคำวิเศษณ์ *finalelement*, *idéalement*, *généralement* การที่ผู้เรียนเติมพยัญชนะท้าย *-l* ลงไปอีกตัวทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิง และส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์

4.2.3.2 ข้อบกพร่องจากการไม่เปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิงก่อนเติม *-ment*

ผู้เรียนนำคำคุณศัพท์เพศชายมาเติมคำปัจจัย *-ment* ให้กลายเป็นคำวิเศษณ์ โดยไม่เปลี่ยนรูปเป็นคำคุณศัพท์เพศหญิงก่อนจนทำให้เกิดข้อบกพร่อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(141) **Ses cheveux sont parfaitement* bruns. (P.D._033_ETU_005)

แก้ไข *Ses cheveux sont parfaitement* bruns.

[*Ses cheveux sont tout à fait / uniformément* bruns].

จากตัวอย่างข้างต้น คำคุณศัพท์ *parfait* ลงท้ายด้วยพยัญชนะท้าย *-t* เมื่อเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์จึงจำเป็นต้องเติม *-e* ให้กลายเป็นคำคุณศัพท์เพศหญิง *parfaite* ก่อนเติมคำปัจจัย *-ment* ให้กลายเป็นคำวิเศษณ์ อย่างไรก็ตาม ในภาษาฝรั่งเศสมักไม่ใช้คำว่า *parfaitement* ขยายคำว่าคุณศัพท์บอกสี จึงควรแทนที่ *parfaitement* ด้วยคำวิเศษณ์คำอื่น เช่น คำว่า *tout à fait* หรือ *uniformément* ดังประโยคแก้ไขด้านบน

4.2.3.3 ข้อบกพร่องที่เกิดจากรูปคำคุณศัพท์เพศชาย

นอกจากข้อบกพร่องที่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิงแล้ว ยังพบว่าผู้เรียนน่าจะใช้รูปคำคุณศัพท์เพศชายผิดมาแต่ต้น จนทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ ดังที่ปรากฏในประโยคด้านล่าง

(142) **Tu peux chercher rechercher l'information plus facilement.*

(P.I._131_ETU_027)

แก้ไข *Tu peux chercher plus facilement* des informations.

ในตัวอย่าง (142) ผู้เรียนอาจเข้าใจว่าคำคุณศัพท์เพศชาย คือ คำว่า **facil* เหมือนคำว่า *gentil* จึงเปลี่ยนรูปเป็นเพศหญิงโดยการเติมพยัญชนะท้าย -l และเติม -e จากนั้นเติมคำปัจจัย -ment ให้กลายเป็นคำวิเศษณ์ กระบวนการการเปลี่ยนรูปคำดังกล่าวมีข้อบกพร่องตั้งแต่ต้น เนื่องจากคำว่า *facile* เพศชายลงท้ายด้วยตัว -e อยู่แล้ว เหมือนคำว่า *fragile* หรือ *difficile* เมื่อนำมาเปลี่ยนรูปเป็นคำวิเศษณ์จึงสามารถเติมคำปัจจัย -ment ได้ทันที

4.2.3.4 ข้อบกพร่องในการเลือกใช้คำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์

คำว่า *seul* ที่เป็นคำคุณศัพท์ และคำว่า *seulement* ที่เป็นคำวิเศษณ์ จัดอยู่ในตระกูลคำเดียวกัน (les mots de la même famille) อย่างไรก็ตาม คำว่า *seul* สามารถทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์ (l'adjectif à la valeur adverbiale) ได้ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในการเลือกใช้คำให้ตรงกับความต้องการสื่อ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(143) *Maintenant, je ne vais pas à la plage avec mes amis parce que je vais à la plage **seulement**. (P.N._078_ETU_015)

แก้ไข Maintenant, je ne vais pas à la plage avec mes amis, j'y vais **seul (e)**.

จากการตีความบริบท ผู้เรียนต้องการสื่อว่า “ตอนนี้ฉันไม่ไปชายหาดกับเพื่อน แต่ไปชายหาดตามลำพัง” ทำให้ไม่สามารถใช้คำวิเศษณ์ *seulement* ซึ่งมีความหมายว่า “เพียง หรือ “แค่” ขยายคำกริยา *aller* ในประโยคดังกล่าวได้ แต่ต้องใช้คำว่า *seul* ที่ทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์ที่มีความหมายว่า “คนเดียว” หรือ “ตามลำพัง” และเนื่องจาก *seul* เป็นคำคุณศัพท์ จึงต้องเปลี่ยนเพศให้สอดคล้องกับประธานของประโยค

4.2.4 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์

โดยทั่วไปแล้วคำวิเศษณ์เป็นคำไม่เปลี่ยนรูป (invariable) ยกเว้นบางคำ เช่น คำว่า *tout* ซึ่งแต่เดิมจัดอยู่ในหมวดคำคุณศัพท์ ทั้งนี้ *tout* ที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์จะมีการเปลี่ยนเพศและพจน์เมื่อ *tout* วางหน้าคำคุณศัพท์เพศหญิงเอกพจน์และพหูพจน์ที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะหรือ h aspiré (ดู 2.1.6 กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(144) *Elle a la peau naturellement **tout lisse**. (P.D._024_ETU_004)

แก้ไข Elle a la peau naturellement **toute lisse**. /

Sa peau est naturellement **toute lisse**.

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ *tout* ขยายคำคุณศัพท์ *lisse* ซึ่งเป็นคำคุณศัพท์เพศหญิงเอกพจน์ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ โดยไม่ได้เปลี่ยนรูป *tout* ให้สอดคล้องกับเพศและพจน์ของคำคุณศัพท์ จึงทำให้

เกิดข้อบกพร่อง ดังนั้น ผู้เรียนต้องเปลี่ยนรูป *tout* เป็น *toute* เพื่อให้ประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังที่เห็นในประโยคแก้ไข

4.2.5 ข้อบกพร่องในการสะกดคำวิเศษณ์

จากข้อมูลวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีข้อบกพร่องด้านการสะกดคำมากที่สุดหากเทียบกับข้อบกพร่องด้านอื่น ๆ ข้อบกพร่องที่เกิดจากการสะกดคำมี 4 กรณี ได้แก่ การสะกดเกิน การสะกดขาด การสะกดผิด และการฉีกคำ

4.2.5.1 การสะกดเกิน

(145) *Les gens se tournent vers la commande de livres en ligne *plustôt que* d'aller dans les librairies. (P.I._037_ETU_008)

แก้ไข Les gens se tournent vers la lecture numérique *plutôt que* la lecture de livres imprimés.

การเติม -s ในคำว่า *plustôt* น่าจะเกิดจากกรณีที่ผู้เรียนมีความสับสนระหว่างคำว่า *plutôt* ซึ่งเป็นคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบซึ่งเป็นคำประสมที่มาจากคำว่า *plus* และ *tôt* และคำว่า *plus tôt* ที่คำว่า *plus* เป็นคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบชั้นกว่า และคำว่า *tôt* เป็นคำวิเศษณ์ระบุเวลาที่ตรงกันข้ามกับ *plus tard*

(146) **Soudaint*, quelque chose m'a dit qu'il n'était pas Gale. (P.N._124_ETU_025)

แก้ไข *Soudain*, quelque chose me dit que ce n'était pas Gale.

ในตัวอย่าง (146) ผู้เรียนเติมตัว -t ลงในคำวิเศษณ์ *soudain* จนส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องด้านการสะกดคำ อย่างไรก็ตาม หากผู้เรียนเปรียบเทียบคำว่า *soudain* กับคำอื่น ๆ ที่มีอักษร *ain /ɛ/* เหมือนกัน จะพบว่าคำเหล่านี้ไม่ได้ลงท้ายด้วย -t เช่นเดียวกับ *soudain* เช่น *copain*, *châtain*, *demain*, *vilain*, *lointain*, *humain* เป็นต้น

4.2.5.2 การสะกดขาด

ผู้เรียนบางคนสะกดคำไม่ครบในคำวิเศษณ์ที่มีเสียง /R/ เป็นเสียงพยัญชนะท้าย โดยพบว่าตัว -s ท้ายคำมักหายไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(147) *Puis, il (le diplôme de DELF) est **toujour** dans la vie. (P.A._062_ETU_011)

แก้ไข Puis, il (le diplôme de DELF) est **toujours** en vie.

(148) ***Par ailleur**, les étudiants ne sont pas intéressés à lire. (P.I._002_ETU_001)

แก้ไข **Par ailleurs**, les étudiants ne sont pas intéressés par la lecture.

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เรียนสะกดคำว่า *toujours* กับ *par ailleurs* โดยไม่เติม -s จึงเป็นไปได้ว่า ข้อบกพร่องดังกล่าวเกิดจากสาเหตุที่ผู้เรียนสะกดคำตามเสียงที่ออก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเฉพาะภาษาเขียนเหมือน ตัวอย่าง (145) และ (146) อย่างไรก็ตาม ยังพบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องด้านตัวสะกดที่ส่งผลต่อภาษาเขียนและ ภาษาพูด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(149) ***Ensuit**, le DELF B1 est le test de la langue française. (P.A._143_ETU_029)

แก้ไข **Ensuite**, le DELF B1 est le test de connaissances de la langue française.

(150) *Il y a **beacoup** de réseaux sociaux sur Internet. (ETU_027)

แก้ไข Il y a **beaucoup** de réseaux sociaux sur Internet.

ในตัวอย่าง (149) ผู้เรียนสะกดคำว่า *ensuite* ซึ่งมาจากคำว่า *en* และ *suite* ผิด โดยไม่ได้เติม -e ท้ายคำ ข้อบกพร่องดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากที่ผู้เรียนเข้าใจว่าตัว -t เป็นพยัญชนะที่ออกเสียง เมื่อเขียน คำพิเศษดังกล่าวจึงไม่เติมตัว -e ลงในท้ายคำ

ในตัวอย่าง (150) ผู้เรียนสะกดคำว่า *beaucoup* เป็นไปได้ว่า ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยอักขระและหน่วยเสียง กล่าวคือ การออกเสียง /o/ ในคำดังกล่าวมาจากหน่วย อักขระ eau เช่นเดียวกับคำว่า *eau* (n.f.) และในภาษาฝรั่งเศสสมัยใหม่ไม่ปรากฏหน่วยอักขระ ea

4.2.5.3 การสะกดผิด

นอกจากกรณีของตัวสะกดเกินและตัวสะกดขาดแล้ว ยังพบว่าผู้เรียนใช้ตัวสะกดผิด พยัญชนะที่ ผู้เรียนสะกดผิดมี 2 กรณี คือ พยัญชนะที่ออกเสียงคล้ายกัน และพยัญชนะที่ปรากฏในคำอีกคำที่คล้ายกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(151) **Troisièmement*, les librairies doivent subie le changement de la crise économique. (P.I._022_ETU_005)

แก้ไข *Troisièmement*, les librairies subissent le changement lié à la crise économique.

(152) **Dont*, je pensais qu'il était lui. (P.N._122_ETU_025)

แก้ไข *Donc*, je pensais que c'était lui.

ในตัวอย่าง (151) ผู้เรียนสะกดคำว่า *troisièmement* โดยใช้ตัว -x แทนตัว -s สาเหตุข้อบกพร่องน่าจะมาจากการที่ผู้เรียนสะกดคำคุณศัพท์บอกจำนวน (les adjectifs numéraux) *trois* ด้วยตัว -x มาแต่ต้น จึงส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปเป็นคำคุณศัพท์บอกลำดับ (les adjectifs ordinaux) นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่า คำว่า *troisièmement* และ **troixièmement* ออกเสียงเหมือนกัน คือ /trwazjemmã/ จึงอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความสับสนระหว่างตัว -s และตัว -x

ในขณะที่ในตัวอย่าง (152) ผู้เรียนน่าจะเกิดความสับสนระหว่างคำว่า *dont* ที่ทำหน้าที่เป็นประธานสรรพนาม (le pronom relatif) ในคณานุกรมประโยค (la proposition subordonnée relative) และไม่สามารถใช้นำหน้าประโยคใจความเดียวได้ กับคำว่า *donc* ที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อมระบุผลลัพธ์ ทั้งนี้ หากพิจารณาด้านการออกเสียงจะพบว่า คำว่า *dont* และ *donc* ออกเสียงต่างกันอย่างชัดเจน คือ /dõ/ และ /dõk/ ตามลำดับ ดังนั้น หากผู้เรียนออกเสียงคำดังกล่าวถูก ก็สามารถหลีกเลี่ยงข้อบกพร่องในภาษาเขียนได้เช่นกัน

4.2.5.4 การฉีกคำ

การฉีกคำที่พบในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียนมี 2 กรณี คือ คำที่มาจากหน่วยคำที่มีความหมาย 2 หน่วยที่สามารถแยกออกจากกันได้ (les morphèmes libres) ในตัวอย่าง (153) และคำที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ในตัวอย่าง (154)

(153) **En fin*, elle affecte la distribution des livres avec la communauté locale. (P.I._079_ETU_015)

แก้ไข *Enfin*, elle effectue la distribution des livres avec la communauté locale.

(154) **Mais aujourd'hui*, je me réveille très tard. (P.N.016_ETU_004)

แก้ไข *Mais aujourd'hui*, je me réveille très tard.

ในตัวอย่าง (153) ผู้เรียนเขียนคำว่า *enfin* โดยแยกออกเป็น 2 คำ คือ คำว่า *en* (คำบุพบท) และ คำว่า *fin* (คำนาม) ซึ่งเป็นหน่วยคำที่มีความหมายทั้ง 2 หน่วย แต่จากบริบทสามารถเข้าใจได้ว่าผู้เรียนใช้

enfin ในการลำดับความคิด เนื่องจากปรากฏคำว่า *d'abord* และ *ensuite* ก่อนหน้า *enfin* ทั้งนี้ ผู้เรียนอาจ สับสนกับกลุ่มคำบุพบท (la locution prépositive) *en fin* ที่มีความหมายคล้ายกับ *à la fin* หรือสับสนกับ กลุ่มคำวิเศษณ์ (la locution adverbiale) ที่ประกอบด้วย *en* + คำนาม เช่น *en somme, en résumé, en conclusion* เป็นต้น จึงเขียนคำว่า *enfin* แยกกัน

ในตัวอย่าง (154) ผู้เรียนเขียนคำว่า *aujourd'hui* โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ *aujourd* และ *d'hui* โดย สาเหตุน่าจะมาจากการที่ผู้เรียนเข้าใจว่ามาจากคำว่า *à + le jour* และคำว่า *d'hui* ซึ่งไม่ปรากฏในภาษา ฝรั่งเศสปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม หากศึกษาที่มาของคำจะพบว่าคำว่า *aujourd'hui* มาจาก *à le jour d'hui* ในภาษาฝรั่งเศสโบราณ (l'ancien français) โดยคำว่า *hui* มาจากคำว่า *hodie* ในภาษาละติน ที่หมายถึง *le jour où on est* (Larousse, 2006 : 123)

ทั้งนี้ สังเกตได้ว่า จากตัวอย่างข้อบกพร่องด้านการสะกดคำวิเศษณ์ทั้งหมด 8 ตัวอย่าง มีเฉพาะ ตัวอย่าง (150) และ (152) เท่านั้นที่ส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ในขณะที่ข้อบกพร่อง ในตัวอย่างอื่น ๆ ส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องเฉพาะในภาษาเขียนเท่านั้น

4.2.6 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุด อย่างสมบูรณ์

ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่าง สมบูรณ์ (le superlatif absolu) จนส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(155) *Les paysages varié sont **très magnifiques**. (P.N._003_ETU_001)

แก้ไข Les paysages variés sont **magnifiques**.

(156) *Elle est grande, jeune et **très unique**. (P.D._148_ETU_026)

แก้ไข Elle est grande, **jeune** et **unique**.

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้น *très* ขยายคำคุณศัพท์ *magnifique* และ *unique* ซึ่งทั้งสองคำเป็นคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ ที่ไม่สามารถใช้คำวิเศษณ์ ระบุระดับขั้นขยายได้ เช่นเดียวกับคำคุณศัพท์ *merveilleux, admirable, extraordinaire, superbe, excellent, essentiel* เป็นต้น เมื่อผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ *très* ขยายคำคุณศัพท์ดังกล่าว ทำให้เกิดข้อบกพร่อง ทั้งด้านไวยากรณ์และด้านความหมาย อย่างไรก็ตาม คำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ สามารถถูกขยายด้วยคำวิเศษณ์บางคำ เช่น *vraiment, absolument* และ *tout à fait* ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(157) Les paysages variés sont **vraiment / absolument / tout à fait magnifiques**.

(158) Elle est grande, jeune et **vraiment / absolument / tout à fait unique**.

4.2.7 ข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบชั้นกว่า (le comparatif)

โครงสร้างของกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบชั้นกว่าในภาษาฝรั่งเศสมีความหลากหลาย เช่น หากขยายคำคุณศัพท์หรือคำวิเศษณ์ ใช้โครงสร้าง *plus / aussi / moins + ADJ. หรือ ADV. + que* หากขยายคำนาม ใช้โครงสร้าง *plus de / autant de / moins de + NOM + que* และหากขยายคำกริยา ใช้โครงสร้าง *V + plus / autant / moins + que* ผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบชั้นกว่า 2 ประเภท คือ การเลือกใช้กลุ่มคำวิเศษณ์และการวางตำแหน่งกลุ่มคำวิเศษณ์

4.2.7.1 การเลือกใช้กลุ่มคำวิเศษณ์

ประโยคแสดงการเปรียบเทียบชั้นกว่าในภาษาฝรั่งเศสประกอบด้วยคำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบ *plus, aussi, autant, moins* และคำว่า *que* แต่บางครั้งอาจมีคำบุพบท *de* ตามหลังคำวิเศษณ์ โดยขึ้นอยู่กับชนิดของคำที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย ดังที่ระบุไว้ด้านบน ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(159) *Ensuite, vous avez les compétences **plus d'intelligentes que** d'autres.

(P.A._060_ETU_011)

แก้ไข Ensuite, vous avez les compétences **plus intelligentes que** d'autres.

[Ensuite, vous avez de meilleures compétences que d'autres.]

(160) *Maintenant, j'aime le français **plus de** dernière année. (P.N._038_ETU_008)

แก้ไข Maintenant, j'aime le français **plus que** l'année dernière.

ในตัวอย่าง (159) ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบชั้นกว่าขยายคำคุณศัพท์ *intelligentes* ที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม *les compétences* ข้อบกพร่องที่พบ คือ ผู้เรียนเติมคำบุพบท *de* หน้าคำคุณศัพท์ แต่ตามหลักไวยากรณ์ การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ต้องใช้โครงสร้าง *plus / aussi / moins + ADJ. + que* อย่างไรก็ตาม ประโยคดังกล่าวยังมีปัญหาด้านความหมาย จึงควรใช้คำคุณศัพท์ชั้นกว่า *meilleures* แทน *plus...que* และ *intelligentes* เหมือนในประโยคแก้ไข

ในตัวอย่าง (160) ผู้เรียนเปรียบเทียบคำวิเศษณ์ระบุงเวลา *maintenant* กับกลุ่มคำนามระบุงเวลา *l'année dernière* โดยใช้คำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบชั้นกว่า *plus de...* จนทำให้เกิดข้อบกพร่อง สาเหตุของข้อบกพร่อง คือ คำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบชั้นกว่าที่ตามด้วย *de...* ทำหน้าที่ขยายคำนาม ดังที่เห็นในตัวอย่าง (159) เป็นไปได้ว่า ผู้เรียนเห็นว่าหลังคำวิเศษณ์ *plus* เป็นกลุ่มคำนาม จึงเติมบุพบท *de* หน้าคำนาม อย่างไรก็ตาม กลุ่มคำนาม *l'année dernière* ในตัวอย่าง (160) ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายบอกเวลา (le complément circonstanciel du temps) เหมือนกับคำว่า *maintenant* ตัวเปรียบเทียบที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ จึงต้องใช้ *plus que...* ในการเปรียบเทียบชั้นกว่าดังที่ปรากฏในประโยคแก้ไข

นอกจากข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบชั้นกว่าขยายคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ตามตัวอย่างด้านบนแล้ว ยังพบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำนามและคำกริยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(161) *Enfin, si nous avons la photocopie de ce diplôme dans notre CV, nous avons **plus chance qu'**autres personnes. (P.A._121_ETU_024)

แก้ไข Enfin, si nous avons ce diplôme dans notre CV, nous avons **plus de chance que** d'autres personnes de trouver un travail.

(162) *Premièrement, les gens se tournent vers la lecture de livre en ligne **plus de venir** en librairie. (P.I._028_ETU_007)

แก้ไข Premièrement, les gens se tournent vers la lecture numérique **plutôt qu'**à la lecture de livres imprimés.

ในตัวอย่าง (161) ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ *plus* ขยายคำนาม *chance* แต่ไม่ได้เติมบุพบท *de* หน้าคำนาม จึงทำให้เกิดข้อบกพร่องในประโยคดังกล่าว ทั้งนี้ การใช้คำวิเศษณ์ระบุชั้นเปรียบเทียบชั้นกว่าขยายคำนามต้องใช้โครงสร้าง *plus de / autant de / moins de + NOM + que*

ในตัวอย่าง (162) ผู้เรียนต้องการเปรียบเทียบให้เห็นว่าผู้คนมุ่งที่จะอ่านหนังสือรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์มากกว่าหนังสือรูปแบบกระดาษ จึงควรใช้คำว่า *plutôt que* ที่แสดงการเปรียบเทียบมากกว่า *plus de... que* ที่แสดงปริมาณ

4.2.7.2 การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบชั้นกว่า

ตำแหน่งคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบชั้นกว่ามีความแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับชนิดคำที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย ผู้เรียนจึงมักมีข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(163) *Elle fait **jeune plus** que son âge. (P.D._031_ETU_005)

แก้ไข Elle fait **plus jeune** que son âge.

ในตัวอย่าง (163) ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบ *plus...que* ขยายคำคุณศัพท์ *jeune* แต่พบว่าข้อบกพร่องในการวางตำแหน่ง *plus...que* ทั้งนี้ ในการเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ชั้นกว่า คำคุณศัพท์จะวางอยู่ระหว่างคำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบ *plus / aussi / moins* และคำว่า *que* และหากแปลประโยคที่มีข้อบกพร่องแบบคำต่อคำ (mot à mot) จะพบว่าข้อบกพร่องดังกล่าวน่าจะมาจากอิทธิพลของโครงสร้างภาษาไทย “หล่อนดูสาวกว่าอายุของหล่อน” เช่นเดียวกับตัวอย่างอื่น ๆ ในข้อ 4.2.2 ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค

4.2.8 ข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม

ผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณที่ทำหน้าที่ขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม โดยสามารถแบ่งข้อบกพร่องได้เป็น 2 ประเภท คือ ตำแหน่งของกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณและคำเชื่อมระหว่างกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณและคำนาม

(164) *Enfin, tu ne passes pas **de temps beaucoup** pour la langue.

P.A._135_(ETU_027)

แก้ไข Enfin, tu ne passes pas **beaucoup de temps** [à l'apprentissage de la langue].

ในภาษาฝรั่งเศส กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณวางอยู่หน้าคำนามหรือกลุ่มคำนาม แต่เห็นได้ว่าในตัวอย่างข้างต้น ผู้เรียนวางกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณไว้หลังคำนาม ข้อบกพร่องดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากภาษาไทยที่คำวิเศษณ์บอกปริมาณมักวางอยู่หลังคำนาม เช่น เธอไม่ใช้เวลามากสำหรับ [เรียน] ภาษา

แม้ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่วางกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณไว้หน้าคำนามตามโครงสร้างภาษาฝรั่งเศส แต่เห็นได้ว่าผู้เรียนบางคนยังมีข้อบกพร่องในการเชื่อมกลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณกับคำนามโดยการใช้บุพบท *de/d'* ที่แตกต่างกันออกไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(165) *Il y a **beaucoup du bénéfis**. (P.N._011_ETU_003)

แก้ไข Il y a **beaucoup de bénéfices** [à apprendre plusieurs langues].

(166) *J'ai **beaucoup les amis**. (P.N._082_ETU_016)

แก้ไข J'ai **beaucoup d'amis**.

(167) *J'ai eu **peu ami**. (P.N._068_ETU_014)

แก้ไข J'ai **peu d'amis**.

ในตัวอย่าง (165) ผู้เรียนใช้ *du* เชื่อมคำวิเศษณ์และคำนาม ซึ่งมาจากโครงสร้าง *contracté* (*de + le*) ในขณะที่ตัวอย่าง (166) ผู้เรียนไม่ได้เติมคำบุพบท *de* หลังคำวิเศษณ์ *beaucoup* และยังคงเก็บคำนำหน้านาม *les* ไว้ในประโยค ในขณะที่ตัวอย่าง (167) ผู้เรียนได้ตัดคำนำหน้านามออก แต่ไม่ได้ใส่คำบุพบท *de* ระหว่างคำวิเศษณ์และคำนาม จึงส่งผลให้ประโยคทั้ง 3 ประโยคเกิดข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์

นอกจากข้อบกพร่องในการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณกับคำนามแล้ว ยังพบข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ระบุปริมาณกับคำนามที่นำหน้าด้วยคำคุณศัพท์บอกจำนวน (*les adjectifs numéraux*) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(168) *Ce sont **plus** 9 000 auteurs qui ont ainsi fini dans les bennes.

(P.N._064_ETU_012)

แก้ไข Ce sont **plus de** 9 000 auteurs qui ont ainsi fini dans les bennes.

คำวิเศษณ์บอกปริมาณที่ทำหน้าที่ขยายคำนามที่นำหน้าด้วยคำคุณศัพท์บอกจำนวนมีโครงสร้างเดียวกับคำวิเศษณ์บอกปริมาณที่ทำหน้าที่ขยายคำนามในตัวอย่าง (164) ถึง (167) คือ คำวิเศษณ์บอกปริมาณ + *de/d'* + คำนาม (ไม่ใช่คำนำหน้านาม) และ คำวิเศษณ์บอกปริมาณ + *de/d'* + คำคุณศัพท์บอกปริมาณ + คำนาม

4.2.9 ข้อบกพร่องอื่น ๆ

ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องที่ไม่ได้ระบุในเครื่องมือวิจัยแต่ต้น ได้แก่ ข้อบกพร่องในคำวิเศษณ์ระบุสถานที่เพื่อขยายคำกริยาแสดงการเคลื่อนที่ *aller/venir* (les verbes déictiques) ที่แสดงการเคลื่อนที่เข้าไปใกล้หรือไกลออกจากผู้พูดหรือจุดศูนย์กลางของผู้พูด (le centre déictique) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(169) *Mes amis et moi **allions** souvent *ici*. (P.N._056_ETU_011)

แก้ไข Mes amis et moi **allions** souvent *là-bas*.

[Mes amis et moi y allions souvent.]

ในตัวอย่าง (169) ผู้เรียนใช้คำกริยา *aller* ซึ่งบ่งบอกถึงการเคลื่อนที่ไปยังทิศทางที่ไกลจากผู้พูดหรือจุดศูนย์กลางของผู้พูด แต่ผู้เรียนเลือกใช้คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ *ici* ที่บ่งบอกถึงจุดที่ผู้พูดอยู่ในขณะที่พูด (le moment de l'énonciation) จึงส่งผลให้ประโยคมีข้อบกพร่อง เนื่องจากความหมายของคำกริยาและคำวิเศษณ์ระบุสถานที่ที่มีความขัดแย้งกัน ดังนั้น ต้องใช้คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ที่มีความหมายสอดคล้องกับกริยา *aller* เช่น คำว่า *là-bas* อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมีการกล่าวถึงสถานที่มาแล้ว จึงควรใช้คำสรรพนามบอกสถานที่ *y* แทนดังที่ปรากฏในประโยคแก้ไข

หลังจากวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเลขของผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยสรุปข้อบกพร่องและอัตราความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละด้านที่ของผู้เรียนแต่ละคนไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 ประเภทและความถี่ของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเขตของผู้เรียน

ลำดับ	รหัสผู้เรียน	ความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขต (นับคำซ้ำ)	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเขต	ความถี่ของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส								
				การใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์	การสะกดคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า	การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม	ข้อบกพร่องอื่น ๆ
1.	ETU_001	31	3	-	-	-	-	2	1	-	-	-
2.	ETU_002	31	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3.	ETU_003	33	2	-	-	-	-	-	-	-	2	-
4.	ETU_004	28	8	1	-	2	1	4	-	-	-	-
5.	ETU_005	30	3	-	-	1	-	1	-	1	-	-
6.	ETU_006	20	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-
7.	ETU_007	32	3	-	-	-	-	-	1	1	1	-
8.	ETU_008	28	2	-	-	-	-	1	-	1	-	-
9.	ETU_009	39	6	-	3	-	-	3	-	-	-	-
10.	ETU_010	25	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-
11.	ETU_011	36	4	-	-	-	-	1	-	2	-	1

ลำดับ	รหัสผู้เรียน	ความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเฉท (นับคำซ้ำ)	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเฉท	ความถี่ของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส									ข้อบกพร่องอื่น ๆ
				การใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์	การสะกดคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า	การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม		
12.	ETU_012	22	2	-	1	-	-	-	-	-	1	-	
13.	ETU_013	28	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	
14.	ETU_014	33	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	
15.	ETU_015	38	9	1	3	1	-	2	2	-	-	-	
16.	ETU_016	37	6	2	-	-	-	1	-	1	2	-	
17.	ETU_017	24	8	3	4	-	-	-	-	-	1	-	
18.	ETU_018	18	8	1	-	-	-	5	-	-	2	-	
19.	ETU_019	35	7	2	3	-	-	-	1	1	-	-	
20.	ETU_020	19	2	-	-	-	-	2	-	-	-	-	
21.	ETU_021	29	5	1	3	-	-	1	-	-	-	-	
22.	ETU_022	20	0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
23.	ETU_023	29	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	
24.	ETU_024	22	3	-	-	1	-	-	-	-	2	-	

ลำดับ	รหัสผู้เรียน	ความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเฉท (นับคำซ้ำ)	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเฉท	ความถี่ของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส								
				การใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์	การสะกดคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายชั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุการเปรียบเทียบชั้นกว่า	การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม	ข้อบกพร่องอื่น ๆ
25.	ETU_025	25	5	-	1	-	-	2	-	2	-	-
26.	ETU_026	27	5	-	2	-	-	2	1	-	-	-
27.	ETU_027	36	7	1	1	2	-	2	-	1	-	-
28.	ETU_028	32	2	-	-	1	-	1	-	-	-	-
29.	ETU_029	22	5	2	-	1	-	2	-	-	-	-
30.	ETU_030	23	9	1	5	-	-	-	-	1	2	-
31.	ETU_031	24	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-
	รวม	875	120	15	30	9	1	32	6	12	14	1

ตารางด้านบนแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจำนวน 31 คน ใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเฉทภาษาฝรั่งเศสทั้ง 4 ประเภท ทั้งหมด 875 ครั้ง และพบข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ทั้งหมด 120 ครั้ง (คิดเป็นร้อยละ 13.75) มีผู้เรียนเพียง 2 คนที่ใช้คำวิเศษณ์โดยไม่มีข้อบกพร่องแม้แต่ครั้งเดียว ได้แก่ ETU_002 ใช้คำวิเศษณ์ 31 ครั้ง และ ETU_022 ใช้คำวิเศษณ์ 20 ครั้ง ในขณะที่มีผู้เรียนจำนวน 5 คนที่มีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในอัตราที่สูงกว่าผู้เรียนคนอื่น คือ ETU_004 ใช้คำวิเศษณ์ 28 ครั้ง มีข้อบกพร่อง 8 ครั้ง ETU_015 ใช้คำวิเศษณ์ 38 ครั้ง มีข้อบกพร่อง 9 ครั้ง ETU_017 ใช้คำวิเศษณ์ 24 ครั้ง มีข้อบกพร่อง 8 ครั้ง ETU_018 ใช้คำวิเศษณ์ 18 ครั้ง มีข้อบกพร่อง 8 ครั้ง และ ETU_030 ใช้คำวิเศษณ์ 23 ครั้ง มีข้อบกพร่อง 9 ครั้ง ผู้วิจัยสรุปอัตราความถี่และร้อยละของข้อบกพร่องโดยเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อยในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 14 อัตราความถี่และร้อยละของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเฉท

ลำดับ	ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส	ความถี่	ร้อยละ
1.	การสะกดคำวิเศษณ์	32	26.67
2.	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	30	25
3.	การใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์	15	12.5
4.	การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม	14	11.67
5.	การใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า	12	10
6.	การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	9	7.5
7.	การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์	6	5
8.	การใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์	1	0.83
9.	ข้อบกพร่องอื่น ๆ (การใช้คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ขยายคำกริยา <i>aller</i>)	1	0.83

ตารางด้านบนแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีข้อบกพร่องด้านการสะกดคำวิเศษณ์มากที่สุด (ร้อยละ 26.67) รองลงมา คือ ข้อบกพร่องด้านการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค (ร้อยละ 25) ในขณะที่ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์ ด้านการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม และด้านการใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่ามีอัตราใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 12.5 ร้อยละ 11.67 และร้อยละ 10 ตามลำดับ) สังเกตได้ว่าข้อบกพร่องด้านการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์มีอัตราความถี่ต่ำเช่นเดียวกับข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ขยายคำกริยา *aller* ซึ่งพบเพียงกรณีละ 1 ครั้ง (คิดเป็นร้อยละ 0.83)

นอกจากนี้ ยังสังเกตได้ว่าข้อบกพร่องส่วนใหญ่ส่งผลต่อโครงสร้างประโยคภาษาฝรั่งเศส ได้แก่ การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค การใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์ การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม และการใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า รองลงมาคือข้อบกพร่องที่ส่งผลต่อความหมายของประโยค ได้แก่ การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ การสะกดคำวิเศษณ์ในบางกรณี ในขณะที่ข้อบกพร่องด้านการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์และการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์อาจส่งผลทั้งโครงสร้างและความหมายของประโยค

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

จากการศึกษากลวิธีและข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) จำนวน 31 คน ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนแต่ละคนใช้ประเภท ตำแหน่งและหน้าที่ของคำวิเศษณ์ที่หลากหลายในการเขียนอนุเขตแต่ละประเภท และพบว่าผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่คล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยสามารถอภิปรายและสรุปผลการวิจัยประเด็นสำคัญได้ดังนี้

5.1 กลวิธีและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน

ในการศึกษาเรื่องกลวิธีและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียน ผู้วิจัยตั้งคำถามวิจัยไว้ 2 ประเด็น ได้แก่

1. คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสประเภทใดปรากฏมากที่สุดในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภท
2. จำนวนและอัตราความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเขตประเภทต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคนมีความใกล้เคียงกันหรือไม่

ผู้วิจัยพบว่า ผู้เรียนทั้ง 31 คนมีอัตราการใช้คำวิเศษณ์ใกล้เคียงกัน และสังเกตได้ว่าผู้เรียนที่ได้รับผลการเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) ระดับดีเยี่ยม (ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 80) ระดับดี (ได้คะแนนระหว่าง 70-79.99) ระดับปานกลาง (ได้คะแนน 60-69.99) ระดับพอใช้ (ได้คะแนน 50-59.99) และระดับตก (ได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน) มีจำนวนและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ไม่ได้แตกต่างกันอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม คำวิเศษณ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในงานเขียนอนุเขตเชิงบรรยายมีจำนวนน้อยกว่าในงานเขียนอนุเขตประเภทอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่อัตราความถี่ของคำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภทมีความใกล้เคียงกัน (งานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย จำนวน 27 คำ ความถี่ 220 ครั้ง งานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง จำนวน 53 คำ ความถี่ 207 ครั้ง งานเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูล จำนวน 64 คำ ความถี่ 223 ครั้ง และงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง จำนวน 53 คำ ความถี่ 225 ครั้ง)

Laurent and Delauney (2019) สรุปประเภทของคำวิเศษณ์ไว้ทั้งหมด 10 ประเภท ได้แก่ คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ คำวิเศษณ์ระบุเวลา คำวิเศษณ์แสดงอาการ คำวิเศษณ์ระบุลำดับขั้นหรือปริมาณ คำวิเศษณ์ที่ใช้ในประโยคคำถาม คำวิเศษณ์ที่ใช้ในประโยคอุทาน คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ คำวิเศษณ์แสดงความคิดเห็น คำวิเศษณ์ในถ้อยคำ และคำวิเศษณ์ที่เป็นคำเชื่อม ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ทุกประเภทในงานเขียนอนุเขต ยกเว้นคำวิเศษณ์ที่ใช้ในประโยคอุทาน เนื่องจากคำวิเศษณ์ประเภทดังกล่าวมัก

ปรากฏในบทสนทนาซึ่งเป็นการสื่อสาร 2 ทาง (la communication bidirectionnelle) นอกจากนี้ ยังพบว่า ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ประเภทอื่นที่ไม่ได้ระบุในงานของ Laurent and Delauney (2019) ได้แก่ คำวิเศษณ์ระบุความถี่ เช่น *souvent*, *toujours* และคำวิเศษณ์ระบุการณลักษณะ เช่น *déjà* และ *encore* แต่คำวิเศษณ์ประเภทนี้มีจำนวนและอัตราความถี่น้อยมากเมื่อเทียบกับคำวิเศษณ์ประเภทอื่น ๆ

ประเภทและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ขึ้นอยู่กับงานเขียนอนุเฉทแต่ละประเภท จะเห็นได้ว่าผู้เรียนเลือกใช้คำวิเศษณ์บางประเภทในงานเขียนอนุเฉทประเภทใดประเภทหนึ่งอย่างโดดเด่น โดยผู้เรียนมักใช้คำวิเศษณ์แสดงอาการและคำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นหรือปริมาณในงานเขียนอนุเฉทเชิงบรรยายเพื่อขยายคำคุณศัพท์ที่บอกคุณสมบัติหรือคุณลักษณะ (les adjectifs qualificatifs) ใช้คำวิเศษณ์ระบุเวลาในงานเขียนอนุเฉทเชิงเล่าเรื่องเพื่อระบุเวลาที่เหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้น ดำเนินอยู่ หรือสิ้นสุดลงแล้ว และใช้คำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อมในงานเขียนอนุเฉทเชิงให้ข้อมูลและเชิงโต้แย้ง โดยมักพบคำเชื่อมประเภทเรียงลำดับ (les adverbess énumératifs) และประเภทสรุปความ (les adverbess conclusifs) นอกจากคำวิเศษณ์ที่โดดเด่นในงานเขียนอนุเฉทแต่ละประเภทแล้ว ยังพบว่ามีคำวิเศษณ์ 5 ประเภทที่ปรากฏในงานเขียนทุกประเภท ได้แก่ คำวิเศษณ์แสดงอาการ คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นหรือปริมาณ คำวิเศษณ์แสดงการปฏิเสธ คำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อม และคำวิเศษณ์แสดงความถี่

คำวิเศษณ์ 3 ประเภทที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดทั้งด้านจำนวนและอัตราความถี่ คือ คำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อม (จำนวน 67 คำ ความถี่ 310 ครั้ง) คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นหรือปริมาณ (จำนวน 33 คำ ความถี่ 268 ครั้ง) และคำวิเศษณ์แสดงอาการ (จำนวน 51 คำ ความถี่ 126 ครั้ง) ส่วนคำวิเศษณ์ 3 ประเภทที่ผู้เรียนใช้น้อยที่สุด คือ คำวิเศษณ์แสดงถ้อยคำ (จำนวน 1 คำ ความถี่ 3 ครั้ง) คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ (จำนวน 3 คำ ความถี่ 3 ครั้ง) และคำวิเศษณ์ระบุการณลักษณะ (จำนวน 3 คำ ความถี่ 4 ครั้ง)

นอกจากประเภทของคำวิเศษณ์แล้ว Laurent and Delauney (2019) ได้สรุปหน้าที่ของคำวิเศษณ์ไว้ทั้งหมด 9 หน้าที่ ได้แก่ ขยายคำกริยา ขยายคำคุณศัพท์ ขยายคำวิเศษณ์ ขยายคำบุพบทหรือกลุ่มบุพบท ขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม ขยายคำสรรพนาม ขยายคำนำหน้าคำนามที่ระบุปริมาณ ขยายอนุประโยค และขยายประโยค ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายประโยคมากที่สุด (352 ครั้ง) รองลงมา คือ คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์ (225 ครั้ง) ขยายคำกริยา (193 ครั้ง) และขยายคำนามและกลุ่มคำนาม (95 ครั้ง) ซึ่งเป็นหน้าที่ของคำวิเศษณ์ที่มักพบในแบบเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น อย่างไรก็ตาม ไม่พบว่าผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ขยายคำสรรพนาม ขยายคำนำหน้าคำนามที่บอกปริมาณ และขยายอนุประโยคในงานเขียนอนุเฉททุกประเภท สาเหตุที่ไม่พบว่าผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ขยายอนุประโยค เนื่องจากผู้เรียนมักเขียนอนุเฉทแต่ละประเภทด้วยประโยคความเดียว (la phrase simple)

คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ผู้เรียนใช้มากที่สุดในงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภท คือ คำว่า *comme* (พบเฉพาะในงานเขียนอนุเฉทเชิงบรรยาย ทั้งหมด 96 ครั้ง) *très* (พบในงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภท ทั้งหมด 51 ครั้ง) *d'abord* (พบในงานเขียนอนุเฉทเชิงเล่าเรื่อง เชิงให้ข้อมูลและเชิงโต้แย้ง ทั้งหมด 42 ครั้ง) *bien* (พบงานเขียนอนุเฉททั้ง 4 ประเภท ทั้งหมด 39 ครั้ง) และ *ainsi* (พบในงานเขียนอนุเฉทเชิงให้ข้อมูลและเชิงโต้แย้ง ทั้งหมด 32 ครั้ง)

คำวิเศษณ์ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในงานเขียนอนุเลขส่วนใหญ่เป็นคำวิเศษณ์รูปเดิมมากกว่าคำวิเศษณ์ที่มาจากการบวนการเปลี่ยนรูปคำ (la dérivation) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำวิเศษณ์ประเภทคำเชื่อมและคำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นหรือปริมาณ

5.2 ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนอนุเลขของผู้เรียน

ผู้วิจัยตั้งคำถามวิจัยเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนอนุเลขของผู้เรียนไว้ 3 ประเด็น ได้แก่

1. ระดับผลการเรียนส่งผลต่อข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนหรือไม่
2. ผู้เรียนมีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสด้านใดมากที่สุด
3. อิทธิพลของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ และภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาที่ 1 ของผู้เรียนส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ด้านใดบ้าง

ข้อมูลวิจัยที่เก็บจากงานเขียนอนุเลขของผู้เรียนจำนวน 31 คน แสดงให้เห็นว่า มีผู้เรียนจำนวน 2 คนที่ใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเลขประเภทต่าง ๆ โดยไม่มีข้อบกพร่อง โดยผู้เรียนทั้ง 2 คนได้รับผลการเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเลขภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in French) แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ ระดับดี (ได้คะแนนระหว่าง 70-79.99) และระดับพอใช้ (ได้คะแนนระหว่าง 50-59.99) และมีอัตราการใช้คำวิเศษณ์ที่ 31 ครั้ง และ 20 ครั้ง ในขณะที่ผู้เรียนจำนวน 29 คนมีข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์แตกต่างกัน และมีผู้เรียน 5 คนที่มีอัตราข้อบกพร่องมากกว่าผู้เรียนคนอื่น กล่าวคือ มีข้อบกพร่องระหว่าง 8-9 ครั้ง โดยผู้เรียนทั้ง 5 คนมีผลการเรียนระดับดี (ได้คะแนนระหว่าง 70-79.99) จำนวน 1 คน ระดับปานกลาง (ได้คะแนนระหว่าง 60-69.99) จำนวน 2 คน ระดับพอใช้ (ได้คะแนนระหว่าง 50-59.99) จำนวน 1 คน และระดับตก (ได้คะแนนระหว่าง 0-49.99) จำนวน 1 คน จึงสรุปได้ว่าระดับผลการเรียนของผู้เรียนไม่ได้ส่งผลต่ออัตราข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในการเขียนอนุเลขภาษาฝรั่งเศส

ผู้เรียนมีข้อบกพร่องด้านการสะกดคำวิเศษณ์มากที่สุด (32 ครั้ง) รองลงมาคือข้อบกพร่องด้านการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค (30 ครั้ง) ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์ (15 ครั้ง) และการใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม (14 ครั้ง) นอกจากนี้ ยังพบข้อบกพร่องอื่น ๆ ได้แก่ ข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ (9 ครั้ง) ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า (12 ครั้ง) ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ (le superlatif absolu) (6 ครั้ง) และข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์ (1 ครั้ง) ผู้วิจัยยังพบข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการตั้งสมมติฐานที่ระบุในแบบบันทึกข้อมูลวิจัย ได้แก่ ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ระบุสถานที่ (les adverbes de lieu) *ici, là, là-bas* กับคำกริยา *aller/venir* (les verbes déictiques) ที่บ่งชี้การเคลื่อนที่เข้ามาใกล้หรือไกลจากผู้พูด (le centre déictique) (1 ครั้ง) ผู้วิจัยสรุปข้อบกพร่อง สาเหตุ และแนวทางแก้ไขไว้ในตาราง

ต่อไปนี้เป็นเรียงลำดับข้อบกพร่องที่พบบ่อยที่สุดไปยังข้อบกพร่องที่พบน้อยที่สุด และพบว่าผู้เรียนคนเดียวมักมีข้อบกพร่องเรื่องเดียวกันในงานเขียนอนุเฉทแต่ประเภท

ตารางที่ 15 สาเหตุของข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบบ่อยในงานเขียนอนุเฉทของผู้เรียน

ลำดับ	ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์	สาเหตุของข้อบกพร่อง
1.	ข้อบกพร่องในการสะกดคำวิเศษณ์	การออกเสียงผิดจนส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในภาษาเขียน และความสับสนกับคำที่เขียนคล้ายกัน
2.	ข้อบกพร่องด้านการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	การเรียงลำดับคำตามโครงสร้างภาษาไทยและอังกฤษ ทั้งนี้ข้อบกพร่องส่วนใหญ่มาจากการเรียงคำในประโยคตามโครงสร้างภาษาไทย
3.	ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์	การจำแนกชนิดคำในภาษาฝรั่งเศส ซึ่งบางครั้งเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของภาษาไทยที่ไม่ได้แยกคำวิเศษณ์ออกจากคำคุณศัพท์อย่างชัดเจน
4.	การใช้คำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม	การเรียงลำดับคำตามโครงสร้างภาษาไทยและความสับสนในการละคำนำหน้าคำนาม (les déterminants) หลังคำบุพบท <i>de</i>
5.	ข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	การเปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิงและเติมคำปัจจัย <i>-ment</i> ทั้งนี้ ข้อบกพร่องมักเกิดขึ้นระหว่างการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิง
6.	ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า	การเรียงลำดับคำในประโยคตามโครงสร้างภาษาไทย และการเลือกใช้คำวิเศษณ์ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่าในภาษาฝรั่งเศสที่มีความหลากหลายตามชนิดคำที่คำวิเศษณ์ขยาย เช่น <i>aussi...que / autant que / autant de...que</i> เป็นต้น
7.	ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์	คำคุณศัพท์ส่วนใหญ่สามารถใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้น เช่น <i>très</i> ขยายได้ แต่ไม่สามารถใช้คำวิเศษณ์คำเดียวกันขยายคำคุณศัพท์ที่มีความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ และบางครั้งอาจได้รับอิทธิพลจากภาษาไทยที่สามารถใช้คำวิเศษณ์ระบุระดับขั้นขยายคำคุณศัพท์ที่มีความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ได้
8.	ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์	คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสส่วนใหญ่เป็นคำไม่เปลี่ยนรูป (invariable) แต่มีคำวิเศษณ์บางคำที่ต้องเปลี่ยนรูป (variable) ตามคำคุณศัพท์ที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย
9.	ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ระบุสถานที่กับคำกริยา <i>aller/venir</i> (les verbes déictiques) ที่บ่งชี้การเคลื่อนที่เข้ามาใกล้หรือไกลจากผู้พูดหรือจุดศูนย์กลางของผู้พูด (le centre déictique)	คำวิเศษณ์ระบุสถานที่บางคำมีความหมายสอดคล้องคล้อยกับคำกริยาแสดงการเคลื่อนที่ เช่น <i>ici</i> ใช้ขยายคำกริยาที่แสดงการเคลื่อนที่เข้าหาผู้พูดหรือจุดศูนย์กลางของผู้พูด เช่น <i>venir</i> ในขณะที่ <i>là / là-bas</i> ใช้ขยายคำกริยาที่แสดงการเคลื่อนที่ไกลจากผู้พูดหรือจุดศูนย์กลางของผู้พูด

White (1991) Lightbown and Spada (2006) และกิตติชน ยงประพันธ์ (2556) เห็นพ้องตรงกันว่า ภาษาแม่มีบทบาทและส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศ ในขณะเดียวกัน ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศภาษาใดภาษาหนึ่งย่อมมีบทบาทหรือส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ภาษาอื่น ๆ ตารางด้านบนแสดงให้เห็นได้ว่าภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนมีอิทธิพลที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสมากกว่าภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 อย่างชัดเจน ข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสอาจส่งผลต่อโครงสร้างประโยค ความหมายของประโยค หรืออาจส่งผลทั้งโครงสร้างและความหมายของประโยค ดังสรุปในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 16 ผลกระทบที่เกิดจากข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสด้านต่าง ๆ

ข้อบกพร่องที่ส่งผลต่อโครงสร้างประโยค
- การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค
- การใช้คำวิเศษณ์ในตำแหน่งคำคุณศัพท์
- การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม
- การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุการเปรียบเทียบขั้นกว่า
ข้อบกพร่องที่ส่งผลต่อความหมายของประโยค
- การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์
- การสะกดคำวิเศษณ์
ข้อบกพร่องที่ส่งผลต่อโครงสร้างและความหมายของประโยค
- การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์
- การใช้คำวิเศษณ์ที่ต้องเปลี่ยนเพศและพจน์

การเรียนรู้ภาษาใดภาษาหนึ่งโดยอาศัยการเทียบเคียงความเหมือนและความแตกต่างกับภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาก่อนย่อมมีประโยชน์หากผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจระบบภาษาแต่ละภาษาเป็นอย่างดี ดังที่ Benassaya (2023) ได้ระบุในงานวิจัยว่า ผู้เรียนชาวไทยที่มีระดับความรู้ภาษาอังกฤษระดับ B1 หรือเทียบเท่ามีความสามารถในการสะท้อนคิดเชิงข้ามภาษา (les réflexions translinguistiques) และมีความสามารถในการอุปนัย (les inductions) ในการระบุคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและสร้างคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ลงท้ายด้วย *-ment* โดยอาศัยภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่กำลังดำเนินการอยู่แสดงให้เห็นว่า อิทธิพลของภาษาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แม้ว่าภาษาฝรั่งเศสมีลักษณะภาษาเชิงวากยสัมพันธ์ (la typologie syntaxique) เหมือนกับภาษาไทย คือ ประธาน + กริยา + ส่วนขยาย (SVO) แต่เป็นที่ทราบกันดีว่าโครงสร้างภายในประโยคของภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยมีความแตกต่างกันบางประการ เห็นได้จากที่ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสขึ้นอยู่กับชนิดคำที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย ในขณะที่คำวิเศษณ์ภาษาไทยมักวางท้ายประโยค ข้อแตกต่างดังกล่าวทำให้ผู้เรียน

ชาวไทยเกิดความสับสนในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยคภาษาฝรั่งเศส โดยผู้เรียนที่มีข้อบกพร่องมักวางคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสไว้ท้ายประโยคเช่นเดียวกับในภาษาไทย สาเหตุน่าจะมาจากที่ผู้เรียนสร้างประโยคเป็นภาษาไทยก่อนที่จะแปลเป็นภาษาฝรั่งเศสแบบคำต่อคำ (mot à mot) โดยไม่ได้ตระหนักว่าคำชนิดเดียวกันในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยอาจจะมีตำแหน่งในประโยคแตกต่างกัน ดังนั้น หากผู้เรียนมีความคุ้นชินและมีความเชี่ยวชาญภาษาฝรั่งเศสเป็นอย่างดีจนสามารถสร้างประโยคภาษาฝรั่งเศสโดยไม่ผ่านกระบวนการการเรียบเรียงประโยคเป็นภาษาไทย ก็จะช่วยลดข้อบกพร่องด้านการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยคภาษาฝรั่งเศสซึ่งมักมีสาเหตุมาจากอิทธิพลของภาษาแม่หรือภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนมีความคุ้นชินหรือมีความเชี่ยวชาญมาก่อน

นอกจากนี้ ในมุมมองลักษณะภาษาเชิงวิทยาหน่วยคำ (la typologie morphologique) ภาษาฝรั่งเศสจัดอยู่ในกลุ่มภาษาวิภัตติปัจจัย (la langue flexionnelle) ที่มีการเปลี่ยนรูปคำเพื่อแสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ (กาล เพศ พจน์ ฯลฯ) ในขณะที่ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด (la langue isolante) ที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปคำเพื่อแสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ ทำให้ผู้เรียนชาวไทยไม่คุ้นชินและมักมีข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำภาษาฝรั่งเศส ข้อบกพร่องดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้คำคุณศัพท์ภาษาฝรั่งเศสของประภาศรีแสวงทรัพย์ (2560) ที่ระบุไว้ว่า ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในการใช้คำตกลงมากที่สุด สาเหตุหลักคือผู้เรียนไม่ได้เปลี่ยนเพศและพจน์ของคำคุณศัพท์ให้สอดคล้องกับคำนามที่คำคุณศัพท์ทำหน้าที่ขยาย เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนเพศและพจน์คำคุณศัพท์เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเห็นว่า ข้อผิดพลาดดังกล่าวย่อมส่งผลต่อการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากคำคุณศัพท์และคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสมีความเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิด (Goes, 2022 : 151) เห็นได้จากที่คำคุณศัพท์บางคำสามารถปรากฏในตำแหน่งของคำวิเศษณ์ ในขณะที่เดียวกัน คำวิเศษณ์บางคำสามารถปรากฏในตำแหน่งคำคุณศัพท์ และประการสำคัญ คือ คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่ลงท้ายด้วย *-ment* สร้างมาจากคำคุณศัพท์ (นำคำคุณศัพท์เพศชายมาเปลี่ยนเป็นเพศหญิงและเติมคำปัจจัย *-ment*) ดังนั้น หากผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจหรือไม่คุ้นชินเรื่องกระบวนการการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิง ก็จะส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ด้วยเช่นกัน เพื่อหลีกเลี่ยงข้อบกพร่องด้านการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ ผู้เรียนควรฝึกเปลี่ยนรูปคำภาษาฝรั่งเศสอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิงที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์โดยตรง

ดังนั้น ผู้เรียนจะใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสได้ถูกต้องก็ต่อเมื่อ ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสเป็นอย่างดีทั้งด้านคำนิยามคำวิเศษณ์ ประเภทคำวิเศษณ์ ชนิดของคำที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย ตำแหน่งคำวิเศษณ์ กระบวนการการสร้างคำวิเศษณ์ การสะกดคำวิเศษณ์ รวมถึงการปรากฏและการละคำวิเศษณ์ในประโยค อย่างไรก็ตาม หากผู้เรียนสามารถเทียบเคียงความเหมือนและความแตกต่างของคำวิเศษณ์ภาษาภาษาไทย (ภาษาแม่) ภาษาอังกฤษ (ภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1) และภาษาฝรั่งเศส (ภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2) ได้ ก็จะช่วยทำให้ผู้เรียนใช้คำวิเศษณ์ในการสื่อสารแต่ละภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.3 แนวทางแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียน อนุเขตของผู้เรียน

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าอิทธิพลของภาษาอังกฤษ (ภาษาต่างประเทศภาษาที่ 1 ของผู้เรียน) ส่งผลให้เกิดข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทยเพียงด้านเดียว คือ ข้อบกพร่องในการวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค ในขณะที่ข้อบกพร่องส่วนใหญ่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสและจากอิทธิพลของภาษาไทย ผู้วิจัยจึงเห็นควรสรุปข้อสังเกตในการใช้คำวิเศษณ์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องโดยใช้แนวทางเชิงเปรียบเทียบต่าง (l'approche contrastive) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความเหมือน (la convergence) และความแตกต่าง (la divergence) ของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยทั้งในระดับโครงสร้างและระดับความหมายของประโยค ดังต่อไปนี้

1. การจำแนกชนิดคำในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยอาจมีความแตกต่างกันเล็กน้อย จึงควรนำคำในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยที่เป็นชนิดคำเดียวกันในตระกูลคำเดียวกัน (les mots de la même famille) มาเทียบเคียงเพื่อให้เห็นความเหมือน ความแตกต่าง และปัญหาในการจัดชนิดของคำในแต่ละภาษาที่อาจส่งผลต่อการเรียนภาษาอื่น

ตารางที่ 17 ตัวอย่างการจำแนกชนิดคำในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทย

	คำนาม	คำคุณศัพท์	คำวิเศษณ์
ภาษาฝรั่งเศส	la bonté	bon/bonne	bien
ภาษาไทย	ความดี	ดี	ดี

	คำนาม	คำคุณศัพท์	คำวิเศษณ์
ภาษาฝรั่งเศส	la nature	naturel/naturelle	naturellement
ภาษาไทย	ธรรมชาติ	โดยธรรมชาติ	อย่างเป็นธรรมชาติ

2. คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยที่มีความหมายตรงกันอาจมีตำแหน่งในประโยคเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับชนิดคำที่คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยาย จึงสรุปตำแหน่งของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยที่ทำหน้าที่ขยายคำชนิดต่าง ๆ เพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่าง (พื้นที่เขียว หมายถึง เป็นไปตามไวยากรณ์กำหนด (la grammaire prescriptive) พื้นที่ขาว หมายถึง เป็นไปตามไวยากรณ์เชิงพรรณนา (la grammaire descriptive) หรือเป็นที่ ยอมรับของผู้พูดชาวฝรั่งเศส)

ตารางที่ 18 ตำแหน่งของคำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทยในประโยค

1. คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำกริยา				
1.1 กริยากาลเดี่ยว (les verbes au temps simple)				
FR	Nous	allons	souvent	à la plage.
	Nous	allons	à la plage	souvent.
	Souvent,	nous	allons	à la plage.
TH	พวกเรา	ไป	ชายหาด	บ่อย
FR	Je	parle	couramment	français.
	Je	parle	français	couramment.
TH	ฉัน	พูด	ภาษาฝรั่งเศส	คล่องแคล่ว
1.2 กริยากาลประสม (les verbes au temps composé)				
FR	Vous	avez	travaillé	dur.
TH	คุณ	ทำงาน	หนัก	
FR	Vous	avez	parfaitement	chanté.
	Vous	avez	chanté	parfaitement.
TH	คุณ	ร้องเพลง	อย่างสมบูรณ์แบบ	
1.3 กริยารูปกลาง (les verbes à l'infinifif)				
FR	Tu	dois	régulièrement	t'entraîner.
	Tu	dois	t'entraîner	régulièrement
TH	เธอ	ต้อง	ฝึกซ้อม	อย่างสม่ำเสมอ
FR	Nous	voulons	un peu	voyager.
	Nous	voulons	voyager	un peu.
TH	เรา	อยาก	เดินทาง	เล็กน้อย
2. คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำคุณศัพท์				
FR	Ce sac	semble	trop	grand.
TH	กระเป๋าใบนี้	ดูเหมือน	ใหญ่	เกินไป
FR	Ses cheveux	sont	naturellement	noirs.
	Ses cheveux	sont	noirs	naturellement.
TH	ผมของเขา	เป็น	สีดำ	อย่างธรรมชาติ

3. คำวิเศษณ์ทำหน้าที่ขยายคำวิเศษณ์คำอื่น					
FR	Jean	marche	très	lentement.	
TH	ฌอง	เดิน	ช้า	มาก	
FR	Je	rentre	un peu	tard.	
TH	ฉัน	กลับบ้าน	ช้า	เล็กน้อย	
4. กลุ่มคำวิเศษณ์ระบุปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม					
FR	Nous	avons	trop beaucoup suffisamment assez un peu peu	de d'	livres. argent.
TH	เรา	มี	หนังสือ เงิน	มากเกินไป มาก เพียงพอ พอประมาณ เล็กน้อย น้อย	

3. การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์โดยกระบวนการการเปลี่ยนรูปคำ (la dérivation) มีหลายรูปแบบ โดยปัญหามักเกิดระหว่างการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เพศชายเป็นคำคุณศัพท์เพศหญิง จึงสามารถสรุปกฎในการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เพศชายเป็นเพศหญิงและเปลี่ยนชนิดคำเป็นคำวิเศษณ์โดยการเติมคำปัจจัย *-ment* ได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 19 กระบวนการการเปลี่ยนคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาฝรั่งเศส

1. นำคำคุณศัพท์เพศชายมาเปลี่ยนรูปเป็นเพศหญิงและเติมคำปัจจัย <i>-ment</i>		
Les adjectifs masculins	Les adjectifs féminins	Les adverbes
doux	douce	doucement
long	longue	longuement
final	finale	finalement
attentif	attentive	attentivement
heureux	heureuse	heureusement

2. นำคุณศัพท์เพศชายที่ลงท้ายด้วยสระมาเติมคำปัจจัย <i>-ment</i>		
Les adjectifs masculins	Les adjectifs féminins	Les adverbes
vrai	vraie	vraiment
rare	rare	rarement
passionné	passionnée	passionnément
absolu	absolue	absolument
3. นำคำคุณศัพท์เพศชายที่ลงท้ายด้วย <i>-ant</i> มาเปลี่ยนเป็น <i>-amment</i> และลงท้ายด้วย <i>-ent</i> มาเปลี่ยนเป็น <i>-emment</i>		
Les adjectifs masculins	Les adjectifs féminins	Les adverbes
courant	courante	couramment
constant	constante	constamment
prudent	prudente	prudemment
intelligent	intelligente	intelligemment
4. การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ที่ไม่เป็นไปตามกฎ		
Les adjectifs masculins	Les adjectifs féminins	Les adverbes
bref	brève	brèvement
gentil	gentille	gentiment
énorme	énorme	énormément
précis	précise	précisément
assidu	assidue	assidûment
gai	gaie	gaiement / gaiement

4. คำวิเศษณ์ส่วนใหญ่มักไม่เปลี่ยนรูป (invariable) แต่มีคำวิเศษณ์บางคำต้องเปลี่ยนรูป โดยเปลี่ยนตามคำคุณศัพท์เพศหญิงเอกพจน์และพหูพจน์ที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะหรือ h aspiré เช่น คำว่า *tout*

ตารางที่ 20 การเปลี่ยนเพศและพจน์คำวิเศษณ์ *tout*

<i>tout</i> วางหน้าคำคุณศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะหรือ h aspiré	
Son visage est <i>tout</i> blanc.	Sa peau est <i>toute</i> blanche.
Ses cheveux sont <i>tout</i> blancs.	Ses dents sont <i>toutes</i> blanches.
<i>tout</i> วางหน้าคำคุณศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วยสระหรือ h muet	
Ce récit est <i>tout</i> intéressant.	Cette histoire est <i>tout</i> intéressante.
Ces récits sont <i>tout</i> intéressants.	Ces histoires sont <i>tout</i> intéressantes.

5. คำในบางตระกูล (les mots de la même famille) มีรูปคำคุณศัพท์ รูปคำวิเศษณ์ที่มาจากการเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์ (la dérivation) และรูปคำคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์

(l'adjectif à la valeur adverbiale) ทั้งนี้ การเลือกใช้คำใดคำหนึ่งจะส่งผลต่อความหมายของประโยค

ตารางที่ 21 คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์และคุณศัพท์ที่ทำหน้าที่เสมือนคำวิเศษณ์

	L'adjectif	L'adverbe	L'adjectif à la valeur adverbiale
FR	Je suis seul (e) à la gare. (= Il n'y a pas d'autres personnes à la gare.)	Je vais seulement à la gare. (= Je ne vais qu'à la gare.)	Je vais seul (e) à la gare. (= Il n'y a que moi qui vais à la gare.)
TH	ฉันอยู่ที่สถานีรถไฟ คนเดียว	ฉันไปแค่สถานีรถไฟ	ฉันไปสถานีรถไฟ คนเดียว

จะเห็นได้ว่า มีการเปลี่ยนเพศและพจน์คำคุณศัพท์ *seul* ที่ใช้เสมือนเป็นคำวิเศษณ์ (l'adjectif à la valeur adverbiale) ให้สอดคล้องกับประธานของประโยค

- การใช้คำวิเศษณ์เพื่อเปรียบเทียบชั้นกว่าในภาษาฝรั่งเศสมีความซับซ้อนมากกว่าในภาษาไทยอย่างชัดเจน ทั้งด้านหน่วยคำและตำแหน่งคำในประโยค

ตารางที่ 22 รูปและตำแหน่งคำวิเศษณ์ระบุงการเปรียบเทียบชั้นกว่าในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทย

1. การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์						
FR	ตัวถูกเปรียบ	คำกริยา	plus moins aussi	คำคุณศัพท์	que	ตัวเปรียบ
	La voiture	est	plus	petite	que	le bus.
TH	ตัวถูกเปรียบ	คำกริยาคุณศัพท์ ⁵	กว่า	ตัวเปรียบ		
	รถยนต์	เล็ก	กว่า	รถบัส		

2. การเปรียบเทียบคำวิเศษณ์						
FR	ตัวถูกเปรียบ	คำกริยา	plus moins aussi	คำวิเศษณ์	que	ตัวเปรียบ
	Pierre	parle	plus	vite	que	Nadine.
TH	ตัวถูกเปรียบ	คำกริยา	คำวิเศษณ์	กว่า	ตัวเปรียบ	
	ปีแยร์	พูด	เร็ว	กว่า	นาดีน	

⁵ คำกริยาคุณศัพท์ (Adjectival verb) หมายถึง คำกริยาที่มีความหมายบ่งบอกถึงลักษณะและสภาพเหมือนคำคุณศัพท์ เช่น *ดี สวย ฉลาด* ในภาษาไทย และคำกริยาที่มาจากคำคุณศัพท์ เช่น *to brave, to better* ในภาษาอังกฤษ (พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ทั่วไป) 2560 : 11)

3. การเปรียบเทียบคำนาม						
FR	ตัวถูกเปรียบ	คำกริยา	plus de moins de autant de	คำนาม	que	ตัวเปรียบ
	Le métro	transporte	plus de	voyageurs	que	le bus.
TH	ตัวถูกเปรียบ	คำกริยา	คำนาม	มาก น้อย เท่า	กว่า กว่า กับ	ตัวเปรียบ
	รถไฟใต้ดิน	ขนส่ง	ผู้โดยสาร	มาก	กว่า	รถบัส

4. การเปรียบเทียบคำกริยา					
FR	ตัวถูกเปรียบ	คำกริยา	plus moins autant	que	ตัวเปรียบ
	Les voitures	polluent	plus	que	les métros.
TH	ตัวถูกเปรียบ	คำกริยา	มาก น้อย เท่า	กว่า กว่า กับ	ตัวเปรียบ
	รถยนต์	ก่อมลพิษ	มาก	กว่า	รถไฟใต้ดิน

7. ในภาษาฝรั่งเศสมีคำคุณศัพท์ที่มีความหมายขั้นสูงสุดอย่างสมบูรณ์ (le superlatif absolu) ที่ไม่สามารถใช้คำวิเศษณ์ *très* หรือ *extrêmement* ขยายได้ เช่น คำว่า *magnifique, merveilleux, admirable, extraordinaire, superbe, délicieux, sublime, excellent, effroyable, affreux, horrible, capital, essentiel* อย่างไรก็ตาม คำคุณศัพท์เหล่านี้สามารถขยายได้ด้วยคำวิเศษณ์ *tout à fait* หรือ *absolument* ดังสรุปในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 23 ความเป็นไปได้ในการใช้คำวิเศษณ์ระดับขั้นขยายคำคุณศัพท์ที่มีความหมายขั้นสูงสุด
อย่างสมบูรณ์ในภาษาฝรั่งเศสและภาษาไทย

FR	Ce village est magnifique .	Cette conclusion est essentielle .
TH	หมู่บ้านนี้อลังการ	บทสรุปนี้สำคัญ
FR	Ce village est <i>tout à fait</i> magnifique.	Cette conclusion est <i>tout à fait</i> essentielle.
	Ce village est <i>absolument</i> magnifique.	Cette conclusion est <i>absolument</i> essentielle.
TH	หมู่บ้านนี้อลังการเป็นอย่างยิ่ง	บทสรุปนี้สำคัญเป็นอย่างยิ่ง
FR	*Ce village est <i>très</i> magnifique.	*Cette conclusion est <i>très</i> essentielle.
TH	หมู่บ้านนี้อลังการมาก	บทสรุปนี้สำคัญมาก

นอกจากเรียนรู้ข้อสังเกตข้างต้นแล้ว ผู้เรียนควรฝึกอ่านและฟังภาษาฝรั่งเศสเพื่อให้คุ้นเคยกับ
โครงสร้างภาษา พร้อมทั้งฝึกเขียนและพูดภาษาฝรั่งเศสโดยใช้คำวิเศษณ์ตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาฝรั่งเศส
โดยเฉพาะการใช้คำวิเศษณ์ประเภทต่าง ๆ เพื่อขยายกริยา ขยายคำคุณศัพท์ และขยายประโยค ซึ่งใช้บ่อย
กว่าคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ขยายคำชนิดอื่น ๆ เพื่อให้คุ้นเคยกับคำวิเศษณ์ แม้ว่าคำวิเศษณ์ส่วนใหญ่ไม่ใช่
องค์ประกอบที่บังคับในประโยค

5.4 ประโยชน์และแนวทางในการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยที่ได้จากโครงการวิจัย

โครงการวิจัยโครงการนี้ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสเห็นถึงกลวิธี จำนวนและความถี่ในการใช้
คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศสประเภทต่าง ๆ และทำให้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการใช้
คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสที่พบในงานเขียนของผู้เรียนและสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อบกพร่องแต่ละด้าน นอกจากนี้
ผู้สอนและผู้เรียนยังทราบถึงข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่อง และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ใ
การเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส รายวิชาการเขียนภาษาฝรั่งเศสระดับต้น ระดับกลางและ
ระดับสูง และประยุกต์ใช้ในการสื่อสารภาษาฝรั่งเศสในสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อไป

5.5 ข้อเสนอแนะและแนวทางวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธี ความถี่ และข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ภาษา
ฝรั่งเศสของนิสิตชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัย
บูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 22633664 การเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศส (Paragraph Writing in
French) โดยเก็บข้อมูลวิจัยจากงานเขียนอนุเขตภาษาฝรั่งเศสทั้งหมด 4 ประเภท ได้แก่ งานเขียนอนุเขต
เชิงบรรยาย งานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง งานเขียนอนุเขตเชิงให้ข้อมูล และงานเขียนอนุเขต
เชิงโต้แย้ง ซึ่งเป็นวิชาทักษะการเขียนระดับต้น ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นควรศึกษาการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศส

ในงานเขียนระดับกลางหรืองานเขียนระดับสูง เช่น การใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนรายวิชาการย่อความภาษาฝรั่งเศส (French Summary Writing) หรือรายวิชาการเขียนภาษาฝรั่งเศสเชิงวิชาการ (Academic Writing in French) ซึ่งอาจมีกลวิธีการใช้คำวิเศษณ์และมีข้อบกพร่องที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น หรืออาจศึกษาการใช้คำวิเศษณ์ในการเขียนอนุเฉทประเภทต่าง ๆ โดยปัญญาประดิษฐ์ (AI) เช่น ChatGPT GEMINI นอกจากนี้ยังสามารถศึกษาการใช้คำวิเศษณ์ภาษาฝรั่งเศสในภาษาพูดของผู้เรียน เช่น ในรายวิชาการฟัง-พูดภาษาฝรั่งเศสในชีวิตประจำวัน (French Listening and Speaking for Everyday Use) และรายวิชาการฟัง-พูดภาษาฝรั่งเศสเชิงวิชาการ (Academic Listening & Speaking in French) หรือศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำวิเศษณ์ในภาษาพูดและภาษาเขียนของผู้เรียนกลุ่มเดียวกัน

บรรณานุกรม

- กิตติธณ ยงประพันธ์. (2556). บทบาทของภาษาแม่ที่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง. *วารสารจีนศึกษา*. 6(6), 240-258.
- ประภา ศรีแสงทรัพย์. (2560). การศึกษาข้อผิดพลาดด้านการใช้คำคุณศัพท์ภาษาฝรั่งเศสในงานเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาฝรั่งเศสธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มหาวิทยาลัยนานาชาติในประเทศไทย. *วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 40(133), 64-73.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมศัพท์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2560). *พจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ทั่วไป)*. ราชบัณฑิตยสถาน.
- Akyüz A., Bazelle-Shahmaei, B. Bonenfant, J. et Orne-Gliemann, M-F. (2015). *Focus : Grammaire du français*. Hachette.
- Benassaya, R. (2023). Mise à profit des compétences en anglais des apprenants pour l'identification et la formation des adverbes en -ment en français : le cas d'un groupe d'étudiants thaïlandais en deuxième année de licence de français. *Bulletin De l'Association Thaïlandaise Des Professeurs de Français sous haut patronage royal de Son Altesse Royale la Princesse Maha Chakri Sirindhorn*, 46(146), 46-70.
- Bodelet, G. (2022). *L'essentiel de la grammaire pour les nuls*. First.
- Collectif Larousse. (2006). *Le Petit Larousse illustré*. Larousse.
- Creissels, D. (2006). *Syntaxe générale : une introduction typologique I*. Hermès.
- Delatour, Y., Jennepin, D., Léon-Dufour, M. et Teyssier, B. (2004). *Nouvelle Grammaire du Français*. Hachette.
- Dubois, J., Giacomo, M., Guespin, L., Marcellesi, C., Marcellesi, J-B. et Mével, J-P. (2012). *Le dictionnaire de linguistique et des sciences du langage*. Larousse.
- Goes, J. (2022). Quand adjective et adverbe se rencontrent. *Synergies Tunisie*, N°5, 143-153. DOI: <https://gerflint.fr/Base/Tunisie5/goes.pdf>
- Gross, G. (2012). *Manuel d'analyse linguistique*. Presses Universitaires de France.
- Hirschsprung, N. & Tricot, T. (2017). *Cosmopolite A2 Méthode de français*. Hachette.
- Journal Officiel de la République française. (1990). *Les Rectifications de l'orthographe*. Édition des documents administratifs, N°100.
- Laurent, N. & Delaunay, B. (2019). *Bescherelle La grammaire pour tous*. Hatier.

- Le Goffic, P. (1993). *Grammaire de la Phrase Française*. Hachette.
- Lightbown, P. M. & Spada, N. (2006). *How Languages are Learned*. Oxford University Press.
- Pellat, J-C. & Fonvielle, S. (2016). *Le Grevisse de l'Enseignant*. Magnard.
- Prendes, E. A. (2016). Différents types d'emplois et propriétés de l'adverbe sérieusement en français contemporain, *Scolia* (60), 89-103.
DOI: <https://doi.org/10.4000/scolia.494>
- Rey, A. (dir.). (2012). *Le Petit Robert*. Le Robert.
- Riegel, M., Pellat, J-C. & Rioul, R. (1994). *Grammaire méthodique du français*. Presses Universitaires de France.
- White, L. (1991). Adverb placement in second language acquisition: Some effects of positive and negative evidence in the classroom. *Second Language Research*, 7(2), 133-161.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ค.
เครื่องมือวิจัย
เครื่องมือวิจัยชุดที่ 1

1. แบบบันทึกข้อมูลวิจัย หมายเลข 1 การจำแนกข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเลขแต่ละประเภท

1.1 งานเขียนอนุเลขเชิงบรรยาย (le paragraphe descriptif)

ลำดับงานเขียน	ความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเลขเชิงบรรยาย (นับคำซ้ำ)	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเลขเชิงบรรยาย	การจำแนกประเภทข้อบกพร่องและความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละประเภทในงานเขียนอนุเลขเชิงบรรยาย									
			ความสัมพันธ์ระหว่างคำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ล่องลอยเกินเหตุและทง	การสะกดคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุด	การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบบการเปรียบเทียบ	การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์นอกบริบทขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม	ข้อบกพร่องอื่น ๆ	
ETU_001												
ETU_002												
ETU_003												
ETU_004												
ETU_005												
ETU_006												
ETU_007												
ETU_008												
ETU_009												
ETU_010												
ETU_011												
ETU_012												
ETU_013												
ETU_014												
ETU_015												
ETU_016												
ETU_017												
ETU_018												
ETU_019												
ETU_020												
ETU_021												
ETU_022												
ETU_023												
ETU_024												
ETU_025												
ETU_026												
ETU_027												
ETU_028												
ETU_029												
ETU_030												
ETU_031												

BUU-IRB Approved
24 Apr 2025

ฉบับที่ 1.0 วันที่ 1 มีนาคม 2568

1.2 งานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง (le paragraphe narratif)

ลำดับงานเขียน	ความสัมพันธ์ในงานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง (นับคำซ้ำ)	จำนวนรอบทบทวนในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง	การจำแนกประเภทข้อบกพร่องและความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละประเภทในงานเขียนอนุเขตเชิงเล่าเรื่อง								
			ความสับสนระหว่างคำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	การมีสื่อรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ผิดประเภทและประพจน์	การสะกดคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุด	การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุการเปรียบเทียบ	การใช้กลุ่มคำวิเศษณ์บอกปริมาณขยายคำนามหรือกลุ่มคำนาม	ข้อบกพร่องอื่น ๆ
ETU_001											
ETU_002											
ETU_003											
ETU_004											
ETU_005											
ETU_006											
ETU_007											
ETU_008											
ETU_009											
ETU_010											
ETU_011											
ETU_012											
ETU_013											
ETU_014											
ETU_015											
ETU_016											
ETU_017											
ETU_018											
ETU_019											
ETU_020											
ETU_021											
ETU_022											
ETU_023											
ETU_024											
ETU_025											
ETU_026											
ETU_027											
ETU_028											
ETU_029											
ETU_030											
ETU_031											

BUU-IRB Approved
24 Apr 2025

ฉบับที่ 1.0 วันที่ 1 มีนาคม 2568

1.3 งานเขียนอนุเจตเชิงให้ข้อมูล (le paragraphe informatif)

ลำดับงานเขียน	ความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเจตเชิงให้ข้อมูล (นับคำซ้ำ)	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเจตเชิงให้ข้อมูล	การจำแนกประเภทข้อบกพร่องและความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละประเภทในงานเขียนอนุเจตเชิงให้ข้อมูล									
			ความสับสนระหว่างคำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่คล่องเปลี่ยนเพศและพจน์	การยกเลิกคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ซ้ำซ้อน	การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุนานเกินไป	การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุนานเกินไป	ข้อบกพร่องอื่น ๆ	
ETU_001												
ETU_002												
ETU_003												
ETU_004												
ETU_005												
ETU_006												
ETU_007												
ETU_008												
ETU_009												
ETU_010												
ETU_011												
ETU_012												
ETU_013												
ETU_014												
ETU_015												
ETU_016												
ETU_017												
ETU_018												
ETU_019												
ETU_020												
ETU_021												
ETU_022												
ETU_023												
ETU_024												
ETU_025												
ETU_026												
ETU_027												
ETU_028												
ETU_029												
ETU_030												
ETU_031												

BUU-IRB Approved
24 Apr 2025

ฉบับที่ 1.0 วันที่ 1 มีนาคม 2568

1.4 งานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง (le paragraphe argumentatif)

ลำดับงานเขียน	ความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง (นับคำซ้ำ)	จำนวนข้อบกพร่องในการใช้คำวิเศษณ์ที่พบในงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง	การจำแนกประเภทข้อบกพร่องและความถี่ของข้อบกพร่องแต่ละประเภทในงานเขียนอนุเขตเชิงโต้แย้ง								
			ความสับสนระหว่างคำวิเศษณ์และคำคุณศัพท์	การวางตำแหน่งคำวิเศษณ์ในประโยค	การเปลี่ยนรูปคำคุณศัพท์เป็นคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ที่ดองเปิดหน้าพจน์และพจน์	การสะกดคำวิเศษณ์	การใช้คำวิเศษณ์ขยายคำคุณศัพท์ที่มีระดับความหมายขั้นสูงสุด	การใช้คำวิเศษณ์ที่ระบุการเปรียบเทียบ	การใช้คำวิเศษณ์นอกบริบทของข้อความหรือกลุ่มคำนั้น	ข้อบกพร่องอื่น ๆ
ETU 001											
ETU 002											
ETU 003											
ETU 004											
ETU 005											
ETU 006											
ETU 007											
ETU 008											
ETU 009											
ETU 010											
ETU 011											
ETU 012											
ETU 013											
ETU 014											
ETU 015											
ETU 016											
ETU 017											
ETU 018											
ETU 019											
ETU 020											
ETU 021											
ETU 022											
ETU 023											
ETU 024											
ETU 025											
ETU 026											
ETU 027											
ETU 028											
ETU 029											
ETU 030											
ETU 031											

BUU-IRB Approved
24 Apr 2025

ฉบับที่ 1.0 วันที่ 1 มีนาคม 2568

เครื่องมือวิจัยชุดที่ 2

2. แบบบันทึกข้อมูลวิจัย หมายเลข 2 กลวิธีและความถี่ในการใช้คำพิเศษในงานเขียนอนุเขตแต่ละประเภท

2.1 งานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย (le paragraphe descriptif)

ลำดับงานเขียน	จำนวนคำพิเศษที่พบในงานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย (ไม่นับคำซ้ำ)	ความถี่ของคำพิเศษที่พบในงานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย (นับคำซ้ำ)	ประเภทของคำพิเศษ (Laurent & Delaunay, 2019 : 218) ที่พบในงานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย								กลวิธีและความถี่ในการใช้คำพิเศษในงานเขียนอนุเขตเชิงบรรยาย (จำแนกตามหน้าที่ของคำพิเศษ (Riegel et al., 1994 : 647))									
			สถานะ (stat)	เวลา (temps)	อาการ (manière)	ระดับขั้นหรือปริมาณ (intensité ou quantité)	คำถาม (interrogatif)	อุทาน (exclamatif)	ปฏิเสธ (négation)	ความคิดเห็น (opinion)	ข้อกล่าวหา (énonciatif)	คำเชื่อม (liaison)	ขยายคำกริยา (verbe)	ขยายคำนามศัพท์ (adjectif)	ขยายคำกริยา (adverbe)	ขยายคำคุณศัพท์หรือกลุ่มคำกริยา (déposition ou CP)	ขยายคำนามกริยา (nom ou GN)	ขยายคำสรรพนาม (pronom)	ขยายคำนามที่นำมาจับกับกริยา (déterminant quantificateur)	ขยายอนุประโยค (subordination)
ETU_001																				
ETU_002																				
ETU_003																				
ETU_004																				
ETU_005																				
ETU_006																				
ETU_007																				
ETU_008																				
ETU_009																				
ETU_010																				
ETU_011																				
ETU_012																				
ETU_013																				
ETU_014																				
ETU_015																				
ETU_016																				
ETU_017																				
ETU_018																				
ETU_019																				
ETU_020																				
ETU_021																				
ETU_022																				
ETU_023																				
ETU_024																				
ETU_025																				
ETU_026																				
ETU_027																				
ETU_028																				
ETU_029																				
ETU_030																				
ETU_031																				

BUU-IRB Approved
24 Apr 2025

ฉบับที่ 1.0 วันที่ 1 มีนาคม 2568

2.2 งานเขียนอนุเลขเชิงเล่าเรื่อง (le paragraphe narratif)

ลำดับงานเขียน	จำนวนคำศัพท์ที่พบในงานเขียนอนุเลขเชิงเล่าเรื่อง (ไม่นับคำซ้ำ)	ความถี่ของคำศัพท์ที่พบในงานเขียนอนุเลขเชิงเล่าเรื่อง (นับคำซ้ำ)	ประเภทของคำวิเศษณ์ (Laurent & Delaunay, 2019 : 218) ที่พบในงานเขียนอนุเลขเชิงเล่าเรื่อง									กลวิธีและความถี่ในการใช้คำวิเศษณ์ในงานเขียนอนุเลขเชิงเล่าเรื่อง (จำนวนคำถามนำที่ของคำวิเศษณ์ (Riegel et al., 1994 : 647))								
			สถานะ (lieu)	เวลา (temps)	อาการ (manière)	ระดับหรือปริมาณ (intensité ou quantité)	คำถาม (interrogatif)	อุทาน (exclamatif)	ปฏิเสธ (négation)	ความคิดเห็น (opinion)	การอุทาน (onomatif)	คำเชื่อม (liaison)	กริยา (verbe)	นัย (คำคุณศัพท์) (adjectif)	กริยาวิเศษณ์ (adverbe)	กริยาหรือกริยาประพจน์ (préposition ou GP)	กริยาหรือกริยาประพจน์ (nom ou CN)	กริยาหรือกริยาประพจน์ (pronom)	กริยาหรือกริยาประพจน์ (déterminant quantificateur)	กริยาหรือกริยาประพจน์ (subordination)
ETU_001																				
ETU_002																				
ETU_003																				
ETU_004																				
ETU_005																				
ETU_006																				
ETU_007																				
ETU_008																				
ETU_009																				
ETU_010																				
ETU_011																				
ETU_012																				
ETU_013																				
ETU_014																				
ETU_015																				
ETU_016																				
ETU_017																				
ETU_018																				
ETU_019																				
ETU_020																				
ETU_021																				
ETU_022																				
ETU_023																				
ETU_024																				
ETU_025																				
ETU_026																				
ETU_027																				
ETU_028																				
ETU_029																				
ETU_030																				
ETU_031																				

